

V OBČINI BLOKE JE
VEDNO KAJ NOVEGA

NOVO OBELEŽJE
V SPOMINSKEM PARKU

KONČNO DO KONČNEGA
DOGOVORA

AGROCENTER TUDI V NOVI VASI

Bloški korak

glasilo občine Bloke
junij 2011
letnik 12 | številka 3
cena: brezplačno | 2 € | 4 €

*Bralcem Bloškega koraka čestitamo ob dnevu državnosti in
20-letnici rojstva države Slovenije*

O domovina, ti si kakor zdravje (Oton Zupančič)

Milena Mišič

Mar ni zdravje tisto, kar si človek najbolj želi, mar ni to tisto, kar nujno potrebuje za preživetje? Zagotovo je zdravje tisto, ki kroji številne usode in prekriza smelega načrte.

Primerjava domovine in zdravja je zato kar na mestu.

S ponosom ugotavljamo, da smo Slovenci 1991. leta zmogli in izkoristili zgodovinsko priložnost, se zbrali pod skupno zastavo in izglasovali slovensko državo.

Ko se danes po dvajsetih letih naše samostojnosti oziramo nazaj, ugotavljamo, kako za-

hteven korak je bil to—ustvariti domovino, da se bo lahko vsakdo, ki se bo tukaj rodil, veselil svojega življenja, da mu le-to ne bo neznosno breme preživetja.

Pa vseeno ne glejmo nazaj, glejmo naprej. To gledanje nazaj nas deli, razdeljuje in seveda vse bolj oddaljuje od naše skupne začrtane poti pred dvajsetimi leti.

Seveda moramo biti realni in ugotoviti, da članstvo v Evropski uniji samo po sebi ne prinaša blaginje in gospodarskega uspeha. Zavedati se moramo, da postaja svet vedno bolj tekmovalen, ne oziraje se na človekove pravice ter vrednote in vladavino prava.

Pogled naprej naj nam usmerjajo poštenje, pravičnost, resnicoljubnost, medsebojno spoštovanje, solidarnost ...

Žal pa nas današnji krojači naše usode hkra- ti pozivajo k enotnosti, v isti sapi pa nas del- ijo. Politična elita nikakor ne najde skupnih besed.

Na predvečer dneva državnosti naj zagor- ijo kresovi, da bo vsak tujec vedel, da živi tukaj narod, ki je ponosen na svoj obstoj. Naj se sliši v Prešernovi Zdravljici zapisano: »Bog živi nam deželo, Bog živi ves sloven- ski svet!«

Iskrene čestitke ob dnevu državnosti!

V občini Bloke je vedno kaj novega

Ob nastopu novega štiriletnega obdobja smo v aktualni plan investicij uvrstili tudi dva, za Bloke velika in pomembna projekta. Na tej osnovi smo se z vso resnostjo lotili projekta izgradnje **večnamenske športne dvorane v Novi vasi**. Aktivnosti potekajo po pričakovanjih, saj smo že pridobili pravnomočno gradbeno dovoljenje. Trenutno se dokončuje projektna dokumentacija za izvedbo ter popisi del, ki so podlaga za izbor izvajalca. Veliko energije usmerjamo tudi v zagotavljanje finančnih virov, potrebnih za izgradnjo športne dvorane. Pomemben obseg sredstev bomo pridobili iz naslova neposrednih regionalnih vzpodbud, ki občini Bloke pripadajo iz kvote za Notranjsko-Kraško regijo v obdobju od leta 2007 do 2013. Omenjena sredstva bodo na voljo po izvedbi 6. javnega poziva na SVRL-ju, ki ga pričakujemo v kratkem. Potegujemo se tudi za sredstva, ki jih za investicije v šolstvo namenjajo na ministrstvu za šolstvo in šport. Javni razpis za ta namen je bil objavljen v mesecu aprilu, na rezultat tega razpisa pa v tem trenutku še čakamo. Ob ugodnem razpletu na teh dveh razpisih bomo z izgradnjo športne dvorane začeli še letos.

IZGRADNJA OKOLJSKE INFRASTRUKTURE V NASELJU TOPOL, RAVNE, STUDENEC IN HUDI VRH

Kot smo v prejšnjih izdajah Bloškega koraka že poročali, se že daljše obdobje pripravljamo tudi na izvedbo te pomembne investicije. Tudi za ta projekt je Občina že pridobila pravnomočno gradbeno dovoljenje. Uspešni smo bili tudi pri zagotavljanju finančnih virov, saj smo že pridobili pozitiven sklep, in sicer na 3. javnem razpisu, ki je bil objavljen za investicije v obmejnih območjih z republiko Hrvaško. Financiranje po tem razpisu je za občine zelo ugodno, saj je iz lastnih virov potrebno zagotoviti le sredstva za plačilo t. i. neupravičenih stroškov ter plačilo DDV-ja. Z izvedbo projekta želimo začeti čim prej, postopek izbora izvajalca je že v teku.

Zelo aktivni smo tudi na področju urejanja **regionalne prometne infrastrukture**. Pomembne so namreč tudi posodobitve državnih cest, ki naš prostor povezujejo z drugimi kraji in za našo občino predstavljajo »okno v svet«. Na podlagi večkratnih razgovorov ter zadnjega srečanja z odgovornimi iz

Direkcije za ceste RS, ki je v prostorih občine Bloke potekalo pred kratkim, smo se namreč dogovorili, da se bo v naslednjih letih nadaljevalo s posodobitvami na obeh državnih cestah, ki potekajo na območju naše občine. Na tej osnovi se na Direkciji za ceste že izdeluje projekt za celovito rekonstrukcijo regionalne ceste R 212 v območju naselja Nova vas, in sicer od odcepa za naselje Velike Bloke do odcepa za naselje Veliki Vrh. V sklopu te rekonstrukcije se predvideva posodobitev ceste ter posodobitev vseh križišč z lokalnimi cestami in regionalno cesto R 748 vključno s posodobitvijo cestne signalizacije na celotni trasi.

Z vodstvom direkcije za ceste smo se dogovorili tudi za nadaljnje posodobitve na regionalni cesti Nova vas – Velike Lašče, ki nosi oznako R748. Že letos je predvidena ureditev cestne horizontalne in vertikalne signalizacije na celotni trasi. V naslednjih letih pa naj bi sledile nadaljnje posodobitve na odsekih Nova vas – odcep Volčje, Zakraj – Lužarji in spodnji del Lužarjevega brega. Vse omenjene posodobitve naj bi bile izvedene najkasneje do leta 2014.

Župan Jože Doles

Projekt večnamenske dvorane je bil predstavljen s strani projektanta – arhitekta, predstavnikom uporabnikov.

Posodobitev regionalne cestne infrastrukture v občini Bloke

Vsaka družba za svoje delovanje in obstoj nujno potrebuje sodobno cestno infrastrukturo za varno odvijanje prometa. Tudi od tega je v veliki meri odvisno, kako hitro se bodo razvijale posamezne panoge, na primer gospodarstvo, turizem in podobno. Cestno omrežje delimo na državno in občinsko. Lastnik državnega cestnega omrežja je Republika Slovenija, katerega upravljavec je Direkcija Republike Slovenije za ceste (DRSC). Lastnik občinskega cestnega omrežja pa je seveda občina, ki svoje omrežje odda v upravljanje za to usposobljenim javnim podjetjem ali pa ga upravlja v lastni režiji s pomočjo Režijskega obrata. Lastnik in upravljavec cest sta odgovorna in dolžna, da skladno z veljavno zakonodajo zgledno vzdržujeta cestno omrežje in skrbita za varno in tekoče odvijanje prometa na njem.

Tudi v naši občini je cestno omrežje sestavljeno iz državnega in občinskega. Državno cestno omrežje predstavlja regionalni cesti R212 Bloška polica – Sodražica in regionalna cesta R 748 Velike Lašče – Nova vas, ki je postala državna last. Slednjo je v preteklosti, dokler je bila še občinska, na svojem območju delno že obnovila občina Bloke, in sicer na odseku

Obnovljena regionalna cesta kot rezultat sodelovanja Občine z DRSC.

odcepa za Volčje do naselja Zakraj. V glavnem pa sta bili do nedavnega ti dve cesti v dokaj slabem stanju. DRSC je pristopila k postopni posodobitvi navedenih regionalnih cest v naši občini tudi na podlagi številnih pobud župana občine Bloke, ki se je s predstavniki DRSC-ja večkrat sestal v Ljubljani in na Blokah.

Utrinek z zadnjega delovnega sestanka s predstavniki DRSC-ja in občine Bloke v maju 2011

Tako so bili do danes obnovljeni naslednji odseki obravnavanih regionalnih cest v območju občine Bloke:

- Preplastitev cestišča na odseku od naselja Nova vas do križišča odcepa za Studenec na regionalni cesti 212 Bloška Polica – Sodražica.
- Preplastitev cestišča in ureditev meteornega odvodnjavanja, v sodelovanju z občino Bloke, na regionalni cesti R 748, in sicer v območju naselja Nova vas.
- V celoti je dobil asfaltno prevleko tudi Lužarjev breg, ki je sicer izven naše občine, vendar je prav, da zapišemo, da smo si za to asfaltiranje več let prizadevali posamezni občani in občina Bloke z županom na čelu pri pristojnih na DRSC.

Prejšnji mesec se je na povabilo župana mudil na uradnem obisku v naši občini direktor DRSC gospod Gregor Ficko s svojimi sodelavci. Obravnavali smo kratkoročni in srednjeročni plan modernizacije obeh regionalnih cest na območju naše občine, beseda pa je tekla tudi o posodobitvi ceste po »Lužarjevem bregu«. O tem in še kaj več si lahko preberete v prispevku župana.

Stane Jakopin

Uvodnik

Stane Jakopin, v. d. urednika

Spoštovane bralke, spoštovani bralci! Pred vami ja spet nova izdaja glasila občine Bloke. Upam, da ga boste tudi tokrat z veseljem prebrali do podrobnosti. V tej številki smo vam s pomočjo naših prizadevnih dopisnikov pripravili pester pregled dogajanja na Blokah v zadnjem obdobju, tako v sliki kot v besedi.

Izpod županovega peresa boste lahko razbrali smernice delovanja naše občine v prihodnje.

Pred državnim praznikom dnevom državnosti je bilo ob dvajsetletnici vojne za samostojno Slovenijo slovesno odkritje obeležja, ki se nahaja v spominskem parku v centru Nove vasi.

V tej številki vam tudi z veseljem poročamo o izvensodnem pobotu kmetijskih zadrug, ki se je vlekel leta in leta. Obe stranki v sporu sta konec meseca maja na mediacijskem sodišču v Ljubljani podpisali pogodbo o izvensodni poravnavi, med drugim tudi ob velikem prizadevanju župana občine Bloke, ki je bil v vlogi pomočnika mediatorja.

Poročamo tudi o odprtju nove tehnične trgovine in o predhodni ureditvi »zadružnega dvorišča«, ki je nedvomno zelo izboljšal izgled osrednjega dela Nove vasi, za kar smo lahko hvaležni Kmetijski zadrugi Martin Krpan iz Cerknice.

Ker smo že pri Martinu Krpanu, naj povem, da boste v tej številki glasila lahko prebrali tudi o izvedbi zdaj že tradicionalnega pohoda po Krpanovi poti, ki je bil tudi tokrat rekordno obiskan. Med drugim boste seznanjeni, da imamo po novem na Blokah društvo Martina Krpana. Tudi tokrat se boste ob prebiranju Bloškega koraka lahko nasmejali vedno hudomušnemu Obloškemu Tončku.

Prizadevni učenci, mentorji in učitelji iz Osnovne šole Toneta Šraja Aljoše, so nam ob koncu šolskega leta, posebej za Bloški korak, pripravili posebno priložo, ki vsebuje veliko pestrega branja likovnih izdelkov in fotografij.

Ja, veliko se dogaja na Blokah, predvsem pozitivnega, celo Zofija, ki goduje 15. maja, je ublažila letošnjo spomladansko sušo, saj eden starih pregovorov pravi: »Če Zofija zemlje ne poškropi, vreme poleti prida ni.« Vse to in še veliko drugega boste lahko prebrali v tokratni številki. Ob tej priložnosti se lepo zahvalim vsem sodelavcem tega glasila, saj bi bilo glasilo brez njihovih prispevkov vsekakor manj zanimivo.

Ob koncu vam želim prijetno branje v senci ter hladne brezskrbne poletne počitnice in dopust. Pa nasvidenje spet v jesenskih dneh.

Novo obeležje v spominskem parku

Ob odkritju spomenika je bila prisotna tudi večina pripadnikov takratnega voda TO krajevne skupnosti Nova vas Bloke

Ob dvajsetletnici vojne za samostojno Slovenijo in dnevu državnosti smo 17. 6. 2011 v parku pri OŠ Toneta Šraja Aljoše v Novi vasi odkrili spominsko obeležje, ki označuje dogodke ob agresiji jugoslovanske armade. Odgovor na plebiscitarno odločitev Slovencev, da želimo živeti v lastni državi, je bil vojaški napad, ki se je začel 27. junija 1991. Spopad z najmočnejšo vojaško silo na Balkanu je bil sicer kratek, vendar nepredvidljiv in negotov. Odločilen prispevek k porazu napadalcev je bil takojšen odgovor sil teritorialne obrambe Slovenije, ki so s

Brezglavo in nepripravljena je šla JA v osvajalno vojno. V to so jo prisilila dogajanja v Sloveniji in na Hrvaškem. Toda v Sloveniji smo še s Titovim soglasjem leta 1968 ustanovili teritorialno obrambo – slovensko vojsko, ki je štela blizu 70.000 mož. V okviru dvajsetletnih priprav smo preigravali razne variante obrambne vojne proti možnemu agresorju iz vzhoda ali zahoda, nikoli pa z juga. A je tudi ta možnost tiho prihajala v ospredje, saj se je Jugoslavija začela sesedati vase. Politična kriza, pogojena z gospodarskimi težavami, visoka stopnja nezaupanja in različni pogledi na izhod iz krize, ki so jih imela republiška vodstva, so nakazovala dramatične spremembe. Slovenija je postajala moteč dejavnik, saj se je odločila za demokratični način reševanja problemov, za razliko od večine drugih delov skupne države, kjer so zagovarjali tip države realnega socializma. Že leta 1988 in 89 so potekale priprave na morebitno mobilizacijo TO in v letu 1990, je že veljalo pravilo, da morajo enote TO v 8 urah po začetku mobilizacije doseči polno bojno pripravljenost, posebne enote pa celo v štirih. Tudi zablembo orožja enotam teritorialne obrambe, ki jo je izvedla JA v letu 1990, je pripomogla k mišljenju jugoslovanskih generalov, da ne bodo naleteli na odpor, saj se brez orožja Slovenci nimajo s čim boriti. A so se krepko uštelili!

Ormoški most, Trzin, Šentilj, Rožna dolina, Štrihovci, Holmec, Pekre, Medvedjek, Krakovski gozd in mnoge druge lokacije širom Slov-

enije so za JA predstavljale nepremagljivo oviro. Sledilo je premirje in pogajanja, ki so se končala z odhodom JA, da je končno 26. oktobra 1991 iz Kopra odplula ladja z zadnjim vojakom iz Slovenije.

KAKO PA PRI NAS?

Pravzaprav smo imeli srečo, da so Bloke ostale izven območja vojaškega delovanja JA, čeprav so bile znane kot tradicionalno vojaško področje z veliko vojašnico in skladišči. Ta so bila ob agresiji polna intendantske opreme, vendar brez orožja, saj je bilo pred tem že odpeljano.

Koliko se danes, po 20 letih še spomnimo, da so Bloke imele svojo vojsko? Samostojni vod TO Krajevne skupnosti Nova vas je bil preko občinskega štaba v Cerknici vključen v slovensko TO. Organizirani kot samostojni vod smo prvič sodelovali na taktični vaji Jesen 87, na severnem delu KS. Pri delovanju smo bili popolnoma samostojni in avtonomni, saj smo sami poskrbeli za stvari, ki so se pred tem urejale v okviru 3. voda, 2. čete Notranjskega odreda, kamor smo bili bloški teritorialci vključeni ob ustanovitvi TO. Zaradi poznavanja terena in ljudi nam ni bilo težko poskrbeti za hrano, nastanitev in varnost, saj smo bili domačini. Na teh principih in pozitivnih izkušnjah se je nato razvijala TO in z njo tudi bloški vod vse do vojne. Zadnje, dokaj realistične priprave je vod opravil v času od 19. do 23. aprila 1991,

premišljenimi akcijami onemogočile sovražno vojsko. In kako je bilo to sploh mogoče, ko pa je običajno agresorska vojska vedno bolj pripravljena od vojske napadenega in ta praviloma doživi razpad že v prvih dneh vojne? To se je v preteklosti v Jugoslaviji večkrat zgodilo. Šele kasneje pride do močnejšega odpora ob raznih oblikah bojevanja in vedno z velikimi žrtvami. A tokrat so bile karte drugače premešane.

dva meseca pred agresijo, ko je že močno dišalo po vojni. Nihče pa ni vedel, kaj nas v resnici čaka. Zaključili smo jih z nočnim pohodom, ki smo ga končali z napadom na opuščeno skladišče orožja in streliva Šumica pod Slivnico in tako že takrat preigrali zavzetje

Ob odkritju spomenika je spregovoril predsednik zveze veteranov vojne za Slovenijo gospod Janez Pajer

vojašnice in s tem pridobili dragocene izkušnje.

Vendar pa tudi JA ni stala križem rok, saj so delali načrte za rezervne partizanske enote, a pri tem niso bili uspešni. Uspelo pa jim je izprazniti veliko skladišč orožja TO, kar je kasneje predstavljalo ključno težavo pri vojaškem delu osamosvajanja Slovenije. Enote TO je bilo potrebno ponovno oborožiti in to v popolni tajnosti, kar smo opravili v okviru Manevrske strukture narodne zaščite. Tudi bloški vod je bil na ta način znova oborožen, skladišče tega orožja in opreme pa smo uredili v gasilnem zabojniku na dvorišču Novolita. Niti vodstvo podjetja s tem ni bilo seznanjeno in resnico o vsebini zabojnika je poznalo le nekaj naših pripadnikov. In tako je ostalo do mobilizacije.

Petek, 28. junij 1991, drugi dan vojne. Dan, za katerega smo upali, da ga ne bo treba doživeti.

Dopoldne boji na Medvedjeku na Dolenjskem in letalski napad JA na kolono tovornjakov. Veliko mrtvih in ranjenih. Opoldne mobilizacija našega voda. Dobiti vpoklic na vojno, po dolgem obdobju

miru, ki se je v tistem trenutku končalo, prihodnost pa je bila do skrajnosti negotova, je predstavljalo popoln čustveni preobrat v pogledu na vsakdanje življenje. Vendar se tega ne da opisati in samo tisti, ki je to doživel, razume, kaj imam v mislih.

30 mož v treh oddelkih. V roke dobimo staro orožje, ki ga še nismo nosili. Prvič v dvajsetletnem usposabljanju tudi prave naboje, kar tako, za v žep. Nenavaden občutek. Premik do vojašnice v Velikih Blokah, vstop vanjo in postavitve straže. Gladko, brez streljanja.

Pred tem je bil namreč na občinskem štabu s komandantom učnega centra dogovorjen protokol mirne predaje vojakov, ki so stražili vojašnico in prestop oficirjev ter civilistov na stran TO. Bilo pa je precej nelagodja in zadrege na obeh straneh, saj nismo vedeli, kako se bo vse skupaj izteklo. Vod smo prepolovili že prvi dan in se dogovorili za 24-urno dežurstvo v vojašnici, ki smo jo prvo noč zaradi nezaupanja stražili od zunaj, kasneje pa od znotraj. V njej smo ostali do podpisa premirja, 7. julija, ko smo dobili zamenjavo. Po enem tednu počitka pa smo se zopet vrnili. Ves ta čas se je vedno kaj dogajalo in ni bilo dolgčas. V začetku je bilo veliko helikopterskih preletov, saj JA ni točno vedela, kaj se v vojašnici dogaja. Stekel je kamionski odvoz vojaške opreme, shranjene v skladiščih. Prihajali so vojni ujetniki, predvsem cariniki, ki so jih dodatno stražili policisti in lovci. Ko so se stvari pomirile, pa je v vojašnici ostalo dežurstvo na vhodu, ki so ga opravljali pripadniki našega voda tja do konca leta 1991.

Vojna je bila končana in iz nje smo izšli kot zmagovalci. Bloški vod, skupaj z ostalimi enotami TO, je bil razpuščen. Zgodovina pa bo potrdila, da bi se to obdobje brez zamisli o ustanovitvi slovenske vojske, kar je TO tudi bila, končalo bistveno drugače, kot se je. Obležje, ki ga je ob pomoči Občine Bloke postavilo OZVVS Postojna, katerega člani smo tudi aktivni udeleženci vojne za Slovenijo z Blok, naj spominja in opominja nas ter generacije, ki prihajajo za nami.

Rado Ponikvar

Bolj kot kritiziranje zaležejo dobri predlogi

dr. Peter Verlič, poslanec v državnem zboru

Poslanci smo izvoljeni na podlagi volitev v Državni zbor. Slovenija ima takšno ureditev, da je razdeljena na volilne okraje, znotraj katerih kandidiramo kandidati različnih političnih strank. Tisti, ki je izvoljen, postane poslanec Državnega zbora, kar pomeni, da zastopa s svojim glasom prebivalke in prebivalce vse Slovenije, hkrati pa seveda tudi vrednote in načela stranke, ki ga je kandidirala. Ampak to je volilec in volilke, preden se odločijo, komu zaupajo svoj glas, povsem jasno in znano. Ko se glasovi na volilno nedeljo zvečer seštevajo, postane jasno, kdo bo lahko sestavil večino in s tem vlado, kdo pa bo ostal v opoziciji, se pravi brez možnosti vpliva na odločitve, saj je osnovno pravilo demokratične države večina glasov. Demokratična odločitev ljudi, koga bodo volili, potem pa demokratično glasovanje v Državnem zboru z večino glasov poslancev političnih strank, ki tvorijo politično večino (koalicijo), je pravzaprav največja pridobitev naših dvajsetih let samostojnosti.

Vlada, ki je sestavljena koalicijsko, pa bi morala imeti občutek za probleme in težave, ki presegajo logiko preglasovanja tistih, ki tvorijo večino, in tistih, ki smo v opoziciji. Ali rečeno preprosteje, v stvareh, ki se tičejo nas vseh, bi vlada morala najti politično soglasje vseh strank v dobro naše države. In če kdaj, je čas, kot je sedanj, več kot primeren. Ves svet in Slovenija z njim je pristala v krču globalne finančne in socialne krize. Kadar je kriza, ponavadi ni čas za kupčkanja in politični prestiž. Kot poslanec sem podprl prizadevanja naše poslanske skupine SDS, ki se je ves čas trudila, da bi s sedanjo vladajočo koalicijo strank Pahorjevih Socialdemokratov, Golobičevega Zaresa, Kresalinca LDS in Erjavčevega Desusa dosegli dogovor o sodelovanju o ključnih razvojnih projektih Slovenije. Celotič, vladi smo predlagali konkretne rešitve za izhod iz krize, na katere pa Pahor sploh ni odgovoril. Škoda. Zato pa se dogajajo referendum, zato pa ima vlada najnižjo javnomnenjsko podporo doslej.

Mnenja sem, da bolj kot kritiziranje zaležejo dobri predlogi. Zato sem naši poslanski skupini SDS predlagal, da skličemo nujno sejo Odbora za promet v Državnem zboru, na kateri smo v začetku aprila 2011 obravnavali predlog širitve 3. a razvojne osi (Škofljica – Kočevje) na 5. razvojno os (Unec – Cerknica – Bloke – Sodražica – Žlebič). Sam si namreč že dalj časa prizadevam, da bi cesta Unec – Žlebič postala sestavni del slovenskih razvojnih osi kot nova 5. razvojna os, ki bi imela enakovreden status 3. razvojni osi med Celjem in Dravogradom, 3. a razvojni osi med Škofljico in Kočevjem ter 4. razvojni osi med Logatcem, Idrijo in Bovcem.

Za občino Bloke pomeni 5. razvojna os poleg posodobitve glavne cestne infrastrukture tudi nove razvojne možnosti na področju razvoja gospodarstva in turizma. Vesel sem, da nam je uspelo na Odboru za promet Državnega zbora sprejeti sledeči sklep: »Odbor predlaga Vladi, da preuči možnost za dopolnitev resolucije o Nacionalnih razvojnih projektih s 5. razvojno osjo (Unec – Cerknica – Bloke – Sodražica – Žlebič – Ribnica – Kočevje – Dvor – Novo mesto) z navsezvalnima cestama v Loški Potok in Loško dolino ter 5. a razvojno osjo (Kočevje – Črnomelj).

Sedaj je na potezi Pahorjeva vlada. Če bo upoštevala predlog 5. razvojne osi in cesto Unec – Žlebič določila kot novo 5. razvojno os, potem je bil moj trud, da Bloke dobijo sodobno cesto in nove razvojne priložnosti, dosežen. Če pa vlada tega ne bo storila, pa so pred nami tako ali drugače naslednje volitve v državni zbor.

Končno do končnega dogovora

ŽE V PREJŠNJEM BLOŠKEM KORAKU SMO PISALI O DOLGOLETNEM SPORU MED KMETIJSKIMA ZADRUGAMA BLOKE IN KGZ KRPAN IZ CERKNICE, KI MU NI BIL VIDETI KONCA. ZDAJ LAHKO Z VESELJEM ZAPIŠEM, DA JE PRAV NA PREDZADNJI LETOŠNJI MAJSKI DAN PRIŠLO, KONČNO, DO DOGOVORA IN PODPISA SODNE PORAVNAVE, KI SO JO PRAVDNI STRANKI IN OBČINA BLOKE V POSTOPKU MEDIACIJE USPELE DOSEČI O REŠITVI SPORNIH RAZMERIJ.

Skupinska fotografija vseh udeležencev v sodni poravnavi

V zapisniku o poravnalnem naroku pri Okrajnem sodišču v Ljubljani je še posebej zapisano, da je bila v postopek dogovarjanja o sodni poravnavi povabljen tudi Občina Bloke, ki jo je v tej pravdni zadevi zastopal župan Jože Doles. Prav župan Jože Doles pa je bil že več let pobudnik za čim hitrejšo rešitev spornega razmerja med KZ. S sodno poravnavo, pove župan Doles, je dobila tudi občina dve nepremičnini, ki sta bili dolga leta predmet sodnega spora in hkrati tudi cokla hitrejšega razvoja Blok.

Končno je mediatorju odvetniku Martinu Bregantu, družno s tožečo stranko KZ Bloke in toženo stranko KGZ Krpan ter Občino Bloke uspelo pripeljati zadevo h koncu in doseči za vse ustrezen dogovor o rešitvi spornih razmerij.

KZ Bloke z. o. o. je zastopal predsednik upravnega odbora Anton Oražem, KGZ Krpan z. o. o. predsednik zadruga Anton Žnidaršič in direktor Marjan Kržič, Občino Bloke pa župan

Jože Doles.

V uspeli sodni poravnavi je med drugim tudi natančno zapisano, da tožena stran-ka KGZ Krpan izroča KZ Bloke v neposredno last in posest parcelno št. 47/1, travnik velik 12.034 m² ter se ji še zaveže izplačati v roku 30 dni 72.000 €.

KGZ Krpan, tako je še zapisano v sodni poravnavi, naj bi si tudi v prihodnje prizadevala za ureditev in obnovo ostrešja, fasade kot tudi

Morda še niste vedeli ali pa ste že pozabili Kaj je mediacija?

Mediacija je metoda mirnega reševanja sporov, ki se navadno uporablja pri sporih med posameznimi fizičnimi ali pravnimi osebami.

Skratka; gre za zaupen postopek, ki ga vodi in usmerja strokovno usposobljen mediator, ki mora biti nevtralen in nepristranski ter pomaga strankam doseči sporazum, ki rešuje njihov spor in na novo ureja medsebojna razmerja.

Sprti udeleženci se v postopek mediacije vključujejo prostovoljno in skupaj iščejo rešitve, sprejemljive za obe sprti strani.

Prednosti mediacije pred reševanjem sporov na sodišču so te, da je hitra, poceni in o rešitvi spora ne odloča nekdo drug namesto sprtih strani.

notranjosti tako imenovane Modičeve hiše, ki je skupaj s preureditvijo in urejeno okolico že dobila novo podobo.

S podpisano sodno poravnavo je zagotovljen korak k udejanjanju nekaterih zamisli; gradnjo doma za starejše občane in še kar nekaj prepotrebnih športnih objektov, katerih načrti že nekaj časa ždijo v predalih ali v mislih vseh, ki jim je za razvoj Blok kaj mar.

Tone Urbas

**Rok za oddajo člankov za naslednjo številko
Bloškega koraka je petek, 9. september 2011.**

SPLOŠNA NAVODILA ZA PRIPRAVO PRISPEVKOV ZA GLASILO

Prispevki naj bodo napisani in posredovani v elektronski obliki v programu Word, izjemoma lahko tudi v rokopisu. | Ime računalniškega dokumenta naj bo isto, kot je naslov članka. | Vsi teksti morajo biti podpisani s polnim imenom in priimkom. | Digitalne fotografije in drugo slikovno gradivo naj ne bo vstavljeno med besedilo, ampak naj bo posredovano samostojno v jpg ali tiff formatu, ločljivosti najmanj 300 dpi. | Pri fotografijah je zaželeno, da avtor posreduje tudi besedilo (podnapis) k fotografiji. | Dolžina tekstov: za eno natisnjeno stran v glasilu Bloški korak ustreza tekst, ki vsebuje med 4500 in 5500 znakov s presledki in ena do dve fotografiji. | Uredništvo si pridržuje pravico, da člankov, ki ne ustrezajo programski zasnovi glasila, ne objavi. | Za vsa ostala vprašanja pa se obrnite na uredništvo, preko e-pošte na bloski.korak@bloke.si.

Zadružno dvorišče v Novi vasi skozi čas

V LANSKEM JUNIJU JE BIL V NAŠEM GLASILU OBJAVLJEN ČLANEK O NEKDANJH DOGAJANJH NA TEM PROSTORU. OMENJENI STA IVAN TER MILAN MODIC, NEKDANJA LASTNIKA KMEČKE HRANILNICE IN POSOJILNICE TER KZ NOVA VAS. DANES PA ŠE NEKAJ DOGODKOV MED VOJNO PRED SEDEMESETIMI LETI.

V sedanji Lipovčevi hiši je nekaj let pred vojno in do sredine julije 1942 stanovala Šrajeva (Tajnikova) družina, sin Tone je bil takrat v partizanih, vsi pa so sodelovali ali simpatizirali z OF. V stavbi ob cesti je bila od leta 1938

la veliko železno posojilniško blagajno. Tako so se je lotili odpirati. Dolgo so se »muhvali« z njo, sosednji poslopji sta že močno goreli. Ko se jim je posrečilo blagajno odpreti, je prišlo povelje, da se ta stavba ne požge. »V blagajni

so našli le 10 italijanskih lir, hiša je pa ostala,« je Novomeščan zaključil svojo pripoved.

Že jeseni istega leta pa so Italijani ti dve požgani stavbi – pomislite – obnovili, ju usposobili za prebivanje, istočasno pa so na prostoru, kje danes stoji poslovalnica NLB in novovaški gasilni dom, zgradili lesene hleve. V te hleve so ljudje iz sosednjih vasi morali prignati živino, da morda ne bi prišla v roke partizanom. Tisti, ki so morali živino vsak dan »futrati«, pa so bivali v teh zasilnih prostorih. Italijani so namreč že pred ofenzivo Novo vas, Faro in Velike Bloke ogradili z bodečo žico, na glavne poti pa so postavili »rampe« in lesene bunkerje.

Po vojni so v prostorih nad nekdanjimi Modičevimi hlevi bivali tečajniki bloške jadralske šole.

Sedaj je ta prostor popolnoma spremenjen. Nekdanjega hleva ni več, mostne tehtnice (vage), ki je v več kot stotih letih stehala nešteto ton sena, krompirja in bloških volov, prav tako ne. Sedaj tu rastejo rožice.

Upajmo, da bo tu tudi nova trgovina cvetela in da bo tudi stara Modičeva hiša vzbrstela, da ne bo kazila središča Nove vasi.

France Škrabec

foto: J. Žnidaršič

Bloški telovadci pred nastopom junija 1955. Levo je viden nekdanji »gank« na sedanji Lipovčevi hiši, desno Modičev hlev po italijanskem požigu in obnovi.

posojilnica, ki jo je vodil Stanko Lenarčič. Tu je imel trgovino in gostilno. Tudi živel je v njej s svojo družino. On in Tajnikov Tone sta bila takrat na Blokah med vodilnimi organi OF.

V znani italijanski roški ofenzivi julija 1942 so po Blokah Italijani požgali precej vasi, zažgali so tudi hišo, kjer so živeli Tajnikovi, in zraven stoječi Modičev hlev. Za požig je bila določena tudi hiša, kjer je prebivala Lenarčičeva družina, vendar je niso požgali.

Domačin Jože Tekavec v svojih spominih na tiste čase v knjigi Dnevi preizkušnje navaja, da so Italijani ugotovili, da ta hiša ni Lenarčičeva last, da je v teh prostorih posojilnica in je ta tudi lastnica. Hlev in hiša, kjer so živeli Tajnikovi, sta že gorela, bila pa sta tudi v lasti posojilnice.

Eden od pokojnih vaščanov Nove vasi, ki je dobro poznal takratne razmere na karabinjerski postaji v Novi vasi (karabinjeri so bili takrat neke vrste orožniki oziroma policisti), mi je pred kakšnimi petdesetimi leti pripovedoval, da je skupina italijanskih vojakov, ki je bila odrejena za požig te hiše, v prostorih vide-

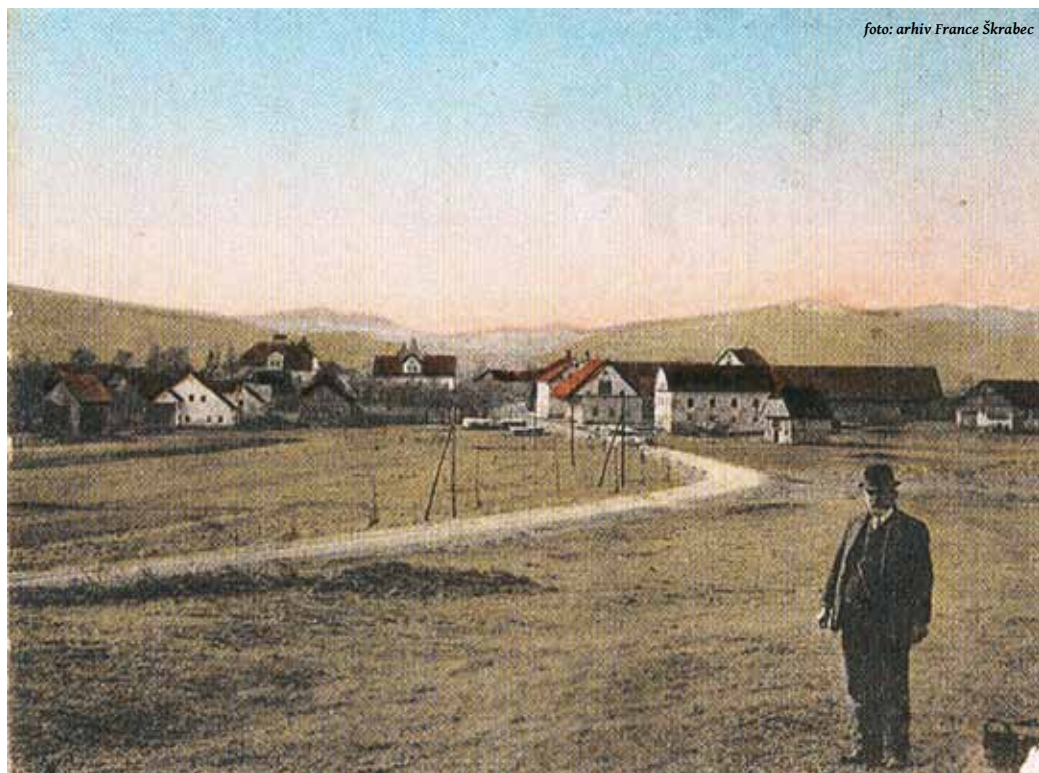

foto: arhiv France Škrabec

Desno od ceste hiša in gospodarsko poslopje Ivana Modica iz Nove vasi. Stavbi v ospredju sta bili leta 1942 požgani. Možakar (verjetno I. Modic) stoji približno tam, kjer je sedaj Križeva hiša.

Agrocenter tudi v Novi vasi

V PETEK, 6. MAJA, SMO V NOVI VASI NA BLOKAH ODPRLI NOV AGROCENTER NOVA VAS, KI JE ŽE PETI AGRO-CENTER V SKUPINI KMETIJSKO GOZDARSKE ZADRUGE KRPAN. ZAHVALJUJOČ SONČNEMU IN TOPLEMU VRE-MENU SE JE V NOVI VASI ZBRALO KAR LEPO ŠTEVILO OBISKOVALCEV. MED NJIMI JE BILO VELIKO POSLOVNIH PARTNERJEV, ZADRUŽNIKOV, DOMAČINOV IN PREBIVALCEV OKOLIŠKIH OBČIN.

Slavnostna govornika

Prisotni ob odprtju Agrocentra v Novi vasi

V uvodnem govoru je direktor g. Marjan Kržič pozdravil vse prisotne in izrazil veliko zadovoljstvo ob odprtju nove poslovalnice, ki je v teh časih, ko se podjetja bolj ali manj zapirajo, veliko potrdilo o uspešnem poslovanju. V svojem nagovoru je pohvalil tudi vse svoje zaposlene, brez katerih, kot sam pravi, takega uspeha ne bi bilo. Investicija, ki smo jo vložili v ureditev agrocentra, je znašala približno 200 tisoč evrov. V zadrugi verjamemo v uspeh agrocentra, zato smo prepričani, da se nam bo investicija kmalu obrestovala.

Vse prisotne je pozdravil tudi župan občine Bloke g. Jože Doles, ki ni mogel skrivati veselja, da se jedro Nove vasi spreminja v lepo urejeno središče in da so Bločani dobili še kako potreben Agrocenter.

Kulturni del prireditve sta s svojim petjem popestrila Petračeva s Hudega Vrha in osnovnošolci iz Osnovne šole Toneta Šraja Nova vas, ki so prav za to priložnost sestavili oglas za novo odprto trgovino ter odigrali še odlomek iz pripovedke o Desetem bratu.

Po zabavnem delu programa je g. Anton Žnidaršič, predsednik naše zadruge, slavnostno prerezal trak in tako simbolično predal ključke nove poslovalnice poslovo-dji in njegovi ekipi. Vsi prisotni so si tako lahko ogledali prodajne prostore in pester izbor izdelkov za kmetovalce, vrtičkarje in graditelje. Na lepo urejenih zunan-jih površinah pa so bili na ogled kmetijski stroji in mehanizacija.

Po odprtju je sledila pogostitev. Pova-bljeni in naključni obiskovalci so se lahko okrepčali ob jedeh z žara izpod spret-nih rok našega mesarja in pogasili žejo ob šanku, za katerim so se spretno sukale naše zadružnice. Celotno prireditev je spreml-jala prijetna glasba, ki so jo izvajali člani domače zasedbe ansambla Tomaža Rota. Zabavno dogajanje se je zavleklo do zgod-njih večernih ur, ko je sonce že zapuščalo bloško planoto.

Ob koncu dneva smo bogato nagradili 20 srečnežev, ki so sodelovali v naši nagrad-ni igri.

Veseli nas tudi dejstvo, da so bili obisko-valci izredno zadovoljni z novim izgledom in dobro založeno trgovino. Zavedamo se, da je za končni uspeh potrebno še veliko dela, zato se bomo potrudili, da bomo za-dovoljili še tako zahtevnega kupca.

KGZ Krpan z. o. o.

GOVEDNIK
elektrostoritve d.o.o.

Fara 15, 1385 Nova vas
F: 01/709 89 87, G: 031/648 198
e-mail: info@govednik.si

- el. instalacije
- strelovodni sistemi
- meritve el. instalacij
- računalniška omrežja
- PV elektrarne
- kronsko vrtanje AB

Poklon predstavnikov ruskega veleposlaništva padlim ruskim vojakom

Ruska veleposlanika sta se poklonila padlim.

V Rusiji je 9. maj velik državni praznik – dan zmage nad nacizmom. Nekdanja sovjetska vojska se je borila proti sovražniku, ki ni dvomil o zmagi, vendar je bil zlomljen tudi na ruski zemlji, je povedal predsednik Vladimir Putin na tradicionalni osrednji vojaški paradi na Rdečem trgu v Moskvi ob letošnji 58. obletnici dneva zmage. Pred vsakoletnim dnevom zmage Rusi obišejo grobove svojih vojakov po vsem svetu in se jim poklonijo. V Sloveniji so padli ruski vojaki pokopani v 52 grobiščih. Tudi na Blokah sta pokopana dva ruska vojaka, in sicer na pokopališču pri Fari, kjer je spomenik padlim borcev II. svetovne vojne

6. 5. 2011 sta predstavnika iz ruskega veleposlaništva v Sloveniji, gospod Boris Suhanov in gospod Žanis Merton, obiskala pokopališče pri Fari ter položila venec vsem pokopanim žrtvam v tem grobu, med katerimi sta našla svoj večni mir tudi omenjena dva ruska vojaka.

Stane Jakopin

Na jurjevanju tudi Bločana

Občina Slovenske Konjice že drugo desetletje neguje tradicijo jurjevanja v čast svetemu Juriju, zavetniku njihovega lepega mesta. Na ta dan oživi stara legenda o konjiškem zmaju, ki je zase zahteval mlado in lepo deklico Marjetico. Obujanje legende je preraslo v imeniten, tradicionalni Jurjev festival, s katerim so se Konjičani vključili v svetovno združenje karnevalskih mest, ki povezuje 48 držav in 368 mest. Letos je bil Jurjev festival obarvan izrazito slovensko, saj so želeli med seboj povezati: prijazno besedo, ljudi, tradicijo, ljudsko izročilo, glasbo in ples. Vse to se je dogajalo v soboto, 16. 4. 2011, v Slovenskih Konjicah.

Med povabljenimi sta bila tudi lika bloškega smučarja in Martina Krpana kot predstavnika Blok in Notranjske. Predstavitev se je začela s povorko s predstavniki ljudskega izročila iz slovenskih pokrajin. Zeleni Jurij iz Bele krajine, Bedanec z Gorenjske, svatje iz Prekmurja, vidni predstavniki prleške republike z ministrom na čelu ter sloviti kralj Matjaž iz Koroške. Vse skupaj pa je bilo dobro zasoljeno, saj so nam pamet so-

Bloški predstavniki na jurjevanju

lili s soljo iz sečoveljskih solin.

Martinu Krpanu in bloškemu smučarju so namenili prav posebno mesto. V povorki naju je spremljala narodna noša Notranjske, zato je poskrbela Akademsko folklor-

na skupina Študent iz Maribora. Predstavila sva Bloke in številne obiskovalce povabila na naše prireditve.

Leopold Mišič

Iz šolske kronike 1970/71

Prvi dan rednega pouka je bil 1. september. V tem šolskem letu smo začeli s petdnevni tednikom in pros-to soboto. Vsi športni dnevi so bili izvedeni ob sobo-tah. Neugodno vreme nam je športne dneve oviralo, ker nismo mogli te dneve preložiti.

Referendum za petdnevni tednik je uspel:

- Privolitev staršev: 51 %
- Privolitev učencev: 53 %
- SŠ in UO: 75 %

Zaradi petdnevnega tednika se je predmetnik ob pol-letju za nekatere predmete spremenil. Število ur v petd-nevnem tedniku se je v posameznih razredih povečalo. Zato smo zelo težko uvedli potrebne krožke in oba pe-vska zbora. Gotovo bodo v bodoče še popravki predmet-nikov. Število prostih dni se je skrčilo.

Struktura prebivalcev:

- Kmetje 40 %
- Delavci 45 %
- Uslužbenci 7 %
- Upokoјenci 3 %
- Obrtniki 5 %

V času od septembra 1970 do septembra 1971 se je za-poslilo več pravih kmetov. Skoro ne dobiš delavne pomoči. Ti kmetje so se zaposlili v Elektrožagi, Gradišću in na Brestu. Doma so ostali – kot kmetje s svojim delom

zelo redki. Oni, ki so doma na kmetiji, imajo strojno ob-delavo ali opravljajo tudi razne usluge. Na tukajšnji planoti je že nad 10 traktorjev v privatnih rokah, mo-torno kosilnico ima vsak kmet, ravno tako puhalnike in motorne žage. Precej kmečkih fantov dela v Zahodni Nemčiji.

Elektro-žaga v Novi vasi se je pripojila s podjetjem iz Ljubljane »GRAMEX«. V Novi vasi pa se je odprla trgo-vina z gradbenim materialom. Proizvodnja dobra. Ker je tudi Bloška planota povezana v turistični sklop: Posto-jna, Rakov Škocjan, Snežnik-Bloke, bodo že letos končali z adaptacijo poslopja KZ v Novi vasi in odprli vzoren gostinski obrat s prenočišči. Sedaj je v Novi vasi samo gostilna »Lužar«, ki ima premajhno kapaciteto.

Pri Bloškem jezeru gradijo več kot 20 hišic za dopustnike s privatno režijo, ker je na razpolago dobra studenčnica. Doslej je izdanih že 40 dovoljenj za gradnjo. Le jeze-ro bo treba v naslednjih letih očistiti, navoziti gramo-za, peska in drugo, da bi bila voda primerna za kopanje. Le ceste, ki peljejo čez Bloško planoto, so neasfaltirane in neprilvalčne za turiste (Bloška polica – Nova vas in Sodražica – Lašče). Povezava za turizem v tem predelu bo povezava z novo sedaj grajeno štiripasovnico: Gorica – Maribor, ki bo vodila mimo Unca.

Organizacije na šoli so prevzele v varstvo te spomenike: spomenik padlim za svobodo na sredi vasi Nova vas,

spomenik na pokopališču, spomenika na Velikem Vrhu in Blokah za kasarno ter spominsko ploščo na Hribarjevem. Pionirska organizacija dobi za to skrb 600., din na leto. Največje delo organizacij na šoli je bila proslava 4. julija ob obletnico 30 letnice upora jug. narodov. Na tej proslavi je sodelovala naša šola in Glasbena šola na Rakeku. Referat je imel Pirc Tone iz Velikih Blok.

Občinsko tekmovanje mladih matematikov je bilo v Cerknici. Na tem tekmovanju je učenka iz 8. razreda Jakopin Boža dobila srebrno Vegovo značko. Na republiškem tekmovanju v Ljubljani je ta učenka zasedla 34. mesto in dobila zlato Vegovo značko, oproščena izpita iz matematike in zasluži štipendijo.

Učenci, ki so nadaljevali šolanje so mnogi v začetku šepali, ker niso imeli utrjenih delovnih navad in površnega učenja. Tudi odsotnosti od doma so bile vzrok slabim ocenam.

Na Blokah so ostali 4 važni problemi:

1. Vodovod v Novi vasi. Tu ni sloge med ljudmi. Eni pravijo, da jim voda zastoj teče in niso za zgraditev vodovoda. Brez vode pa tudi ni mogoč kak tovarniški objekt.
2. Cesta: za razvit turizem in zimsko smučanje je potrebna dobra cestna asfaltirana mreža.
3. Nova šola: pri telovadnici. Šolsko poslopje bo cenejše z vrednostjo objekta TVD Partizan. Šola mora delati v neenakih pogojih z drugimi šolami. Naša šolska pot je podobna makadam cesti z velikimi luknjami.
4. Tovarniški objekt: ko bo vodovod v redu, bo dana možnost za nov tov. Objekt, ki naj bi zaposloval do 250 ljudi. Za Bloke bi bilo to dovolj. Krajevna skupnost dobiva vedno večjo delavnost in odgovornost pri reševanju krajevnih potreb.

Letina je bila na Blokah dobra in vremenske prilike ugodne. Le vode poleti primanjkuje. Posamezni kmetje redijo teleta v kooperaciji z KZ. Krompir ni šel dobro v prodajo. Bločani še vedno kupujejo vole na Dolenjskem in Hrvaškem. Doma jih doredijo. Konj je na Blokah vedno manj, ker dobijo strojno obdelavo zemlje in tudi za košnjo.

V Nemčiji je še vedno dosti Bločanov, ki delajo v Nemčiji. To se močno izplača, ker je nemška marka zelo visoko stoječa (5, 00 Ndin).

Mesnica je vedno dobro založena z mesom. Kolje se domača živina, ki bo na Blokah vedno prva panoga kmetijstva.

---

*Prepisano iz Šolske kronike,
ki jo je pisal France Čebihin*

Bloški nogomet

Nogometna ekipa Bloke Novolit tradicionalno igra tudi letos v nogometni ligi občine Loška dolina. Letos v tej ligi tekmuje sedem ekip, to sta dve manj kot lansko leto. V večini ekip igra vedno več zunanjih igralcev, to so igralci, ki

niso doma iz krajev Loške doline in Blok. Od teh zunanjih igralcev jih večina igra tudi pri nogometnem klubu Cerknica, kar vpliva na višjo kakovost nogometa v tej ligi. Že nekaj let je opaziti, da se pri ekipah iz Loške do-

line zmanjšuje število mladih igralcev, kar za dolgoročno nadaljevanje tega tekmovanja ni najboljše.

Tekmovanje poteka letos dvokrožno, kar pomeni, da bo

vsaka ekipa igrala z vsako ekipo dvakrat. Ekipa Bloke Novolit se je letos okrepila z dvema mladima nadarjenima igralcema, to sta Blaž Rot in Anže Zalar, ki sta se dobro vključila med soigralce. Ker zaradi poškodb nekaj igralcev ne more igrati, sta oba igralca zelo dobrodošla. Po 5. krogu tekmovanja je bloška ekipa trenutno na 3. mestu. Do sedaj je zbrala tri zmage in doživela dva poraza. Skupaj ima devet točk. Vodilni ekipi na lestvici sta Rigler in Kozarišče, ki sta edina še brez poraza. Na četrtem mestu je Bobr bar s šestimi točkami, sledita ekipi Starega trga in Floles, na zadnjem mestu je Steles-Taši. Kot kaže, se bo za pokale ponovno borila tudi ekipa Bloke Novolit.

Veliko športne sreče tudi v prihodnje!

Boris Marolt

Blagoslov konj in odprtje nogometnega igrišča na Studencu

Člani ŠD Studenec na Blokah smo 27. aprila pripravili blagoslov konj pri cerkvi sv. Petra na Studencu. Konjeniki smo se zbrali na križišču pod Hudim Vrhom, kjer nas je 30 krenilo v povorki do cerkve, kjer je gospod župnik Lojze Hostnik daroval sveto mašo. Po njej je sledil najprej blagoslov novozgrajene brunarice, nato pa še blagoslov konj in njihovih lastnik-

ov. Sledilo je druženje ob klobasah in pecivu, ki so ga pripravile vaške gospodinje.

Blagoslov naj bi postal tradicionalen, zato upamo, da se nas naslednje leto zbere še več.

Na Studencu nam je letošnje leto uspelo končati izgradnjo nogometnega igrišča ob pomoči Občine Bloke, številnih sponzorjev ter požrtvovalnih vaščanov.

Odprtje nogometnega igrišča je bilo 18. junija z zabavno prireditvijo.

ŠD Studenec na Blokah in vaški odbor Studenec se vsem, ki ste

kakorkoli pomagali pri omenjeni investiciji, še enkrat najlepše zahvaljuje.

Alenka Anzeljc

Prihod konjenikov in družabno srečanje na Studencu

Tudi letos bo gasilska veselica

V lanskem letu smo gasilci PGD Nova vas zaključili obdobje obnove voznega parka, saj smo v dveh letih zamenjali obe stari vozili z novimi, zraven pa smo kupili še vozilo GV-1, ki je že malo rabljeno. Vse to nam ne bi uspelo brez pomoči Občine, župana in seveda vseh vas, občanov občine Bloke. Ob prevzemu vozil smo pripravili slovesnost, na kateri sta sodelovala tudi ministrica za obrambo, ga. Ljubica Jelušič, in nadškof v pokoju, mnsg. Alojz Uran. Po slovesnosti je bila velika vrtna veselica, ki nam je zelo dobro uspela, seveda spet s pomočjo vas občanov. Še enkrat se vsem skupaj najlepše zahvaljujemo.

V letošnjem letu ne načrtujemo velikih investicij, bomo pa pripravili gasilsko veselico, in sicer 17. julija ob 17. uri. Vrte-li in zabavali se bomo ob zvokih in vižah Navihank, ki bodo med nami že tretjič.

Sestavni del vsake dobre veselice je tudi srečelov. Tako kot lansko leto se tudi letos obračamo na vas občane s prošnjo, da nam z vašimi prispevki pomagata pripraviti bogat srečelov.

Naši člani vas bodo obiskali med 1. in 14. julijem in vam obenem podarili blok za golaž na veselici. Vsi ste vabljeni in dobrodošli, zraven pa povabite še prijatelje.

Izkupiček veselice bomo namenili za obnovo in nakup še manjkajoče opreme.

Aktivnosti v društvu so se v zadnjem času kar razvnele, saj se ekipe pripravljajo na tekmovanja, zlasti pionirji in mladinci. Letos se nam obeta tudi članska ekipa. Čutimo pa pomanjkanje ekipe starejših gasilcev in pa članic. Kljub temu, da imamo v društvu kar precej aktivnih članic, nam nekako ne uspe sestaviti tekmovalne enote, kakršno smo pred leti že imeli.

V upanju, da nam boste tudi tokrat prisluhnili in bomo z vašo pomočjo lahko izpeljali še eno veselico, se vam že sedaj v imenu vseh, ki živimo z gasilci in za gasilce, zahvaljujemo. Pozdravl-

jamo vas z gasilskim pozdravom.

Na pomoč.

Za PGD Nova vas na Blokah

Predsednik Zvonko Govednik

Pripravljene za akcijo

Druženje in ohranjanje gibčnosti

Od oktobra do aprila se v telovadnici Nova vas ženske srednje in starejše generacije udeležujemo telesne vadbe in razgibavanja pod vodstvom fizioterapevke Andreje Brlan.

Že četrto leto je za nami. Vsako leto zaključimo sezono z izletom. Lani smo si ogledale Opatijo, se namakale v Istrskih toplicah in si privoščile istrsko kulinariko. Letos, 28. maja, pa smo se odpeljale na Madžarsko, v mondeno zdraviliško mesto Heviz, blizu Blatnega jezera. V čudovitem parku je jezero. Voda, ki prihaja iz žvepljenih in radioaktivnih vrelcev, ima 30 stopinj. Nad jezerom, ki meri 50.000 m², je zgrajen zaprt objekt, v katerem je restavracija, prostori za shranjevanje obleke, kabine, tuši, zunanji in notranji prostor za ležalnike ... in notranji del jezera za kopanje. Iz zgradbe, ki sega do polovice jezera, vodijo na več strani stopnice, po katerih zaplavaš v toplo jezero brez klora. 2 do 3 ure je kar

dovolj uživanja v tem jezeru. V malih prodajalnah smo kupovale papriko, palinko, PICK salamo, ... poizkusile smo madžarsko specialiteto langoš, za pozno kosilo pa bograč. Bloškim telovadkam se za izlet priključijo še cerkniške, tako da je avtobus bolj poln in cena nižja.

Kljub slabemu vremenu je tako

razpoloženje in doživetje nepopustljivo.

Odločitev za redno vadbo mora dozoreti v naših glavah in naše vodilo bi moralo biti: »Zdravje je vse, brez zdravja pa je vse nič.« Prvi torek v oktobru, od 17.30 do 18.30, se dobimo v telovadnici Nova vas. Pridružite se nam!

Sonja Drobnič

Od sanj do lastne države Občinski odbor SDS Bloke

Slovenci bomo 25. junija praznovali 20. obletnico naše samostojnosti in neodvisnosti. Dvajset let že živimo v svoji državi. Dogodkov, ko smo uresničili svoje sanje, se nekateri še dobro spominjamo, saj so se nam zaradi svoje izrednosti in čustvenosti močno vtisnili v spomin. Mlajše generacije se slovenske poti v samostojnost in neodvisnost skoraj ne spominjajo in marsikomu je povsem samoumevno, da živimo v svoji državi. Vendar pot ni bila lahka. Premagati smo morali veliko ovir in preprek. Danes se nam naše domovine ni potrebno sramovati, čeprav z njo in njenimi voditelji nismo vedno zadovoljni. Zato s ponosom povejmo: »Danes praznuje moja domovina in njej na čast bom obesil zastavo!«

Čestitke in lepo praznovanje!

**Občinski odbor Slovenske
demokratske stranke,
predsednik Metod Kraševac**

Mi ga ne damo ...

»ZADOVOLJNI SMO, KER GA PRIZNAVAMO TUDI DRUGOD PO SLOVENIJI, VENDAR – MI GA NE DAMO,« MARTINA KRPANANAMREČ.

Misel, ki jo je ob neki priliki izrekel Franc Hiti s Škufč in tako, malo provokativno, vzpodbudil nekaj nas, prijateljev in znancev k razmisleku o tem, kako bi lahko z malo iznajdljivosti, samozavesti, zanosa in veselja pokazali in dokazali, da je Levstikov junak, Martin Krpan, tisti, ki bi moral biti tudi nam, Bločanom, še kako v ponos. Obstajajo že neizpodbitna dejstva, da imamo Vrh (Urh) pri Sveti Trojici, Zavrhu, da od Sv. Urha in višje ležečih vasi na Blokah vidimo Mokrc, izza katerega je Krpan videl bliskanje ... in nenazadnje, že večim raziskovalcem je uspelo najti dokumente o obstanku primka Krpan na Blokah. Pa tudi, če navedbe ne držijo, ker je Krpan navsezadnje literarna oseba, je predstavljen in opisan kot osebnost s toliko in takimi lastnostmi, ki bi morale biti za vzgled in oporo vsakemu izmed nas.

V februarju letošnjega leta nas je 12 somišljenikov strnilo svoja razmišljanja. Bili smo enotni, da je čas, da na Blokah naredimo nov korak »pod blagovno znamko«

Martina Krpana. Pod tem imenom imamo namreč že Lovsko družino in nedavno je bila v KGZ Martin Krpan preimenovana tudi trgovina v Novi vasi.

16. aprila 2011 je bil tako v občinskih društvenih prostorih v Novi vasi ustanovni občni zbor »Društva prijateljev Martin Krpan Bloke«. Prisotnih je bila večina članov iniciativnega odbora za ustanovitev društva in nekaj povabljenih gostov, med njimi župan Občine Bloke Jože Doles. Posebno smo bili veseli nagovora Slavka Petriča, avtorja knjige z naslovom Boj za Krpanovo dediščino, ki je tik pred izidom. V njej je namreč zbranih veliko podatkov in dokazov o dejanskem obstoju in življenju Martina Krpana na območju Blok. Na ustanovnem občnem zboru smo za predsednika imenovali Franca Hitija. Imenovani in potrjeni so bili tudi ostali potrebni organi, sprejeta pa so bila tudi Pravila s cilji in nalogami Društva.

Bralcem Bloškega koraka bi rada predstavila nekaj naših temeljnih

ciljev in nalog, ki smo si jih zadali ob ustanavljanju Društva in tudi že prehajajo od idej k udejanjanju.

OHRANJANJE ZGODOVINSKIH IN KULTURNIH VREDNOT NA BLOKAH TER TRADICIJ MARTINA KRPANANAMREČ

- aktivno udeleževanje na vseh področjih družbenega življenja v občini Bloke, ki je direktno ali indirektno povezano s tradicijo Martina Krpana na Blokah
- zbiranje in ohranjanje dokumentacije o Krpanu
- obeleževanje zanimivih turističnih točk ob Krpanovi poti in na območju celotne občine Bloke
- evidentiranje in ohranjanje hišnih imen po posameznih vaseh Bloške planote
- ohranjanje bloškega narečja in starih izrazov
- proučevanje in obnavljanje domače obrti
- prispevanje k zaščiti, obnovi in vzdrževanju zgodovinskih in kulturnih objektov in vrednot.

mogoča lipa, obsega okrog 6,00 metrov. Pohodniki je v večini sploh niso opazili, ker je bila okolica zaraščena in potrebna čiščenja. Poimenovali smo jo Krpanova lipa. Njena lastnica, Lovranova Francka s Štorovega, nam je z velikim veseljem dovolila urediti okolico, za povrh pa smo postavili v njeno senco lično izdelano klop z zanimivim napisom, ki je že in bo še izvalil pristen nasmeh marsikateremu pohodniku oz. sprehajalcu. Zatorej vse bralce vljudno vabim, da si mogočo lipo ogledate (do Štorovega se lahko pripeljete tudi z avtom), na klopki pod njo malo posedite in se naučite prelepega pogleda po bloški pokrajini proti Dolenjski in Rutam.

Veseli bomo tudi, če bo kdo od vas, bralcev, začutil, da bi mu bilo sodelovanje v Društvu in pri uresničevanju zastavljenih načrtov v veselje in se nam bo čim prej pridružil.

Pokličite me na št. 031/828-621 ali se mi javite po e-pošti: zora.obreza1@gmail.com.

Lep pozdrav do naslednjč.

Foto in tekst Zora Obreza

Prva akcija Krpanovcev

AKTIVNO VKLJUČEVANJE V DRUŽBENO ŽIVLJENJE

- povezovanje in sodelovanje z obstoječimi društvi na območju občine Bloke in širše
- povezovanje s posamezniki, ki proučujejo Martina Krpana
- povezovanje z društvi, ki ohranjajo zgodovinske in kulturne vrednote in tradicije
- vzpodbujanje k sodelovanju osnovnošolske mladine ter
- skrb za čisto okolje in varstvo narave, šport, rekreacijo, pohodništvo, izobraževanje s področja ciljnih vsebin.

Pred letošnjim Pohodom po Krpanovi poti smo člani Društva prijateljev Martin Krpan Bloke izpeljali prvo in tudi kar odmevno akcijo. Ob trasi Krpanove poti med Gradiškim hribom in tik nad vasjo Štorovo namreč stoji lepa, zdrava,

Krpanova lipa

N r i c e

Veselo na počitnice!

Iz sličice v zgodbico

JUHA IN FANTEK JAN

Fantek Jan je postal lačen. Hotel je jesti juho. Mamica mu je skuhala napačno juho. Jan je prijel sesalec, ga vklopil in juho posesal. Ko je sesalec posrkal juho, je začel kašljati. Janova mamica je bila huda.

Laura in Nadja

TRIJE DELAVCI IN ČUDNI DEŽNIKI

Enemu dečku je bilo ime Martin. Bil je zunaj. Prišli so gradbeniki. Začel je padati dež. Martin je videl, kako delavci kopljejo v dežju. Fantek se je spomnil, da bi naredil načrt za dežnik kramp in dežnik lopato. Če bi imeli delavci take krampe in lopate, bi jih lahko uporabljali v dežju. Delavci tako ne bi bili mokri.

Matic, Jaka in Luka

JAKEC IN KOZA BERTA

Jakec je bil v šoli. Imeli so telovadbo. Skakali so čez kozo na blazino. Ko je bilo konec pouka, je šel domov. Zunaj je zagledal kozo, ki se je pasla na travi. Mislil je, da lahko skače čez vsako kozo. Vzel je zalet in hotel preskočiti kozo. Kozu je bila previsoka, zato se je zaletel v njeno rit. Kozu se je obrnila in ga začela loviti. Jakec ji je komaj ušel.

Sara in Katja

PIPA IN FANTEK FERDO

Iz pipe je kapljala voda. Ferdo je to videl. Odšel je po orodje. Popravil je pipo. Še vedno je kapljalo. Še enkrat je popravil pipo. Kar okrog jo je obrnil. Mislil je, da voda ne bo več tekla, ker je pipa gledala navzgor. Ko je odhajal, se je pipa snela in Ferdu je voda špricnila naravnost za vrat.

Lovro in Tjaša

Mladi nadobudneži so že skoraj zaključili drugi razred. Ko so se naučili brati in pisati, so kar sami zapisali, kaj so si v drugem razredu najbolj zapomnili in kaj jim je bilo najbolj všeč.

Najbolj sem si zapomnila, ko smo šli na Piškovec. Tam smo se sankali ter se spuščali z lopatkami in bobi.

Meta Drobnič

V 2. razredu mi je bil najbolj všeč prvi šolski dan. Takrat smo se igrali in spoznali novo učiteljico. Všeč mi je bilo tudi praznovanje mojega 7. rojstnega dne in kadar smo se kam peljali z avtobusom.

Maliq Gashi

V 2. razredu mi je bilo najbolj všeč, ko smo šli s folklorno skupino na igrala. Zapomnil sem si tudi prvi šolski dan, ko sem spoznal učiteljico Nino, ki je prijazna. Všeč mi je bila tudi izdelava skledic iz gline. Vanjo bom lahko dal bombone.

Aljoša Intihar

Všeč mi je bilo, ko smo posadili fižol pri spoznavanju okolja. Zaval sem se tudi, ko smo šli na travnik. Tam smo lovili žuželke in jih opazovali. Pri slovenščini mi je bilo všeč, ko smo se učili nove črke.

Erik Korenjak

Najbolj sem si zapomnila pustovanje, ko smo imeli likovno delavnico in smo vsi skupaj praznovali z učiteljico Nino.

Zarja Kovačič

V tem šolskem letu sem si najbolj zapomnil izlet na Cerkniško jezero, zato ker smo videli stopinje od Jezerkota.

Jaka Kraševc

Najbolj sem si zapomnil, ko smo šli v kino. Všeč mi je bila športna vzgoja, ker se rad gibam in treniram za tek. Všeč so mi praznovanja rojstnih dni, ker se takrat sladkamo, pojedemo in smo vsi veseli.

Luka Milavec

V drugem razredu sem si najbolj

zapomnila, ko smo šli v galerijo. Spoznali smo škrtar Gala.

Manca Milavec

Meni je bil najbolj všeč dan, ko smo se v šoli pogovarjali in praznovali Prešernov dan. Na ta dan smo šli skupaj na družinski izlet v Vrbo. Ogledali smo si njegovo rojstno hišo in videl sem zibelko, v kateri je spal France Prešeren.

Jožef Mulc

V drugem razredu mi je bilo všeč, ko smo se učili male pisane črke. Najbolj sem si zapomnil črko i, ker smo se jo prvo učili.

Anže Pakiž

Najbolj sem si zapomnila, ko smo se učili pri glasbeni vzgoji pesem Šolski zvonec.

Neja Pavčič

Moj najljubši praznik je bil državni praznik Franceta Prešerna. Najljubši mi je bil zato, ker smo bili cel dan doma.

Jakob Šega

Najbolj sem si zapomnil, ko smo se igrali med odmori. Všeč mi je bilo, ko smo risali stripe, ker je bilo zabavno in ker je Jakob lepo risal.

Luka Zakrajšek

Naša Nuša pa je imela nesrečo, zato smo jo presenetili in obiskali na domu. Povedali smo ji, kaj se učimo v šoli, ji zapeli in zaplesali glasbeno pravljico Trnuljčica in ji obljubili kup risbic. Našega obiska je bila zelo vesela.

In tako, za en lep konec,
ko umolkne šolski zvonec,
vam želim iz dna srca:
da glava polna znanja bi bila,
da bi med počitnicami se spočili,
novih moči se naužili,
z družino ves čas se crkljali,
s prijatelji se vsak dan igrali,
pa še zdravja in vrečo sreče,
ko jesen vas zopet skupaj skliče.

Vaša učiteljica Nina Mišič

PRAVLJICA O TREH BRATIH

V davnih časih so živeli trije bratje. Šli so v gozd. Najmanjši brat ni videl jame in je padel vanjo. Na robu jame je stalo drevo s čudežnimi jabolki. Eno čudežno jabolko je reklo dečku: »Kmalu boš prišel ven iz jame.« Jabolko je skočilo z drevesa v jamo. In deček je skočil na jabolko. Skupaj sta poletela iz jame. Deček se je zahvalil čudežnemu jabolku. Trije bratje so šli domov. In nikoli več niso šli k jami. Živel so srečno do konca svojih dni. Najmanjši brat pa je obiskoval čudežno jabolko. Igrala sta se različne igre.

Špela Zakrajšek, 3. razred

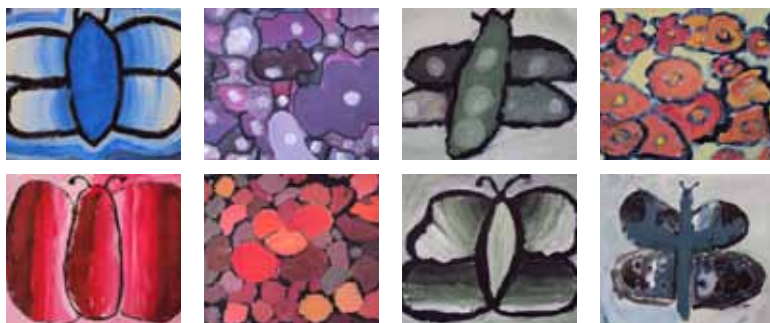
PRAVLJICA O DEKLICI IN VOLKU

Nekoč je živela deklica, ki je imela samo mamo. Bili sta zelo revni. Čez tri dni je deklica rekla mami, da gre v gozd po vejice, da bo lahko zakurila. Vzela je košarico in je šla v gozd. Ko je nabrala vejice, je vzela košaro in tekla domov. Ampak deklica je zgrešila pot in se izgubila. Šele sedaj je opazila, da je šla po napačni poti. Klicala je, da bi jo prišel kdo iskat. Tedaj pa je iz grma prilezel stari volk. Deklica se ga je ustrašila. Volk pa je rekel deklici, da se ga ni treba bati, saj je prijazen. Vprašal jo je, zakaj je klicala na pomoč. Deklica mu je vse povedala. Volk ji je rekel, da jo lahko pelje nazaj, saj dobro pozna gozd. Deklica je zlezla volku na hrbet in volk jo je odnesel domov. Ko je mama videla deklico, se je razveselila. Volk jo je odložil pred mamo. Mama je deklico stisnila k sebi in se zahvalila volku, ker jo je prinesel domov. In od takrat je bil volk najboljši dekličin prijatelj. In živeli so srečno do konca svojih dni.

Polona Bačnik, 3. razred

Mentorica Barbara Širaj

Ples metuljev nad cvetličnimi gredicami

Zaključni nastop učencev 3. razreda Zakaj ima nebo tako dolge lepe plave lase?

Konec aprila tega šolskega leta smo učenci tretjega razreda za starše pripravili nastop. Zaigrali smo dve igri, peli, plesali in deklamirali.

V učilnici tretjega razreda smo nastopili pred raznoliko paleto občinstva. Veseli smo bili prav vseh: mamic, očkov, bratcev, sestic, starih staršev, gospe ravnateljice in drugih.

Povezovalki programa, Monika in Polona, sta z vprašanji, ki sta jih postavljali druga drugi, vseskozi vzbujali našo radovednost in presenečali z odgovori.

Monika sprašuje Polono: »Kaj misliš, zakaj ima nebo tako dolge lepe plave lase?«

Polona se čudi: »Nebo ima lase?«

Odgovor na vprašanji smo izvedeli v pesmi Borisa A. Novaka REKLAMA.

REKLAMA

zakaj ima nebo

tako dolge plave

lepe lase?

zato ker si jih umiva

z dežjem

in šamponom oblakov

šampon oblakov

je najboljši šampon na svetu

ki se peni po celem nebu

po pranju las priporočamo

fen sonca

in glavnika vetra

Kdo ne pozna ljudske pesmi Barčica po morju plava? Pojemo in plešemo.

Aplavz ... Zadovoljni po nastopu.

Učiteljica Barbara Širaj

NABIRANJE GOB

V šoli smo imeli naravoslovni dan. Odpravili smo se nabirat gobe. Z nami je bil izkušen gobar.

Ker sem bil udeležen v prometni nesreči, sem imel bergle. Hodil sem z veseljem, čeprav sem bil pošteno utrujen. Vseeno sem z veseljem nabiral gobe, ki jih poznam že od doma. Prisluhnil sem tudi gobarju, saj je povedal veliko zanimivih stvari o gobah.

Lepo je deliti trenutke z izkušenimi in starejšimi ljudmi.

Kevin Škulj

NAJ DOGODEK V ČETRTEM RAZREDU

Moj naj dogodek v četrtem razredu je bil obisk Cankarjevega doma v Ljubljani. Začelo se je na avtobusu. Na avtobusu so me vsi motili. Kričali so eden čez drugega. Ko smo izstopili iz avtobusa, sem si oddahnila od kričanja. In ko sem zaslišala vse te avtomobile, sem si rekla: še en hrup. Ko smo prišli v Cankarjev dom, smo se usedli na naslanjače in dolgo oblazinjeno klop. Takrat je prišel čas za malico. Ko smo vsi pomalicali, smo dobili vstopnice in smo šli v dvorano. Videli smo še učence iz drugih šol. Ko smo vstopili v dvorano, sem se bala, da bo dolgočasno in da bo dvorana majhna. Narobe sem mislila. Bila je velika dvorana in zanimiva pravljica.

Hana Zakrajšek

SOBOTNI ŠPORTNI DAN

V soboto smo imeli pohod s šolo. Zjutraj se nas je veliko zbralo. Temu so sledile prijave. Tam smo izvedeli, da bosta dve poti. Krajša je bila namenjena za starejše ljudi in otroke. Pred pohodom smo imeli predstavitev nordijske hoje oziroma uporabe palic pri hoji. Temu je sledil pohod. Potekal je zelo veselo. Pri točki, ko bi se morali razdeliti za krajšo in daljšo progo, smo videli, da so Bločani pravi športniki in so se vsi odločili za daljšo progo. Po pohodu je sledila pogostitev. Jedli smo same zdrave jedi, igrali nogomet, odbojko in se vozili s kolesi. Tak športni dan z zdravo prehrano mi je bil zelo všeč.

Meris Dulić

ŠPORTNI DAN V SOBOTO

Moj najljubši dan v 4. razredu je bil športni dan v soboto, 14. 5. 2011. To ni bil navaden športni dan, ker so bili lahko zraven tudi drugi člani družine. Z mano sta šla mami in moj brat Nikolaj.

Ko smo se prijavili, smo poslušali še navodila za pravilno hojo. Potem smo se razdelili v 2 skupini, mlajši otroci so šli na 3 km dolg pohod, ostali pa na 7 km. Šli smo skozi Nemško vas na Bloško jezero, kjer smo se ustavili. Ko smo nadaljevali pot, nas je ujel dež. Pohod se je kmalu spremenil v tek, nekateri pa so se zatekli pod drevesa.

Ko smo prišli v šolo, nas je pričakala pojedina v obliki zdravih domačih prigrizkov. Najbolj sem bil vesel palačink. Ker sem bil moker, smo šli kmalu domov. Ostali pa so se šli razne športne igre. Podelili so tudi priznanja za najstarejšega, najmlajšega udeleženca pohoda, pa tudi najštevilčnejšo družino.

To je bil moj najljubši športni dan, ker je med pohodom začel padati dež. Bilo je zelo zabavno, ker smo tekli.

Saša Širaj

ŠPORTNI DAN V SOBOTO

V četrtem razredu mi je bil najljubši šolski dan v soboto. Odpravili smo se na pohod po Bloški planoti. Ko smo že prehodili lep kos poti, nas je ujel dež in nas zmočil. Ko smo prišli do cilja pred šolo, smo si privoščili domač bloški krompir, palačinke, sadje in zelenjavo. Vse te dobrote so nastale pod spretnimi rokami naših kuharic in učiteljic. Potem ko smo se okrepili, smo s sošolci in prijatelji odšli na igrišče igrati nogomet. Po vsej tej rekreaciji smo šli še na prireditev v šolo. Razdelili so tudi priznanja za najstarejšega člana, najmlajšega člana in najštevilčnejšo družino. Ob koncu smo prisluhnili mladinskemu zboru. Tako smo športni dan zaključili in se z veliko dobre volje odpravili proti domu. Na spletni strani šole pa si lahko ogledate še Nacetovo pesem o športnem dnevu. Ta športni dan mi bo še dolgo ostal v spominu.

Nejc Šraj

NAJ DOGODEK V 4. RAZREDU

V sredo smo ob 8.00 šli v Ljubljano v Kolosej. Gledat smo šli film Zla-

tolaska. Film je govoril o deklici, ki je imela zlate in čudežne lase. Deklica je srečala tatu, ki je ukradel krono. Zlatolaska mu je vzela krono in mu obljubila, da mu bo dala krono, če jo bo peljal gledat lampijončke. Film mi je bil zelo všeč. Najbolj mi je bilo všeč, ko je Zlatolaska zapustila stolp. Nekateri so šli po filmu igrati nogomet. Jaz sem šel domov takoj, ko smo prišli nazaj. Upam, da bo tudi v 5. r. tako zabavno.

Matej Klančar

KINO IN NOGOMET

Nekega dne smo imeli kulturni dan. Prišel sem v šolo, kjer sem bil zelo vznemirjen. Ko sem prišel v razred, smo se dogovorili za pravila. Nato smo se postavili v kolono. Odšli smo na avtobus, nato pa v Ljubljano. Prišli smo do kina, kjer smo si ogledali Zlatolasko. Bila mi je zelo všeč.

Potem smo nogometaši odšli na Vrhniko, kjer so se zbrale štiri skupine, jedli smo sladkarije. Na začetku smo mislili, da bomo zadnji, bili pa smo tretji. Dan mi je bil všeč.

Gal Modic

OBISK KINA

Zjutraj sem prišel v šolo. Šel sem v jutranje varstvo. Čez približno 5 minut smo šli v razred. Ko je bila ura osem, smo šli po malico. Ko smo prišli v Kolosej, smo šli kupiti karte in potem smo šli gledat Zlatolasko.

Nejc Mramor

OBISK KINA

V 4.r. smo se neko sredo odpravili v Kolosej, kjer smo gledali Zlatolasko. Ko smo prispeli do Koloseja, smo šli v koloni v notranjost in se posedli na klopi. Ko smo pomalicali, smo šli v dvorano, se posedli na svoje mesto in film se je začel. Ko je bilo konec filma, smo odšli na avtobus in se odpeljali domov. Ko smo prispeli do šole, je prispel kombi za domov.

Matej Premrov

ŠLI SMO V KINO

Gledali smo risani film Zlatolaska. Risanka mi ni bila preveč všeč, ker sem ta risani film že gledal.

Jakob Šarc

KINO, KINO!!!

Ko sem zjutraj prišla v šolo, nas je tam že čakala malica. Vzeli smo jo in se preobuli v čevlje. Odšli smo na avtobus, ki je stal pri avtobusni postaji. Šli smo vanj in se odpeljali v Ljubljano. Ko smo prišli tja, smo našli prostor za malico. Po malici smo se odpravili v Kolosej. Tam smo počakali, da nam je učiteljica Petja razdelila karte. Odšli smo v dvorano in se posedli na stole. Bili smo nestrpni. Film se je začel. Gledali smo film, ki je bil dolg približno eno uro. Ob koncu filma smo šli nazaj na avtobus. Vzela sem nahrbtnik in odšla domov. Tako se je zaključil naš kulturni dan.

Karmen Zabukovec

NAJ DOGODEK V 4. RAZREDU

Moj najboljši dogodek v 4. razredu je bil, ko smo šli v kino gledat Zlatolasko. Ob 7.55 smo odšli v Ljubljano. Ko smo prišli v Ljubljano, smo šli v eno zelo veliko stavbo. Usedli smo se na klop in pojedli sendviče, popili sok. Počakali smo na vstop dvorano. Končno je učiteljica prinesla vstopnice in jih razdelila. Kmalu smo slišali kričanje, da kdor gre gledat Zlatolasko, naj stopi naprej. In vstopili smo v dvorano.

Dvorana je bila zelo majhna, saj je bila notri samo naša šola. Dolgo časa smo gledali oglase in začela se je risanka. Malo jo vam bom predstavila.

Živela je starka, ki se je hotela pomladiti. Imela je skrivno rožo in izrekla pravilne besede. Ko je Zlatolaskina mami zbolela, so šli lovci iskat skrivno rožo. Ko so jo našli, so jo odnesli k Zlatolaskini mami. Starka je vzela Zlatolasko in odšla v svoj dom. Nekaj časa je bila pri njej, potem pa odšla k svojim staršem. Risanka mi je bila zelo všeč.

Sara Zidar

V KINU

Zbrali smo se na postaji, kjer nas je čakal avtobus. Odpeljali smo se v Ljubljano. Na avtobusu sem sedel s sošolcem Jakobom. Šli smo v kino na ogled Zlatolaske. Risanka mi je bila všeč. Zlatolaska je imela dolge lase in mačeho, ki jo je imela zaprto v stolpu. Risanka se je končala srečno. Ko je bila risanke konec, smo se odpeljali domov.

Rok Žnidaršič

Babice, dedki, mamice, očki pripovedujejo

V 6. RAZREDU SMO SE Z UČENKAMA IN UČENCI ODLOČILI, DA BOMO DOMA POVPRAŠALI BABICE, DEDKE, KAKO JE BILO VČASIH. NEKAJ ZELO ZANIMIVIH ZGODB BOMO PODELILI Z VAMI.

Učiteljica Martina Kočevar

V Velikih Blokah teče potok Bloščica, v katerem se je mladina v starejših časih učila in navadila plavanja. Med njimi sem bila tudi jaz. Voda je bila čista in po nekaterih delih potoka tudi globoka. Ob nedeljah smo se zbirali ob njem, se kopali in učili plavati. Pomembno je bilo, da smo se družili in igrali ob vodi, saj nismo imeli takih možnosti, kot jih imajo otroci danes. Sončili smo se na brisačah in tudi na travi, zato da bi se posušili. Takrat doma še nismo imeli kopalnic, zato je bilo kopanje namenjeno tudi za higieno, da smo bili čisti.

Klemen Doles (njegova babica)

Ko je bila moja babica še majhna, so bili drugačni časi. Vsi so hodili peš, bili slabo oblečeni in tudi pravila so imeli drugačna.

V družini je bila najstarejša, za njo so se rodile še tri sestre. Živeli so na kmetiji skupaj z mamo, oče pa je bil na delu v Nemčiji. Otroci so morali poskrbeti za živali in za drva.

Babica se je spomnila dogodka, ko se je rodil njen brat. Takrat je bila navada, da so dojenčka, ki se je rodil, takoj prve dni nesli h krstu. V nedeljo zjutraj je prišel boter in vzel brata in mlajši sestra, da so šli v cerkev. Po opravljenem obredu so moški odšli v gostilno, dojenčka pa pustili zunaj na okenski polici. Sestrnici sta ga čuvali. Ker je bil zimski čas, ju je zeblo, zato sta se odpravili proti domu kar nekaj kilometrov peš. Po nekaj urah sta premrazeni prispeli domov. Mamina babica ju je vprašala, kje imata brata. Ostal je na okenski polici pred gostilno. Vsa obupana je poslala mojo babico, da naj ga gre iskat. Pozno ponoči ga je prinesla domov, skoraj zmrznjenega. K sreči pa se je vse dobro končalo tudi za brata.

Izak Ivančič

Bila je pozna pomlad. Vojna je trajala že eno leto.

Nekega jutra me je mama zbudila in mi povedala, da bom šel v Martinjak pomagat okopavat krompir. Takrat se je še peš hodilo, zato sem na poti iskal bližnjice. Ko sem prispel na ravnino, sem za seboj zaslišal: »Ferma! Dovendare? (Stoj! Kam?)« Iz goščave je priteklo sedem Italijanov. Vprašali so me, kam grem. Povedal sem jim, da grem pomagat sorodnikom. En Italijan je stopil do mene in me pretipal. V mojem žepu je našel pipec in ga vrgel v grmovje. Bilo mi je hudo, saj sem ga uporabljal za rezanje šib in kruha. Vprašal me je, če imam skrito pismo za partizane. V strahu sem ponovno dejal, da grem samo okopavat krompir. Vojaški so me spustili, začel sem teči. Hotel sem čim prej priti v Martinjak. Tam, kjer so me ustavili, je začelo pokati.

Med delom me je cel dan skrbel pot domov. V strahu sem se odpravil domov.

Spoznal sem, da prava vojna ni podobna naši, ki smo se jo igrali s prijatelji v gozdu.

Klemen in David Kraševac (njun dedek)

Bilo je pred mnogimi leti, ko je bil oče še fant in je bil poklican v vojaški stan v rajni Jugoslaviji, in sicer v Makedonijo, kjer je vozil policijsko stoenko. Enkrat je bil za šoferja generalu, ki je ravno opravljal nalogo za višji čin in je moral voditi večjo skupino vojakov. V stoenko so naložili kovčke, prisedli so dva pilota helikopterja in general, ki je sedel poleg očija. Helikopter jih je čakal na vrhu hriba, do njega je peljala makadamska, strma pot. Avto ni zmogel takega vzpona. General je pomignil z roko in pilota sta takoj skočila ven. Pešačila sta ob avtu. Ker pa stoenka še vedno ni zmogla, je izstopil še general in pešačil je v strm hrib. Ko so se vsi povzpeli na vrh, general ni hotel odpotovati takoj naprej s helikopterjem. Prenočili so na hribu, oči pa je stražil helikopter, ki ga je natančno »preštrefigil«. Naslednjega dne sta pilota odletela z generalom, oči pa je bil prost do novih dogodivščin.

Lovrenc Ponikvar

Moj stari ata je še v mladih letih rad kolesaril. Enkrat poleti sta se odpravila s prijateljem na daljši izlet na Vršič. S kolesom sta se vozila po cesti preko Nove vasi, Cerknice, Rakeka, Planine, mimo Kalc do Idrije, Mosta na Soči in potem do Kobarida, Bovca in še skozi ostale kraje ob reki Soči. Pod Vršičem sta si ogledala Kugijev spomenik, v hrib na Vršič sta pešačila po makadamski cesti približno tri ure. Prespala sta v koči. Drugega dne pa sta se spustila po klancu navzdol proti Mojstrani, preko Jesenic, Kranja, Ljubljane do doma.

Po pogovoru s starim atom sem si s pomočjo računalnika ogledal omenjeno pot. Ne boste verjeli, prekolesarila sta 324 km v dveh dneh. Danes bi z avtomobilom potovali dobrih pet ur.

Gregor Zabukovec

Nekega lepega sončnega dne so se otroci igrali igro, v kateri so viseli na vejah dreves obrnjeni z glavo navzdol. Zmagal je tisti, ki se je najdaljši čas obdržal na veji. V igri je sodelovala tudi moja mami. Veja, na kateri je visela, se je zlomila in padla je na manjšo skalo. Tri dni so ji polagali na glavo kisove obkladke. Na veliko srečo se ji ni zgodilo nič hujšega.

Nika Zabukovec

Včasih je bilo običajno delo v polletnih dneh košnja. Košnja je bila težko delo, ampak je bilo vseeno zabavno.

Ob treh zjutraj so šli možje in fantje kositi na senošet. Po nekaj urah dela je bil čas za zajtrk – bela kava in ajdovi žganci, ki so ga lačnim koscem nesli otroci. Če je koscem kaj ostalo, so zajtrkovali tudi otroci.

Maminemu bratu je mama pripravila zajtrk in odnesel ga je v drugo vas na senošet. Na poti je srečal kosca, ki ga je vprašal, kam gre. Odgovoril mu je: »Za nosom.« Šel je naprej po poti, se spotaknil in padel. Pobral se je in odšel nazaj do kosca. Ker ni vedel, kam naj nese, ga je vprašal: »Kje pa kosijo naši?« Kosci mu je odgovoril: »Za nosom.«

Martin Drobnič

Nekoč, ko je bila vojna, so vojaški napadali vasi in jih požigali.

Odločili so se, da bodo prišli požgati tudi našo vas Andrejče. Ker smo za njihov načrt pravočasno izvedeli, smo se iz hiš umaknili vsi in odšli iz vasi. Prespali smo drugje. Ko so prišli vojaki, so bili presenečeni, ker je bila vas prazna in je niso požgali. Mi smo se domov vrnili po treh dneh. V vasi je bil mir.

Alen Hiti (njegov dedek)

Rodila sem se, ko so bili zelo težki časi. Ko sem bila stara pet let, je bila pri nas druga svetovna vojna. Čeprav sem bila še otrok, sem živela v strahu pred vojaški in kako bomo preživeli. Hrano smo imeli zelo skromno in bila je kmečka. Bilo mi je težko, ko sem opazovala, ko so nam zelo težko pridelano hrano jemali partizani. Najbolj strah pa me je bilo, ko sem opazovala letala, ki so spuščala črne pike – bombe na sosednjo vas. Skriti smo bili pod smreko.

V šolo sem hodila peš z bosimi nogami. Kadar je bilo delo doma, smo otroci veliko pomagali mami, saj očeta nismo imeli, ker so ga po vojni ubili. Dolgo sem verjela, da se bo vrnil, da ga bomo objeli in se z njim veselili.

Ker nisem imela denarja, se nisem mogla izučiti za kakšen poklic, ki bi k hiši prinesel denar. Želela sem si postati trgovka.

Mitja Ivančič (njegova babica)

Moja babica je bila za svojih 95 let še zelo živahna ženska. Velikokrat se je usedla ob štedilnik v kuhinji in začela pripovedovati.

Ob koncu druge svetovne vojne sem okopavala korenje na njivi, ki je bila od hiše oddaljena kakih sto metrov. Nenadoma je nekaj močno počilo. Zelo sem se prestrašila, saj sem zaslišala otroški jok. Odhitela sem na vrt, kjer sta se igrala moja sinova Jože in France. Tekala sta okrog grede, kričala in jokala na vso moč. Nisem vedela, kateremu naj najprej pomagam. Jože je imel vso okrvavljeno roko, manjkali so mu prsti, zelo je imel poškodovano tudi levo oko, na katerega je kasneje oslepel. France je zmedeno krilil naokrog. Videla sem, da je imel poškodovani obe očesi. Bil je popolnoma slep. S pomočjo sosedov sem otroka nekako spravila k vojaškemu zdravniku v Velike Bloke. Od tam pa so ju poslali v vojaško bolnišnico. Kasneje sta mi povedala, da sta v gredi našla nekaj rdečega,

Kolesarski izpiti

V 5. razredu smo osvojili veliko znanja pri vseh predmetih. V šoli v naravi smo se izurili v različnih plavalnih tehnikah. Bilo je super, tako da bi šolo v naravi takoj ponovili. Aktivno smo sodelovali v različnih dejavnostih, na tekmovanjih in ekskurzijah.

Težko pa smo čakali, da smo opravili kolesarski izpit in postali samostojni udeleženci v prometu. Vsi učenci smo opravili teoretični test za vožnjo s kolesom. Razdelili smo se v tri skupine in vadili praktično vožnjo. Znanje smo morali dokazati pred komisijo, sestavljeno iz predstavnikov policije in učiteljice prometne vzgoje. Zelo spretni smo bili tudi v spretnostni vožnji na poligonu. Na cesti moramo biti previdni in predvidljivi. Vsaka najmanjša napaka je lahko usodna.

Občina nam je podarila kolesarske čelade, za kar se ji najlepše zahvaljujemo. Obljubljamo, da jih bomo pridno uporabljali, saj naše glave ne rastejo v zelniku, kakor pravi naša učiteljica.

Učenci 5. razreda in učiteljica Pavla Ponikvar

za kar sta mislila, da je igrača. Ko sta bila na zdravljenju, ju nisem veliko obiskovala, saj nisem imela prevoza. Če sem želela iti v Ljubljano, sem šla do Rakeka peš, naprej pa z vlakom. Najbolj se spomnim tega, da sem morala Franceta po koncu zdravljenja vso pot od Rakeka do doma nesti na hrbtu.

Babica je prenehala pripovedovati, si obrisala solze na licih. Še nekaj časa je posedela ob štedilniku, se zagledala v pravnuke, ki so se prismejali mimo. Razjasnil se ji je obraz in na ustnice se ji je prikradel nasmehek.

Ajda Hiti (njena mami z babičino zgodbo)

Moja babica živi v Loškem Potoku. Ime ji je Joža, stara je enainsemdešet let. Ima dva sinova, mamica pa je njena hči.

Babica mi je povedala veliko zanimivih stvari, kako so živeli včasih. Imela je tri sestre in enega brata. Ko je bila stara pet let, je v vojni izgubila očeta. Živel so sami z mamo v hudi revščini. Niso imeli ne hiše ne njive. Stanovali so v dveh sobah pri materi s sestro. Mati je vsak dan hodila na delo h kmetom, da je dobila hrano za preživetje. Otroci so bili večkrat lačni kakor siti. V šolo so hodili peš in velikokrat bos. S seboj so si vzeli skromno malico, kruh ali kuhan bob. Čeprav so se pridno učili, niso imeli denarnih možnosti za nadaljevanje šolanja. Doma so materi pomagali napravljati drva in gospodinjiti. Veliko so tudi molili in hodili k maši.

Še danes je moja babica pridna in skromna. Spoštujem jo in grem rad k njej na počitnice.

Nik Doles

Nasmehi raznobarvnih trenutkov

ODLOMEK IZ SPISA ZA CANKARJEVO TEKMOVANJE, KI GA JE NAPISALA KAROLINA KOVAČIČ

Tone Partljič je pisatelj, ki je hotel prijeti sonce. Bila je tema, strah ga je bilo, zeblo ga je, a je kljub temu hotel prijeti sonce. Tako si je želel prijeti nemogoče, tako zvedav je bil, skoraj me spominja name. Že res, da nisem hotela prijeti sonca, toda mučile so me druge stvari. Hotela sem biti princesa, miklavžu sem naročila, naj vsem ljudem, ki so lačni, podari hrano. Za rojstni dan so me starši vprašali, kam si želim na izlet. Moj odgovor so bili vsi (ne)mogoči kraji tega sveta.

Ko si neko stvar zelo želiš, bi zanjo naredil vse. Včasih jo dobiš, včasih pa ne. Tako je v življenju. So hribi in doline. Stečeš po cilj na hrib in spoznaš, da boš za to moral prehoditi še kakšno visokogorje ...

Karolinini sošolci, sedmarji, so tudi glasbeniki, športniki, gasilci, plesalci.

Naša mladost

Mladost.

Ko si mlad, so starši tečni, šola brezvezna, nihče nas ne razume. To je problem. Moraš se samo učiti ... Starši ti nalagajo dela. Ko si še v nižjih razredih, je šola še lahka in doma si bolj »tamali«. Toda to niti ni tako slabo. Do sedaj, ko je bil starejši brat še v osnovni šoli, sem bil jaz vedno »tamali«. Ko je prišel ata poklicat za pomoč, je poklical brata, ker sem bil jaz tamali. Prav povsod sem bil tamali. Tudi sedaj, ko imam mlajšo sestro, me še kličejo »tamali«, toda za delo sem poklican jaz. Brat je odšel, sestra je še premajhna, samo bivši »tamali« je na voljo. To, da sem sedaj, starejši, je tudi dobro. Na primer zvečer. Včasih sem moral iti prej spat zaradi šole. Pri desetih letih se je pojavil še en problem. Začele so se ocene. Toda ko pomislim malo nazaj, se mi zdi, da je bila šola v nižjih razredih še čisto lahka, za razliko od zdajšnjega 8. razreda.

Problemi so bili tudi, ko smo prišli v trgovino. Otroški čevlji so bili premajhni, odrasli preveliki. Prav tako je bilo z oblačili. Otroške hlače, jope, puloverji premajhni, odrasli preveliki. Stanje se izboljšuje. Rastemo. Tudi z oblekami nimamo več takih problemov. Toda še malo, pa bomo odšli od doma. Mislim, da bom odšel v Ljubljano, toda še sanja se mi ne, kako bo to izgledalo. Predstavljam si, da bo nekaj takega: vstajanje, zajtrk, šola, kosilo, šola in končno konec za tisti dan. Toda v večernih urah, kakor slišim, so tudi učne ure. Menda trajajo dve šolski uri, torej devetdeset minut. Vem pa, da je tam še zahtevnejša šola kakor ta, osnovna.

Doma je lepo, najlepše in najboljše, predvsem takrat, ko so poletne počitnice. Dan je dolg, si »svoboden«. Dva meseca smo doma, potem pa spet ta šola. Vem, da je šolanje pomembno, saj moraš znati in dobiti izkušnje za celo življenje. Bolj kot si izobražen, boljše je zate. Toda, celo življenje se učiš, če ne drugje, na napakah. Šola ni samo za učenje, pisanje domačih nalog, ampak je tudi zabavna, super. Družimo se s prijatelji, hodimo na ekskurzije, v šolo v naravi. Niti ni tako slabo. V šoli se pojavi tudi ljubezen. Taka, ki običajno ni tista prava. Imam tako zgodbo, a je že »v grobu«.

Sedaj, ko to pišem, mi v glavi že zmanjkuje besed. Sem na dobri strani in eni četrtini lista. Da nabere še več, bom napisal še tole. Zdaj, ko smo mladi, si želimo, da bi bili starejši. Toda dozdeva se mi, da imajo starejši obratno željo. Zato moramo mladost izkoristiti, kolikor se le da.

Časa mi zmanjkuje, mladost se izteka, ta šolska ura pa tudi. Upam, da bom, ko bom starejši, našel ta spis in ga prebral. Še eno minuto imam ... Tukaj se konča moje razmišljanje. Za sedaj.

Luka Škrlič, 8. razred

Let's save our planet

I think that the earth is more and more polluted because we don't live the right way. We don't care about our planet, we just use it and take its goods. We are selfish and we care only about ourselves and nothing else. We don't care that a lot of animals will be extinct because of us and we don't care that our children and other generations might not be able to see snow any more or other things and animals. The nature will be polluted even more than now and we probably won't have any water. The world will become one big black and dirty place. I think that if we want to help our planet we need to change our whole lives and our habits. We need to learn how to live with nature and we need to stop destroying its balance. We need to use what nature gives to us and we need to stop taking everything from it. A good example of living with nature are ancient people, like Indian tribes. We say that they are crazy and not educated. But I think that they know how to live right and how to live healthy. We don't need all these things that we have now. We only need to listen to the nature and live with it – not just use it.

Anamarija Truden, 8. razred

I agree that the earth is getting a dangerous place to live.

It is happening because of pollution and greenhouse gases. There are a lot of chemicals in the air and water and they're dangerous for plants, animals and people. But people don't care very much where they leave rubbish. They throw them in the environment. They must stop doing this.

However, I don't really know how to save our planet. We must try to stop polluting so much or our planet will be destroyed. I can do something, too. I will throw rubbish in the place for rubbish, I can go somewhere by bike instead of car, I can have a shower instead of a bath, then I can switch off the lights at night, also turn the tap off and so on. Small things can help, too.

Anyway, a big problem are greenhouse gases. They trap the heat from the sun and cause global warming. I don't know how to solve this problem, and unfortunately it is not the only problem. For example sea levels are rising, ice caps are melting ... and I am worried about that, too.

What will happen with our children?

Mihaela Drobnič, 8. razred

»Mi smo odsedel«

To je geslo letošnjih devetarjev, ki zaključujejo osnovno šolo na Blokah. Devetnajst se jih bo podalo na nove poti, ki jih bodo odpeljale z domačih Blok. Tako številčne generacije na Blokah naslednjih deset let ne bo več.

Fantje in dekleta so z velikimi pričakovanji že zazrti v nove šole, na katere so se vpisali. Med njimi lahko pričakujete nove mizarje, medicinske sestre, električarje, računalničarje, ekonomistke, strojnike, prometne tehnike in seveda inženirje in doktorje, ki se bodo morali najprej prebiti čez gimnazijske klopi.

Dekletom in fantom želim, da ohranijo pogum in da se jim v življenju izpolni kar največ želja.

Njihovi starši pa imajo ob tem seveda popolnoma drugačne skrbi. Tudi zanje je to velika prelomnica. Ob zaključku skupnega sodelovanja se jim zahvaljujem za vso podporo, ki sem jo imela z njihove strani kot razredničarka, in jim želim vse dobro pri šolanju in življenjski poti njihovih otrok.

Razredničarka Andreja Mestek

UČENKA 9. RAZREDA MARJA BIZJAK JE SODELOVALA NA RAZPISU ZA MLADE PESNIKE ŽUPANČIČEVA FRULICA, KI GA RAZPISUJE ZAVOD ZA IZOBRAŽEVANJE IN KULTURO V ČRNOMLJU. RAZPISANA TEMA JE BILA PROSTOVOLJSTVO IN POMOČ SOČLOVEKU.

Mentorica: Martina Kočever

USODA

Mogočna, nevidna.

Čutiš jo.

Tišje, hitreje, močnejše.

Sledi ti. Počasi, ampak napreduje.

Srna si, ki volk jo lovi.

Bežiš. Vendar ne moraš uiti.

Navidezni labirint, zdaj tavaš.

Za teboj je.

Še vedno ne odneha.

Njena žrtev si.

Prepusti se ji.

Naj te ujame.

Njen si. Večno.

Skupaj sta. Vsepovsod.

Tvoja je. Nikoli.

MISLI

Če samo zatisnem oči,
vidim mnogo stvari,
med njimi si tudi ti,
prav tako kot moje vse druge skrbi.
Vidim svetlobo, ki prodre na dan,
tako žlahtno, kot se sonce nasmiha
nam,

a na drugi strani trepetajoča tema,
kateri vsak se poskuša odreči,
jo prezreti in v najmanjši,
najnevidnejši kot ujeti.
In kako vesele so misli - one,
ki vsak dan poplesavajo na različne
tone.

Kot morje valovijo,
se usodi prepustijo,
pred hudobci bežijo,
nad menoj pa vselej pretijo.
So dnevi, ko ne moreš jih nadzoro-
vati,

pa vseeno, ne da se jih kaznovati,
samo nekam, daleč, moraš oditi,
mehkobi sanj se prepustiti
in v njihov sen se oviti.

Marja Bizjak

V vrtcu nam je lepo

Naš vrtec letos deluje v štirih skupinah. Veselje je videti toliko otrok na kupu. Velikokrat se ljudje v središču Nove vasi ustavijo in nas opazujejo, ko korakamo mimo. Ne morejo se načuditi, da je na Blokah res toliko mladine.

To je v veselje tudi nam, ki že vrsto let delamo v tej ustanovi in se spominjamo let, ko so želeli vrtec zapreti zaradi »nerentabilnosti«.

Vrtec ni nadomestek doma, čeprav je za veliko otrok to redna obveznost. Je prostor, kjer se otroci družijo, sklepajo prijateljstva, se učijo sodelovati in dogovarjati, zmagovati in biti poraženi. Velikokrat je tu zelo lepo, a tako lepo, kot je doma, ni nikjer na svetu.

V vrtcu se trudimo, da bi bili vsi enako pomembni in imeli enake možnosti. Skrbimo za varnost in prijaznost ter spoštovanje drug drugega. Da bi to uresničevali, pa je potrebno pripraviti različne aktivnosti, ob katerih se otroci veliko naučijo. Otroke vodimo k vedno višjim in zahtevnejšim nalogam, pa vendar ne pretežkim, da bi ne izgubili zaupanja v svoje sposobnosti. Pohvala je na tej poti najboljši smerokaz otroku.

Delavec v vrtcu mora znati dobro opazovati, da ne spregleda sporočil, ki jih otrok nosi in včasih mimogrede zaupa. Velikokrat smo tudi velika opora pri reševanju nerazumljivih težav, ki jih v svojem mladem življenju otrok sreča.

Ker smo dober kolektiv in otroci radi prihajajo k nam, tudi zaposleni čutimo, da je v vrtcu lepo.

Martina Ivančič

Pikapolonice in Metuljčki

Pikapolonice in Metuljčki, skupini 1. starostnega obdobja, doživljamo veliko prijetnih in zanimivih skupnih uric v vrtcu.

V dopoldnevih veliko časa namenjamo druženju, katerega namen je medsebojno spoštovanje, sprejemanje drug drugega. Že zelo majhni se učimo družbenih pravil in vrednot - da pozdravimo, počakamo, rečemo »hvala« in »prosim«, poslušamo tistega, ki govori, in še bi lahko naštevali. Navajamo se tudi na samostojnost pri jedi, sezuvanju, obuvanju, oblačenju, slačenju, odvajanju od plenice in pri skrbi za čistočo.

Preko igre se otroci v tem obdobju veliko naučijo, zato največ časa namenimo prav njej. Trudimo se, da je igra čim bolj pestra, tako na glasbenem, likovnem, družboslovnem, naravoslovnem in gibalnem področju.

Če nam vreme dopušča, izkoristimo del dopoldneva tudi za bivanje na prostem, kjer okoli doživljamo skozi vsa čutila.

Enkrat mesečno smo se srečevali na gibalnih uricah skupaj s starši. Družili smo se, pridobivali gibalne spretnosti in uživali.

Otroci skupine Pikapolonic in Metuljčkov ter vzgojiteljici Iza in Mateja

Mravlje

V letošnjem šolskem letu so se v vrtcu drobnim živalim – Metuljčkom, Pikapolonicam in Čebelam, pridružile še Mravlje. Mravlje so sicer male živalce, hitre, spretnke, marljive, včasih tudi nagajive, zvedave, nikoli pri miru, prijetne ...

Da, to smo mi! Skupina otrok v starosti od dveh do štirih let, ki se imenujemo Mravlje.

V letošnjem letu smo spet nekaj novega spoznali, postali starejši in bolj samostojni.

Ob »branju« knjig doma skupaj s starši smo spoznali nove zgodbe, ki smo jih ob prihodu v skupino predstavili še svojim prijateljem. Tako smo letos prebrali štiri nove knjige za bralno značko.

Osveščali smo se tudi ekološko, skoraj znamo ločevati papir od plastike in ju pospravljamo v rdeč oz. rumen zabojnik, saj nas pogled na smeti v okolici moti.

Ob zgodbi Franček sadi drevo smo postali vrtnarji. Posadili smo seme fižola in spremljali njegovo rast. Škoda, da smo posadili samo po eno seme, sicer bi lahko skuhal okusno juho, saj je bil naš pridelek velik kar nekaj strokov.

Za vsa ta prizadevanja smo bili nagrajeni s Priznanjem za bralno in eko bralno značko.

Vsak petek dopoldne smo gostje osnovne šole, saj zasedemo glasbeno učilnico. Ob spremljavi klavirja in učiteljice Irene uživamo v petju

in se učimo novih pesmic. S pesmicami smo se predstavili staršem in tako popestrili naš vsakdanjik.

Vsakodnevno izkoristimo bivanje na prostem, krepimo naše telo, se urimo v različnih spretnostih.

Leto je minilo hitro, v novih prostorih smo se dobro počutili.

Na vprašanje kdaj, zakaj ali kaj jim je bilo v vrtcu všeč, so otroci odgovorili:

Marcel: se igram s kockami, rad sestavljam čarodeja, knjige gledam;

Aljaž: rad se igram z Jernejevim avtom;

Karin: z Anjo se igra. Anja igrače prinese, pa jaz, pa se igra, kuhava;

Gaber: rad kuham torto, pa pico. Rad pospravljam;

Manca: ne maram vrtca, rada bi bila pri mami. V vrtcu se rada gugam na gugalnici;

Andraž: rad se igram s policijskim avtom skupaj z Jernejem; minilo hitro, v novih prostorih smo se dobro počutili.

Blaž: rad se igram z igračkami, z barvicami rišem;

Urška: rada hodim v vrtec, rada rišem, kuham, se igram z mojim bratcem. Rada se oblečem v pikaste obleke;

Jan: rad se igram s kockami;

Filip Jan: rad se igram z Nike, sestavljam sestavljanke;

Jernej: rad dirkam, gasim z gasilnim avtom;

Anja: rada se igram z dojenčkom, skupaj s Karin kuham.

Za dobro počutje otrok v skupini se trudita Ivica Šega in Nataša Ponikvar.

Čebele

V vrtcu smo mi najstarejši in zato imamo občutek, da smo najpomembnejši. Veliko že znamo, veliko smo se naučili in doživeli tudi v tem šolskem letu.

Nekaj utrinkov so izrazili otroci ob vprašanju: »Kaj si si zapomnil/kaj ti je bilo všeč?«

LEA: da smo slike izrezovali iz revij-(katalogov z igračami), pustno ranje v telovadnici, da smo se vozili s kolesom in šli na plavalni tečaj. Folklor skupaj s šolarji. Ko smo šli v Loški Potok na »Igre brez meja«. Ogled lutkovne predstave Sapramiška v Ljubljani in da smo šli na izlet z vlakom in na grad.

ALJAŽ: najbolj vesel sem bil, ko sem bil na krosu najhitrejši, še bolj kot fantje iz Cerknice in iz Starega trga. Me je mami pohvalila in zlato medaljo sem dobil. Da se skupaj z Majem igra in zidava z lego kockami. Všeč mi je, ker veliko tečemo na igrišču in pred gasilnim domom in v telovadnici.

HANA: da smo šli na plavalni tečaj, da se lahko veliko igram s prijatelji, da sestavljamo sestavljanke, ki jih imam rada. Zelo rada se igram »veliko knjigo« (družabne igre) in rada berem, v vrtcu veliko beremo, všeč mi je, ker gremo vsak teden v knjižnico. Jaz rada pojem in nastopam z zborom in folkloro. Všeč mi je, ker veliko tečemo, zelo rada grem na igrala.

KAJA: rada se igram v hišici zgoraj in spodaj, lepa je kuhinja. Lepo je v telovadnici in pri folklori.

KIM: da smo se igrali igro Lovec strelja zajce.

NIK: da se igram na računalnik in da iz velikih kock zgradimo hišo.

LILI: da se gremo slikat. Da grem po kosilu domov.

ADAM: rad se igram z lego kockami, vlakom, duplom.

PATRIK: kadar se igramo igrice v telovadnici.

KRISTJAN: ko se igram z lego kockami in z velikih kock zgradimo hišo.

SARA: ko se igram z vlakcem in v zgornji hišici skupaj s Kajo.

NIKE: najbolj mi je všeč igra Telefončki.

AHAC: najbolj všeč mi je bilo, ko smo šli na plavalni tečaj.

ŠPELA: ko smo se igrali v zgornji hišici. Kadar gremo na dolg sprehod. In ko smo sadili buče in jih gledali, kako rastejo. Rolanje mi je bilo tudi všeč.

ANDRAŽ: da se lahko igram s Tjašem.

TJAŠ: lepo mi je, kadar gremo na igrala na tobogan.

JAN: da se igram z velikimi kockami in lovim pri gasilnem domu.

KLARA: igra Zmajev rep in da se igram s prijateljicami, ko se lovimo.

Erika Lah in Martina Ivančič

Sestavljajmo kocke

V oddelku podaljšanega bivanja so učenci tekmovali s sestavljanju kock.

Učenci, ki so se udeležili tekmovanja, so dobili navodilo, kaj in kako morajo z določenimi kockami graditi.

Prvič so morali v parih sestaviti vesoljsko vozilo na štirih kolesih, drugič grad, tretjič in četrtič pa so se borili sami in s časom. Sestavljali so malo in veliko piramido ter konstrukcijo zobnikov, pri kateri je moral prvi zobnik prenesti gibanje do zadnjega. Učenci so delo dobro opravili in ob tem zelo uživali.

RIBICE

*Mi gremo pa na morje,
se plavat naučit,
da bomo plaval kukr ribce,
žabce, al pa kit.*

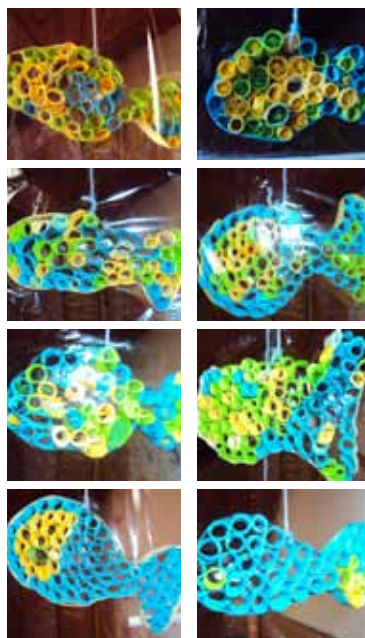
Kaj pa vi?

Se vam misli na morje že kaj pod-
iyo po glavi?

DREJČEK IN TRIJE MARSOVČKI

V oddelku podaljšanega bivanja smo v nadaljevanjih brali fantastično pripoved z naslovom Drejček in trije Maršovčki. Učenci so vsak dan komaj čakali nadaljevanje. To pa so Maršovčki izpod njihovih voščenk.

Pripravila Ksenija Brus

Prejeli smo naziv Kulturna šola

Javni sklad Republike Slovenije za kulturne dejavnosti v sodelovanju z Zvezo kulturnih društev Slovenije in Društvom za razvoj in varovanje GEOSS je v letošnjem šolskem letu objavil razpis za podelitev naziva Kulturna šola. Namen projekta Kulturna šola je, da širši javnosti predstavi kakovostne dosežke slovenskih osnovnih šol na področju kulture. Za pridobitev naziva Kulturna šola je morala osnovna šola v razpisni dokumentaciji popisati razvejano in kakovostno kulturno dejavnost vsaj na treh različnih kulturno-umetnostnih področjih (glasba, gledališče, lutke, folklor, film in video, ples, likovna in fotografska dejavnost, literatura, varovanje kulturne dediščine) ter dokazati vpetost v kulturni utrip svojega okolja za tri pretekla leta.

Na OŠ Toneta Šraja Aljoše smo mentorice in ravnateljica sprejele izziv in se prijavile na razpis. Dokumentacija je obsegala popis redno delujočih skupin na šoli v preteklih treh letih, kronološki popis prireditvev na OŠ Toneta Šraja Aljoše Nova vas za učence šole ali širšo javnost, kronološki popis sodelovanja šolskih skupin na prireditvah drugih organizatorjev oz. na drugih selekcioniranih prireditvah (revijah, izborih, tekmovanjih), popis izobraževanj za mentorje in popis sodelovanja z vsemi skupinami oz. društvi, ki so v preteklih treh letih z našo šolo sodelovali.

Ker vodstvo šole in zaposleni menimo, da je naša šola z vsemi dejavnostmi na področju kulture že vrsto let gotovo kulturna šola, smo z velikim veseljem sprejeli novico o prejemu naziva Kulturna šola za tri leta.

V petek, 3. junija 2011, smo se mentorice, učenci in ravnateljica udeležili slavnostnega zaključka projekta **Kulturna šola 2011** na podružnični Osnovni šoli Vače in v središču Slovenije na GEOSSU. Organizatorji so nam pripravili pester in bogat kulturni dan s številnimi ustvarjalnimi delavnicami.

Bogato šolsko kulturno ponudbo do sedaj nismo mogli ovrednotiti na tak način. Pridobljeni naziv Kulturna šola je gotovo spodbuda in zaveza k delovanju na kulturnem področju tudi vnaprej.

Irena Cundrič Iskra

Nov izbirni predmet

V lanskem letu je ministrstvo za šolstvo in šport potrdilo nov izbirni predmet »varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami«. Kar nekaj šol, med njimi tudi naša, je ponudilo ta predmet na izbiro učencem od sedmega do devetega razreda. Ker se je pokazal interes, smo predmet tudi organizirali in ga uspešno pripeljali do konca šolskega leta.

Pri reševanju ob nesrečah in tudi pri odpravljanju posledic nesreč nam vedno priskočijo na pomoč gasilci, pri večjih nesrečah pa tudi civilna zaščita in slovenska vojska. Delo vseh smo pobliže spoznali. Naučili smo se uporabljati gasilnike in drugo gasilno opremo, kar so nam omogočili gasilci PGD Nova vas, ki so poskrbeli tudi za prevoze. Posebej je bil zanimiv prikaz stare gasilske opreme. Spoznali smo opremo in delovanje civilne zaščite. V Cerknici so nam gasilci predstavili opremo za tehnično reševanje pri prometnih nesrečah in uporabo le-te, spoznali

Zakaj sem rad prihajal k folklori?

Otroci so povedali ...

- ker smo nastopali, se igrali, včasih smo se igrali zunaj
- rada se igram igrico Dan, noč, najboljša je bila igra Zmajev rep
- pri folklori imamo zelo lepe obleke, rada nastopam v dolgi obleki, moja je ful lepa
- meni moja obleka ni všeč, lepše obleke imajo dekleta
- najbolj hecno je bilo, ko je bila učiteljica gnilo jajce
- rada sem hodila k folklori, ker sta tam fini učiteljici
- všeč mi je bilo, ker so tam tudi veliki fantje in punce
- rada nastopam bosa
- zanimivo je, kadar nastopamo drugje, vem, da smo mi najboljši
- zelo mi je bilo všeč, kadar je lovil »taveliki« Andraž
- z avtobusom se je lušno peljati na nastope
- rada pojem in plešem
- pri folklori so moje prijateljice iz vrtca
- všeč mi je, ker se družimo s »tamalimi«
- rad imam, kadar nam učiteljici dasta kakšno nagradico
- smešno je bilo, ker so Primožu drseli copati in me ni mogel ujeti
- rada grem drugam nastopat, ker vidim tudi druge dvorane
- rad imam prijatelje tudi iz drugih razredov
- všeč mi je bilo, ker je na folkloro hodila tudi moja starejša sestra

Mentorici Martina Ivančič in Petja Ilešič

smo delovanje in opremo ekipe prve pomoči. Obiskali smo tudi center za obveščanje in vojašnico v Postojni. Zahvaljujem se predstavnikom vseh omenjenih organizacij in društev, da so nam to omogočili. Zahvaljujem se tudi predsedniku PGD Velike Bloke, ki nam je izčrpno predstavil zgodovino gasilstva na Bloški planoti.

Predmet je bil za učence zelo zanimiv, predvsem zaradi eksperimentov in poučnih ekskurzij. V letošnjem letu, ki je posvečeno prostovoljstvu, učence vabim, da se jeseni pridružijo izbirnemu predmetu ter se naučijo pomagati sebi in najbližjim v nesreči.

Pavla Ponikvar, učiteljica izbirnega predmeta

Mi in naša preteklost

Naša preteklost nosi izjemno bogastvo. Vsak ohranjen »spomenik« je plod težkih bojev, garanja in žuljev naših prednikov. Otroke moramo naučiti, da bodo spoštovali našo preteklost in bili ponosni nanjo. Če nam to uspe, jo bodo lahko z veseljem predstavili in predali našim zanamcem.

Skozi celo šolsko leto smo raziskovali in zbirali material, ki govori o življenju naših prednikov. Z učenci smo spoznavali običaje, navade in tradicije naših vasi. Otroci so si ogledovali, opisovali in risali stare predmete, raziskovali nastanke vasi, v katerih živijo, in preučevali, kakšna je bila šola včasih. Preko interesne dejavnosti – folklore so otroci spoznavali ljudske plese, igre, obleko in frizure. Vse to so vrstnikom tudi predstavili na šolskem nastopu. Pri turistični vzgoji so pod vodstvom mentorice Andreje Mestek raziskovali peko kruha na Blokah.

Otroci so se z zanimanjem podali v preteklost in z navdušenjem jo bodo predali svojim otrokom. Medtem pa so se naučili tudi spoštovati življenje in biti odgovorni zanj.

Na koncu je nastala majhna poučna razstava, ob kateri je vsakdo malce postal. S tem projektom smo raziskovali našo bogato zgodovino, preteklost pa smo občutili v svojih srcih.

Petja Ilejšič

LETOŠNJA TEMA NATEČAJA HAIKU PESMI V ORGANIZACIJI OŠ TOLMIN JE IMELA NASLOV V GAJU ŽIVLJENJA. ODDALI SMO OKROG TRIDESET PESMI NAŠIH UČENK IN UČENCEV. KOMISIJA JE IZBRALA NASLEDNJE PESMI ZA IZDAJO V KNJIGI.

Mentorica Martina Kočevar

Prav tak vonj,
kot ga ima on,
začutim.

Katja Kranjc, 9. r.

Sonce sije,
tako močno,
da mi odžene skrbi.

Lin Erjavc, 6. r.

Lovec je strah,
a največ strahu je –
v hlačah.

Primož Knavs, 8. r.

Roža žalostno visi,
a vseeno diši.

Nika Kocjančič, 5. r.

Trava je velika.
Ko jo pokosiš,
je ni več.

Izak Ivančič, 6. r.

Nebo je kot morje.
Skočil bi vanj,
a kaj ko letijo avioni po njem.

Jan Marolt, 5. r.

Z roko v roki

Letošnje leto je evropsko leto prostovoljstva. Cilj evropskega leta je spodbujanje prostovoljnega dela in seznanjanje posameznikov in družbe o koristih in pomembnosti prostovoljstva.

Prostovoljno delo lahko opravljamo na različnih področjih: v gasilstvu, na področju ekologije, s humanitarnimi akcijami, v bolnišnicah, šolah, pomagamo žrtvam nasilja, osebam s posebnimi potrebami ipd.

Oblika te pomoči je zelo dobrodošla in spoštovanja vredna, saj, kot pravimo, nesreča nikoli ne počiva in kaj kmalu lahko sami potrebujemo pomoč.

V oddelku podaljšanega bivanja smo učencem v sodelovanju z Rdečim križem predstavili delo prostovoljcev in njihove organizacije. Poučili smo jih tudi o tem, da je že vsakodnevna nesebična pomoč sovrstnikom ali svojim bližnjim oblika prostovoljnega dela. Poleg tega pa smo z učenci cele šole zbrali okoli osemdeset kilogramov hrane in jo predali Rdečemu križu v Cerknici.

Ob tej priložnosti se zahvaljujemo vsem, ki ste darovali v zbiralni akciji hrane in vsem prostovoljcem, ki kakorkoli pomagata ljudem po vsem svetu. Ponosni smo na vas.

Pripravila Ksenija Brus

V začetku meseca maja smo učenci 3. razreda in dramska skupina iz šestega nastopili v Domu starejših v Cerknici. Predstavili smo se z bogatim kulturnim programom, ki so ga starejši zelo lepo sprejeli in se nam pridružili pri petju pesmi. Vodstvo doma nas je pohvalilo, nas pogostilo in povabilo k nadaljnjemu sodelovanju.

Učiteljici Barbara Širaj in Martina Kočevar

Stara kmečka opravila

V ponedeljek 23. maja smo imeli osmarji tehniški dan na temo: STARA KMEČKA OPRAVILA. Vreme je bilo ravno pravšnje za košnjo na travniku. Povabili smo tudi: Pakiževo Ančko iz Nemške vasi, Komnarjevo Julijano in Marijo s Studenega, Purkatovega Staneta iz Nove vasi, Šuštarjevega Lojzeta iz Nemške vasi, Škrabcovega Lojzeta iz Nove vasi in Škilarjevega Franceta iz Raven. Vsi smo se predstavili po imenu, iz katere vasi prihajamo in po domačem hišnem imenu. Razdelili smo se v dve skupini, fantje posebej, dekleta pa posebej. Fantje smo odšli za šolo, saj nas je čakala košnja ter razstavljanje in sestavljanje lojtrnega voza. Ko smo pri vozu opravili z odliko, smo poprijeli kose in odšli kositi travo, seveda so nam najprej pokazali, kako, a nekateri so to že znali. Po košnji smo seno zdevali v ostrnice in nekaj sena tudi z »ulačkom« odpeljali do najbližjega kozolca.

Dekleta pa smo se odpravile v kuhinjo kuhat malico za »kosce«. Z nami so šle Julijana, Marija in Ančka.

Razdelile smo se v dve skupini in pričele s kuho. V eni skupini sta bili Marija in Julijana. Tu so kuhale krompirjeve in ajdove žgance. V drugi skupini pa je bila Ančka, kuhale so skutne štruklje. Učenke smo dobile tudi knjižice, kjer smo zapisovale recepte, ki so nam jih povedale gospe.

KROMPIRJEVI ŽGANCİ (4 OSEBE)

- 1 kg krompirja
- 0.5 kg bele moke
- malo soli
- voda

Olupimo krompir, ga damo kuhat in ga osolimo. Ko je krompir kuhan do polovice, vanj vsujemo moko in kuhamo še 15 minut. Nato malo vode odlijemo in jo prihranimo. Nato vse skupaj dobro premešamo. To maso damo na večjo kuhalnico in z vilicami drobno nadrobimo v skledo. Žgance lahko zabelimo z ocvirki in zraven ponudimo mleko ali vodo iz suhih krljev.

SKUTNI ŠTRUKLJI

Vlečeno testo:

- 25 dag moke
- 1 jajce
- sol
- 2 žlici olja
- 1dl vode

Nadev:

- 0.5 kg skute
- 1 kislá smetana
- 1 jajce
- 2 žlici sladkorja

Vse sestavine zamesimo. Testo naj počiva pol ure. Nato ga razvaljamo, namažemo z nadevom in zvijemo. Zavijemo v čisto krpo ali folijo. V vroči vodi kuhamo pol ure. Odvijemo. Zrežemo na koščke in zabelimo z drobtinami, ki smo jih popražili na maslu.

Medtem, ko so se žganci in štruklji kuhali, smo poskusile na glavi nositi jerbasa, ki pa je bil še prazen. Šlo nam je kar dobro od rok oz. glave, vendar ne tako dobro, da bi ga polnega čez travnik odnesle do fantov. Fantje so bili še kar izmučeni od košnje, zato so se veselili malice. Najprej smo prinesle žgance. Postregle smo jim tudi z belo kavo in krljevo vodo. Jedli smo z lesenimi žlicami in iz lončenih posod. Jedli smo vsi iz ene skleda. Ko je žgancev

kmalu zmanjkalo, so prišli še štruklji. Seveda pa ni šlo brez sladkorja. Dobile smo pohvale za dobro skuhano hrano in to tudi same opazile, ker se je pojedlo skoraj vse. Nato so šla nekatera dekleta grabiti, 3 prostovoljke pa smo pospravile. Fantje so po malici še zdevali seno v bližnji kozolec.

Cilj tehniškega dne je bil spoznati, kako se delo danes razlikuje od nekoč. Danes imamo kar nekaj privilegijev. En privilegij je že ta, da imamo stroje. Tehniški dan nam je bil zabaven in poučen, saj smo se dosti naučili. Vsem je bilo to všeč, a vsak dan takega dela ne bi vsi zdržali.

Iskrena hvala vsem našim gostom, ker so si vzeli prosto dopoldne za enkratni prikaz starih kmečkih opravil in slikovite besede.

Erika Jakopin, Martin Grže, Polona Rot

Tekmovanja

CANKARJEVO TEKMOVANJE ALI

NASMEH MOJE KNJIGE

V letošnjem šolskem letu so učenci naše šole sodelovali tudi na Cankarjevem tekmovanju. Dva in dvajset učencev od četrtega do devetega razreda se je preskusilo v pisanju spisa – razmišljanja o knjigi, ki so jo morali prebrati, zato je tudi naslov tekmovanja Nasmeh moje knjige. Enajst učencev je bilo v predstavitvi, kako se jim je nasmehnili knjiga, dovolj prepričljivih, da so dosegli bronasto priznanje, ena učenka osmega razreda pa se je udeležila tudi regijskega tekmovanja.

Jerneja Kovšca

BRALNA ZNAČKA

Branje je pomembno življenjsko poslanstvo. To odkrivajo že naši otroci v vrtcu. Vsako leto dve skupini zaključita z branjem za Bralno značko.

V šoli je v letošnjem letu poraslo zanimanje za branje. Bralno značko je uspešno končalo 99 učencev, to je 83,2 %.

Od 1. r. do 5. razreda so vsi zaključili bralno značko. Pohvalno! V torek 17. maja smo imeli na šoli kulturni dan, ki je bil posvečen branju, 4. in 5. uro pa nas je obiskal znan mladinski pisatelj Slavko Pregl. Slavko nas je zabaval s svojim humorjem, nato pa je podelil priznanja vsem bralcem. Še posebno pohvaljeni so bili zlati bralci iz 9. razreda, ki so vseh devet let pridno brali knjige. V soboto 4. junija so se zlati bralci za nagrado udeležili enodnevnega izleta v Gardaland. Organizator je DPM Notranjske. Tudi v bodoče si učenci in učitelji OŠ Toneta Šraja Aljoša želimo, da bi čim več otrok prebiral knjige, ker se z branjem nauči spoštovati dobro in premagati slabo.

Katja Kranjc, 9. razred

TEKMOVANJA IZ ANGLEŠČINE

Znanje angleščine postaja vse bolj pomemben pogoj za uspešno poklicno pot in tudi za lažje in enostavnejše življenje. Če je včasih veljalo, da bodo angleščino potrebovali samo tisti, ki bodo študirali ali delali v tujini, je danes znanje tega tujega jezika tesno povezano z našim vsakdanom in tudi v preprostem svetu je zelo dobrodošlo, če že ne nujno, saj je svet iz leta v leto manjši in vsak od nas išče svoje mesto v njem.

Letošnje šolsko leto je bilo na tekmovalnem področju iz angleščine kar pestro. Začelo se je že oktobra. Tekmovali so učenci 8. razredov. Na tekmovanje se je prijavilo 9 učencev, bronasto priznanje so dobili 4, ki so se tudi uvrstili na državno tekmovanje, kjer je srebrno priznanje osvojila 1 učenka, ostalim trem pa je šlo zelo dobro in priznanje se jim je le za las izmuznilo. Čestitamo!

Novembra so na šolskem tekmovanju tekmovali devetariji. Prijavilo se jih je 8, bronasto priznanje so osvojili 4, možnost tekmovanja na naslednji stopnji – regijskem tekmovanju pa sta dobila 2 učenca. Vendar je nista izkoristila in se tega tekmovanja nista udeležila, saj jima je tik pred koncem zmanjkalo volje in motivacije za pripravo.

Marca pa so tekmovali vsi učenci od 4. do 9. razreda na bralnem tekmovanju iz angleške bralne značke. Učenci od 5. do 9. razreda so dosegli skupaj 27 priznaj, od tega 11 zlatih, 15 srebrnih in 1 priznanje za sodelovanje. To tekmovanje ni enostavno, saj je potrebno prebrati 5 knjig na vsaki stopnji in le najbolj vztrajnim to uspe. Velik osip bralcev je opaziti v višjih razredih, še posebno v 9.

Vsem učencem, ki ste tekmovali in uspešno zaključili katerokoli tekmovanje iz angleščine, iskreno čestitam in želim še mnogo zanimivih in uspešnih jezikovnih izzivov.

Grozdana Gornik

NARAVOSLOVNA TEKMOVANJA

Letošnje šolsko leto smo v septembru začeli s pripravami na tekmovanje iz znanja biologije za Proteusovo priznanje. Spoznavali smo se z drevesnimi in grmovnimi vrstami. Tema je bila zanimiva in otrokom znana, vendar zelo obsežna. Udeležilo se ga je 13 učencev in učenk 8. in 9. razreda. Že na šolskem tekmovanju so dosegli lepe rezultate, saj je pet učencev in učenk dobilo bronasto priznanje. Dva učenca pa sta se uvrstila celo na državno

tekmovanje, kjer sta pokazala veliko znanja na to temo.

V decembru in januarju pa smo se posvetili utrjevanju znanja iz kemije. Na tekmovanje za Preglovo priznanje se je prijavilo 18 učencev in učenk iz 8. razreda in 9. razreda. Tudi tu je pet učencev doseglo bronasto priznanje, štirje pa so pokazali toliko znanja, da so se uvrstili tudi na državno tekmovanje. Tekmovanje na državni ravni je bilo zelo zahtevno, vendar so vsi učenci dosegli visoke rezultate in domov smo se vrnili celo s srebrnim priznanjem.

Ker se zavedamo nujnosti pravilnega ravnanja z naravo in nas skrbijo podnebne spremembe kot posledica onesnaževanja, smo se v marcu udeležili tudi ekotekmovanja z imenom Ekokviz. Tu so sodelovali učenci 6., 7. in 8. razredov. Razdelili so se v skupine in vsak član je spoznaval različno temo. Na šolskem tekmovanju pa so morali vsi člani združiti svoje moči in znanje ter kot skupina čim hitreje in seveda pravilno odgovoriti na vprašanja. Pri učenju so učenci uživali, zato so bili tudi rezultati lepi. Žal pa se nobena skupina ni udeležila državnega tekmovanja.

Vsem tekmovalcem na vseh tekmovanjih čestitam.

Mentorica Alma Kandare

ŽUPANČIČEVA FRULICA

Župančičeva frulica je projekt z 21-letno tradicijo in vključuje mlade literarne ustvarjalce in umetnike govorne besede iz skoraj 100 slovenskih in zamejskih šol.

Na razpis za Župančičevo frulico 2011 se je prijavilo 84 pesnikov (63 osnovnošolskih ter 21 srednješolskih) in 55 osnovnošolskih deklamatorjev. Na Župančičevi frulici 2011 tako sodeluje 139 mladih pesnikov in deklamatorjev iz skupno 87 slovenskih in zamejskih šol. Laura Lavrič Cascio, učenka 5. razreda, se je udeležila predizbora deklamatorjev v petek,

27. maja, v OŠ Log-Dragomer.

Zelo lepo je deklamirala pesem Miroslava Košute Zidamo dan, a je bila konkurenca močnejša. Laura je dobila dragoceno izkušnjo, na kateri bo lahko gradila priprave za drugo leto.

Mentorica Martina Kočevar

ROŠEVI DNEVI

Z dramskim delom Z mesta na kmetijo, ki so ga napisale učenke Mihaela Drobnič, Anamarija Truden in Polona Rot iz 8. razreda, smo se dobro uvrstili na literarnem natečaju XXIV. Roševi dnevi 2011, ki je namenjen učencem 8. in 9. razredov osnovnih šol.

Dramsko delo učenek je objavljeno v zborniku Moje misli so včasih večje od mene. Objava je zelo velik dosežek za našo šolo. Udeležili smo se delavnice in slavnostne podelitve nagajencem.

Gre za prepoznavno srečanje z dolgoletno tradicijo, namenjeno osnovnošolskim literarnim ustvarjalcem, ki ga strokovno pripravlja Javni sklad RS za kulturne dejavnosti s svojo Območno izpostavo Celje skupaj z gostiteljico – Osnovno šolo Frana Roša Celje. Tematika je bila prosta.

Mentorica Martina Kočevar

ŠOLSKA ŠPORTNA

TEKMOVANJA

Šolsko leto, ki se počasi izteka, je bilo polno športnih tekmovanj. Na velikem številu teh tekmovanj so zelo uspešno nastopali tudi učenci naše šole. Tekmovali so v različnih športnih disciplinah (atletika, smučarski tek, strelstvo, košarka, odbojka, nogomet ...).

Že takoj na začetku šolskega leta se je vse začelo z nadaljevanjem Notranjskega tekaškega pokala za leto 2010, najprej s tekom na Blokah,

nato v Rakovem Škocjanu in z zaključkom v Kozariščah. V tem tekmovanju so naši učenci osvojili dva pokala za najboljšo šolo in cel kup pokalov za najboljše tri po posameznih kategorijah. V mesecu oktobru se je 40 učencev zelo uspešno udeležilo krosa v Loškem Po-

vojili dve medalji (Kaja Zakrajšek met vortexa in Jaka Komidar tek 60 metrov) in precej uvrstitev med prvih 10. Atletska tekmovanja za letošnje šolsko leto so se zaključila s tekom za Notranjski tekaški pokal 5. junija na Cerkniškem jezeru.

Učenci naše šole so se 5. februarja pod vodstvom smučarskega kluba Novolit – Olimpija udeležili smučarsko tekaškega državnega prvenstva na Pokljuki. Sodelovalo je 12 učencev naše šole, ki so bili zelo uspešni, saj je Jaka Marolt postal državni prvak med učenci, Lara Milavec pa je bila 2. med učenkami. Tudi ostali udeleženci so bili zelo uspešni.

Področnega prvenstva v streljanju z zračno puško v Postojni sta se pod vodstvom gospoda Hitija udeležili tudi dve ekipi naše šole in uspešno tekmovali.

V letošnjem šolskem letu smo tekmovali tudi na področnih prvenstvih v košarki s štirimi ekipami. Starejši učenci so na polfinalnem turnirju osvojili 3. mesto, 3. so bile tudi starejše učenke in mlajši učenci, mlajše učenke pa so bile 3. na finalnem turnirju.

Na področnem finalnem turnirju v odbojki je ekipa učencev osvojila 2. mesto, ekipa učenek pa je bila 4.

Uspešno sta nastopali ekipi učencev v malem nogometu. Starejši učenci so na polfinalnem turnirju na Vrhniki osvojili 1. mesto in pozneje na finalu v Postojni 4. mesto. Mlajši učenci so na polfinalnem turnirju osvojili 3. mesto.

Tako se torej izteka še eno športno uspešno šolsko leto. Na različnih tekmovanjih je sodelovalo čez 70 % naših učencev in doseglo tudi veliko uspehov. Več kot tekmovalni uspehi pa je pomembno to, da učenci koristno izrabljajo svoj prosti čas, se navajajo na redno telesno aktivnost in spoznavajo nove prijatelje. Navajajo se na zmage in poraze in na to, da je za vsak uspeh potrebno delo.

Nace Farkaš

Plesni tečaj za vse generacije

20-urnega plesnega tečaja, pod vodstvom plesnega učitelja Staneta Kiklja in njegove sodelavke Cvetke, smo se udeležili mlajši in starejši pari iz treh občin. Učili smo se plesnega bontona, standardnih in latinsko-ameriških plesov. Lastnost plesa je, da lahko plešemo do pozne starosti in tako ohranjamo gibčnost in dobro počutje. Ples nam omogoča sprostitve, razvedrilo, utrjevanje in urjenje spomina za ritem, usklajenost delovanja leve in desne strani telesa, mehko gibanje in poslušnost.

Tečaj smo začeli in končali na TK Knaus, vmesne vaje pa smo obiskovali v društveni dvorani Nova vas in v prostorih OŠ Nova vas. Ob zaključku smo si obljubili, da se med počitnicami srečamo na kakšnem

Gasilska s plesnih vaj

plesišču, v jeseni pa nadaljujemo z učenjem in druženjem. Človek nikoli ne bi smel reči, da je prepozno. Vedno je čas za nov začetek.

Nataša Zakrajšek

Pohod na Blošček

Kratek oddih na pohodu na Blošček

Prvi pohod članov DU Bloška planota je uspel. V četrtek, 19. 5. 2011, je bil zbor pred pošto v Novi vasi. Udeležba je bila skromna, samo štirje smo bili, a dovolj za druženje.

Odpeljali smo se do »Javorščice«, od tam pa peš proti vrhu hriba »Blošček«. Malo je bilo vroče, a ne preveč. Prilagodili smo hojo našim zmožnostim in pogled na medvedove stopinje v svežem blatu nam je dal vedeti, da nismo bili sami. Vrnili smo

se skozi vas Ravne, popili sok pri prijazni članici in se prijetno utrujeni odpravili domov.

Po premisleku smo se odločili, da bo dan za pohode od zdaj naprej sredo, ker imajo upokojenci ob četrtek še mnogo drugih obveznosti.

Torej, vidimo se vsako sredo ob 8. uri zjutraj na določeni lokaciji in prosim: »Povej naprej!«

Nataša Zakrajšek

KULTURNO DRUŠTVO BLOKE

vabi na

JUBILEJNI KONCERT

Mešanega pevskega zbora KD BLOKE

ob 40 - letnici delovanja

in

**v počastitev 20 - letnice osamosvojitve
Slovenije**

sodelujejo:

- otroški in mladinski pevski zbor OŠ Tone Šraj - Aljoša
- učiteljski pevski zbor Rosa
- dekliški pevski zbor Bloke

V PETEK 24. junija 2011 ob 19 uri.

v dvorani OŠ
Tone Šraj - Aljoša
Nova vas na Blokah

Večerni pogled na trdnjavo Kalemegdan.

Ponosni Beograd in njegovi prebivalci

Že dolgo ni več vrste za vstop v Hišo cvetja. Med razstavljenimi štafetami je tudi štafeta, ki jo je oblikovala Milena Braniselj.

Pogled z znamenitega balkona narodnega gledališča na Trg republike.

Nekoč sem napisal, da v meni že dolgo tli želja po odkrivanju Balkana. Vzroka ne znam pojasniti, gotovo pa je tu nekaj idealizirane jugonostalgijske, čeprav se Jugoslavije le bežno spominim, predvsem pa gre za neke vrste časovni stroj. Zgodi se namreč, da na poti po nekdanjih republikah vidiš dogodke, stvari in način življenja, ki te spomnijo, da smo nekdanje tudi mi tako živeli, kar je po svoje zanimivo – če ne drugega, veš, da se država nekako razvija in da nekam napredujemo.

Enkrat sredi tedna proti koncu aprila je bil zastavljen cilj – Beograd. Odpravil sem se brez posebnih načrtov, v naprej sem poskrbel zgolj za prenočišče in sopotnico. Aha, da pojasnim sopotnico. Veste, da se gorivo draži, gotovo pa ste tudi že slišali za merjenje ogljičnega odtisa in verjamem tudi, da ste se že kdaj spraševali, ko ste stali v kakšni jutranji gneči na Škofljici, zakaj za vraga se ljudje sami vozijo v avtomobilih. Odgovor na to je spletna storitev prevoz.org; če se torej na pot odpravljate z avtom, lahko napišete, kdaj se odpravljate, od kod in do kam greste ter koliko ljudi lahko peljete s sabo. Če pa bi radi nekam potovali in nimate prevoza (ni avtobusa, na vlak si ne upate sami, z avtom pa greste samo do Cerknice, ker se bojite zapletenih mestnih križišč), potem napišete, kam bi šli, in morda bo kdo potoval v vašo smer in vas je pripravljen peljati. Na ta način potujete ceneje, saj si stroške za gorivo delite, potujete hitreje kot z javnim prevozom in obstaja verjetnost, da bo sopotnik tudi zanimiv sogovornik ter vam tako ne bo dolgčas. Pa še za okolje poskrbite. Meni se je v avtu pridružila brucka Anđela. Rojena Beograjčanka, ki se je z družino, oba starša sta zdravnika, pred štirimi leti priselila v Slovenijo.

Pot do Beograda je precej monotona. Edini razlog za ustavljanje na poti je pravzaprav mejni prehod. Gneče na cesti praviloma ni, razen če potujete v času praznikov, ko ceste preplavijo »gastarbajterji«. Da je bila z mano Anđela, se je izkazalo za odlično. Sodobne navigacijske naprave še vedno razmeroma slabo poznajo Beograd, če pa prištejem še dejstvo, da promet v srbski prestolnici poteka po nekoliko drugačnih pravilih, kot smo jih vajeni v naši urejeni državi, vam je lahko jasno, kam pes taco moli. Znašla sva se na Slaviji, enem glavnih krožišč mestnih vpadnic v središču. Najbrž mi ni treba pisati, da talne cestne označbe niso zgovorne, avti se pripeljejo med hišami in tako tudi izginjajo, kje pa je cesta, morda ve le sam bog. »Gas, gas, ti samo pelji, ne se ustavljaj, zdaj ni nikogar!« Nadel sem si plašnice, zapeljal v krožišče in po nekem čudežu na pravo ulico prišel v enem kosu. »Bravo, še moje kolegice, ki živijo v Beogradu, si ne upajo na Slavijo. To ti podeljuje vozniško dovoljenje.« Druga prometna lekcija so pešci. Mimogrede, kolesarjev ni, verjetno so že zdavnaj vse povozili. Pešec je zadnji v prometni prehranjevalni verigi, kar pomeni, da nima

pravic. Pred zebro se mu ne ustavi, le še malo pospešiš, da te prej opazi. To sta nekako dva pomembna nasveta za preživetje v prometu, če pa si prvi, ki se mu je prižgala rdeča na semaforju, moraš tudi peljati naprej, sicer ti trobijo. No, več neumnosti vas ne smem naučiti.

Beograd je raznoliko mesto. Nekaj pove že po datek, da preostala Srbija Beograjčanov nima v čislih, Beograjčani pa vsem drugim Srbom slabšalno pravijo kar kmetje. Mesto je ogromno, ima skoraj dva milijona prebivalcev, če štejemo še primestna naselja, torej ima skoraj toliko ljudi, kot nas živi v vsej Sloveniji. Ekonomske razlike so zelo velike; medtem ko se nekateri vozijo z najnovejšimi BMW-ji, drugi po tleh pobirajo čike. In slednjih je zelo veliko. Vendar blišč ni vse. Ljudje so resnično

titeljice, reče v smehu: »Zdaj veste, da nam je konj pomembnejši od kneza, ki sedi na njem.« Trg republike je pomemben še zato, ker so voditelji svoje velike reforme ljudstvu napovedovali z balkona v prvem nadstropju gledališča. Ker je trg razmeroma majhen, se na njem nikoli ni mogla zbrati nepregledna množica ljudi, saj se je porazgubila po vseh bližnjih ulicah.

Lučaj od konja je znamenita Skadarlija, umetniška četrt, kjer se danes dobro je in pije. Je ena od beograjskih atrakcij in je vredna ogleda. Odločite se za obed v eni od številnih restavracij. Če boste izbrali dobro, vas bodo verjetno pri mizi obiskali muzikanti. Nekdo je nekoč izjavil, da dajte tem muzikantom denar samo, če vas njihovo igranje gane do solz. Naj

imajo majhne, obvezna oprema pa so seveda Beograjčanke, mnogokrat do popolnosti popravljene s silikonom, ti ljudje pa se družijo v nepregledni množici lokalov. In to tako »upedenanih«, da jim v vsej Ljubljani najbrž ni para. Tako. Zdaj veste.

Beograd seveda ponuja še mnogo doživetij: sprehod po Kalemegdanu, priporočam vožnjo z ladjo po »ušču«, sotočju Save in Donave, žurerji ne bodo zamudili zabav na znamenitih splavih, rekreacijo in nočno zabavo združuje Ada Ciganlija, ki ji pravijo kar Ada – morje Beograda; to je polotok (beseda ada izhaja iz muslimanskega sveta in pomeni otok), kjer je kup sprehajalnih poti, kolesarskih stez, lahko tudi plavate, seveda ne manjka kup lokalov. Če ste že v Beogradu, boste verjetno

Pri konju, v ozadju pa narodno gledališče ponoči

Pri konju, v ozadju pa narodno gledališče podnevi

Cerkev sv. Save, največja pravoslavna cerkev na Balkanu

Tržnica je vedno pokazatelj ljudskega življenja in v Beogradu ni nič drugače

Skadarlija – pravi kraj za večerno potešitev lakote in žeje

Dan za dvig civilne pokojnine, nekje 130 evrov, vojaške pridejo en dan prej

ustrežljivi in od srca prijazni, česa takega v Sloveniji najbrž ni več. Iz ljudi veje ponos, kar daje mestu prav svojevrsten utrip. Zoran, ki dela v beograjskem narodnem gledališču, mi je rekel: »To smo Beograjčani. Vedno nasmejani in ponosni sami nase, čeprav je vsak od nas do grla v težavah.«

Narodno gledališče je v središču mesta in ima velik zgodovinski pomen. Pročelje imenitne stavbe gleda na Trg republike, kjer je priljubljeno shajališče pri spomeniku kneza Mihajlova, to so bila nekdanja imenitna mestna vrata. Če se s kom dogovorite za srečanje v mestu, bo kraj srečanja verjetno pri tem spomeniku, vsi pa rečejo »se dobimo pri konju«. Svetlana, mama moje gos-

povem, da so mi zaigrali Trzinko in Moj očka ima konjička dva – v slovenščini, zato so si zaslužili napitnino. Vsem obiskovalcem tega mesta pa poleg vsega, kar vam priporočajo vodniki, predlagam obisk Doline silikona. Ulica je pravokotna na Skadarlijo in teče proti Kalemegdanu, kar je lep večerni sprehod, predlagana ura obiska pa je po deseti zvečer. Da razložim, za kaj gre. Na zahodni obali ZDA je znamenita Silicijeva dolina (SiliconValley), od tam prihajajo vse velike blagovne znamke iz sveta računalništva (Microsoft, Facebook itd.). V Beogradu pa so eno ulico poimenovali kar Dolina silikona. Kam pes taco moli, mi najbrž ni treba razlagati. Tam srečate bogate Beograjčane, ki svoje nališpane avte puščajo kar na ulici, ob ulici parkirajo samo tisti, ki

želeli videti Titov grob v Hiši cvetja, od tam pa se vam pogled gotovo ustavi na ogromni cerkvi sv. Save, ki je zaradi izjemne akustike menda obvezna točka za vse ljubitelje orgelske glasbe. Seveda priporočam uporabo tramvajev, ki so priročni in enostavni za potovanje po mestu, zopet pa vas bom naučil nekaj, kar so mene naučili na beograjskih turističnih informacijah: »Vozovnice na tramvajih ni treba preluknjati, to storiš samo takrat, ko vstopijo kontrolorji, prepoznaš pa jih po rumenih odsevnih jopičih, tako je vožnja v večini primerov brezplačna.« To vam da vedeti, da ste še vedno v srcu Balkana.

Miha Knavs

Srečanje z invalidom Petrom Zalarjem

Čas in prostor se vedno le širita

*Živeti—umreti je usoda naša,
a cilj nam je visoko posajen,
glej, drevo za usodo nič ne vpraša
in večno se bori za svoj namen.
Oton Zupančič*

V Cerknici deluje medobčinsko društvo invalidov in pokriva občino Bloke, Cerknica in Loška dolina. Jožica Škrli je dolgoletna sodelavka in aktivistka tega društva. Že večkrat me je nagovarjala, naj napišemo nekaj o mladem invalidu Petru Zalarju, ki je doma v Hruškarjih. Ker pa je postal invalid v nesrečnem srečanju z medvedom, ga pa tako poznamo vsi. Tokrat pa sva se vendarle odpravila k njemu na obisk v Staro Goro pri Novi gorici, kjer v Varstvenodelovnem zavodu sedaj živi.

Peter je doma v Hruškarjih, tam pri Sv. Vidu. Življenje v idilični vasici ga je gotovo zaznamovalo. Gozd in čista narava, ki jo je imel na pretek, sta ga napolnjevala. S prijatelji so se podili po gozdu, plezali po drevju, iskali gozdne sadeže in uživali. Z domačimi živalmi si je bil prijatelj. Čeprav niso imeli kmetije, si je kot desetletni fantič umislil in kupil svojo kozo. Posebej blizu so mu bili konji. Ko si je bilo potrebno izbrati poklic, se je odločil za kuharja. Toda življenje je zelo nepredvidljivo. Spoznal je, da mu je načelo: »Človek je zato, da živi, in ne živi zato, da je.« Zelo pomembno. Čeprav je kuhar zelo lep poklic, se mu je v nekem trenutku zazdel neustvarjalen. Življenje ga je gnalo naprej. Odločil se je za prekvalifikacijo in si kruh služil kot varnostnik.

Ko je bil Peter star dve leti, ga je menda dedek posadil na konjski hrbet, ne vedoč, da bodo konji kasneje njegova velika ljubezen. Občudoval je te lepe in bistre živali. Pri štirinajstih letih se je privadil jahanju ter se pričel aktivno ukvarjati s konji. Predvsem pa je pomembno, da se je navadil konja pravilno voditi, saj morata biti konj-jezdec tandem. Posebna dogodivščina se mu je zgodila, ko ga prijatelj Franc Okorn iz Drage povabil, da bi šel snemat film na Tajsko. Seveda mu to ni bilo potrebno dvakrat reči. Tja sta nato odpotovala z Angelom Todorovim, ki je sicer Bolgar in v Sloveniji deluje kot trener jahanja. Naslednjih pet mesecev sta se zelo spoprijateljila in sodelovala z ogromno armado filmarjev pri nastajanju velikega spektakla o nacionalni tajski zgodovini. Na Tajskem konji niso običajni in domačini se ne spoznajo nanje. Imela sta status direktorja konjev. Tako sta igrala Portugalce, ki so sodelovali pri njihovi nacionalni osamosvojitvi. Snemala sta prizore kot dvojnika glavnih igralcev. Poleg

tega sta učila statistike in igralce jahati. Ker si konj in slon nista prijazna drug do drugega, ju je bilo potrebno navaditi, da so se neka-ko prenašali. Pa tudi kot kaskaderja na konjih sta se poskusila. Tudi skrb za vzdrževanje je bila njuna. Torej, vse kar se je dogajalo s konji, je bila njuna naloga. Nepozabni so spo-

mini na snemanje prizorov, ko tesno skupaj v akciji sodeluje po 1500 vojakov, 200 konjev, 40 slonov, 20 parov vprežnih bivolov, brez števila koz, kokoši, otrok, starcev, ranjencev, bojnikov. Seveda so pa takšno množico ljudi in živali nato elektronsko namnožili na stotisočglavo vojsko. To so spomini, ki jih

Peter Zalar. Življenje gre naprej.

»Usoda je jalova tolažba za ljudi, ki ne vedo, kako deluje univerzum. Ljudje smo sami oblikovalci svoje realnosti. Vendar lažje kot prevzeti odgovornost za svoje življenje v svoje roke je odgovornost naložiti usodi. Mnogi ljudje tega ne razumejo. Še več je takih, ki se s tem ne strinjajo. In nekaj takih, ki se s tem ne ukvarjajo. Nobena usoda ne kontrolira našega življenja, ker če bi imeli usodo napisano ob rojstvu ali celo prej, ne bi imelo smisla živeti. Naše akcije in trud ne bi imele vpliva na potek dogodkov. To pa seveda ni res. Sicer pa sem močno prepričan, da ima človek prihodnost zapisano na podlagi lastnih prepričanj in emocij, vendar ni vklesana v kamen. Scenarij se da izbrisati in spremeniti. Enostavno povedano, dogaja se nam tisto, čemur posvečamo pozornost. Naša svobodna izbira je, čemu jo bomo namenili,« pravi Peter.

Peter ne bo pozabil.

V življenju pa se človeku zgodi tudi kaj nepredvidljivega. Na primer. Peter se je iznenada srečal z medvedom. Kratek spopad. Koma. Zdravniki v belih haljah. Invalidski voziček. Da, invalidski voziček kot večni življenjski sopotnik.

Ob srečanju si mi je zdelo smiselno, da ga vprašam o počutju človeka, ki se zaradi nesreče kar čez noč znajde na invalidskem vozičku. »Kako si občutil, ko sta se ti nenadoma zožila čas in prostor?« ga povprašam. Sledi odgovor, ki je presenetljiv. »Pa saj to ni res.

Meni sta se čas in prostor povečala,« pravi. Nato vso stvar podrobneje pojasni. V življenju so stvari, ki se nikoli ne zmanjšajo. Tako, kot gre čas naprej, se tudi doživljanje širi. Vselej prihajajo novi ljudje, nova spoznanja in novi dogodki. Le videti jih je treba. Sreča ni le zbir dogodkov, vezanih na to, kar poješ, popiješ, akumuliraš ali kako drugače »požreš«. Bolj je pomembno, kaj od tega v tebi ostane in kaj znaš uporabiti kot novo kakovost. V običajnem življenju se je potrebno nenehno boriti s časom, delom, denarjem, da na koncu ne vemo, zakaj sploh tako hitimo. Kot primer navede internet ali pa kakšen drugi informac-

ijski vir. Teh informacij je vsak dan več in bolj ko hlepimo po njih, manj jih lahko dojamemo in razumemo, ker jih je mnogo preveč. On na primer biva v domu, kjer so večinoma nekoliko duševno prizadeti ljudje. Toda odlično se razumejo. Kakšni nesporazumi so v trenutku pozabljeni in vzdušje je vselej prijetno. Pomembno je le, kako zna človek uskladiti svoje potrebe in možnosti. Če je to usklajeno, je škatlica, ki je menda tam nekje blizu srca, v katero spravljamo srečo, polna.

In kaj je usoda?

»Usoda je jalova tolažba za ljudi, ki ne vedo kako deluje univerzum. Ljudje smo sami ustvarjalci svoje realnosti. Vendar lažje kot prevzeti odgovornost za svoje življenje v svoje roke je odgovornost naložiti usodi. Mnogi ljudje tega ne razumejo. Še več pa je takih, ki se s tem ne strinjajo, in nekaj takih, ki se s tem ne ukvarjajo. Nobena usoda ne kontrolira našega življenja, ker, če bi imeli usodo napisano ob rojstvu ali celo prej, ne bi imelo smisla živeti. Naše akcije in trud ne bi imeli vpliva na potek dogodkov. To pa seveda ni res. Sicer sem močno prepričan, da ima človek prihodnost zapisano na podlagi lastnih prepričanj in emocij, vendar ni vklesana v kamen. Scenarij se da zbrisati in spremeniti. Enostavno povedano, dogaja se nam tisto, čemur posvečamo pozornost. Naša svobodna izbira je, čemu jo bomo namenili,« pravi Peter.

Tako Peter doživlja svet. Ne išče vzrokov pri drugih. Ne jezi se na državo, ki premalo skrbi za prizadete. Boli ga le, če nekateri vselej obsojajo druge ter v svoji nečimernosti celo privoščijo nesrečo drugemu. Te stvari bolijo in so njemu tuje. Ceni in spoštuje dobre ljudi, ki z razumevanjem sprejemajo tudi drugačnost drugih ter z njimi sodoživljajo nov dan.

Sedaj Peter živi v Varstveno-delovnem zavodu v Stari Gori. Z zadovoljstvom ugotavlja, da je tukaj poskrbljeno zanj, saj potrebuje dnevno pomoč za življenje. Dom je lepo urejen in osebje je zelo prijazno. Tudi okolica je naravna in lepo urejena. Kaj pa Notranjska? Ali kaj pogreša? Kar dolg premislek in nato: »Gozd.« Gozd in življenje v njem je pač svet, ki ga je zaznamoval. Čeprav ni aktiven lovec in mu lov nikoli ni bila prioriteta, je še vedno član lovske družine. Fantje zelene bratovščine so nekaj posebnega. Nikoli jih ne bo pozabil. Ne more povedati, kako so ga razumeli po nesreči in koliko so mu pomagali. Tem prijateljem se ima res zahvaliti za marsikaj.

Seveda pa se z veseljem spominja še drugih, ki so mu oziroma mu še pomagajo ali pa mu namenijo prijazno besedo.

V juniju Peter praznuje rojstni dan. Namesto voščila misel, ki sem jo dojel in veje iz njegovega duha. Življenje je lepo in tako naj ostane.

Medobčinsko društvo Cerknica si z medsebojnimi programi prizadeva za dvig kakovosti življenja invalidov. Tudi na obisku pri Petru me je spremljala njihova članica.

PSOGLAVSKI DNEVI SODRAŽICA 1.-3. JULIJ 2011

PETEK: Psoglavska noč z Vilijem Resnikom in ognjemetom
SOBOTA: Dan športa in Večer na trgu
NEDELJA: Tržni dan z Ansablom Franca Miheliča

Spomini na mladost

Julka Milavec – 80 let

Julka Milavec, rojena Kovačič, ki je januarja letos praznovala 80. rojstni dan, je kot prvorojenka na svet prišla v bloški vasi Rožanče. Pridružilo se ji je še pet bratov; Tone, France, Albin, Ludvik in Jože ter sestra Milena. V zgodnjem otroštvu jih je zapustil mali Ludvik, v rani mladosti pa brat Tone.

Ko je imela Julka 13 let, najmlajši član pa le 6 tednov, jim je vojna vzela očeta. Za družino so se začeli težki časi, polni skrbi. Mama je ostala sama s šestimi otroki. Z njimi je živel še stari oče, ki je bil že precej v letih. Družini je pomagal po svojih močeh, vendar so močno moško roko pogrešali na vsakem koraku. Pri košnji in osipanju krompirja so jim na pomoč zato kdaj pa kdaj priskočili sosedje.

Julka je kot najstarejša postala glavna mami-na pomočnica. Spretno se je smukala med lonci, pomagala pri ostalih gospodinjskih opravilih, delala na polju in varovala mlajše otroke. Očetova smrt je kruto prekinila njeno otroštvo, saj je morala, kot pravi sama, zgodaj odrasti. Treba se je bilo boriti in trdo delati za vsakdanji kruh. Če je mama morala v Postojno ali v Ljubljano po opravkih, je otroke tudi čez noč pustila v Julkinem varstvu.

Živel so zelo skromno. Kruh so jedli le poleti, da so dobili dovolj energije za delo od zgodnjega jutra do noči. Tudi večina mesa se je prihranila za poletne mesece. Pozimi so namesto kruha jedli krompir. Za zajtrk so bili obvezno žganci, za kosilo se je na mizi znašel ješprenj, zelje, koleraba ali fižol. Večerja je bila še bolj skromna. Pripravili so si krompir v oblicah, močnik ali kašo. Ker so imeli krave, ki so dajale mleko, so le-to kisali ali pa iz njega pripravljali maslo, ki so ga potem menjavali za sol. Za priboljšek so posušili tudi nekaj sadja.

Poleg krav so imeli tudi vole, saj so jih potrebovali za obdelovanje okrog 30-ih njiv. Posejali so proso, ajdo, ječmen, pšenico, deteljo za krmo živali, posadili so ogromno krompirja in fižola ter ostalo zelenjavo. Pozimi so vedno zredili tudi kakšnega prašiča.

Spominja se tudi vsakoletnega "M'hejlovga" sejma. Oči so se ji sprehajale od stojnice do stojnice. Še zdaj se spominja. Zagledala se je v ogromni kolot sira. Veliko je bilo tudi drugih dobrot, vendar sta z očetom kupila le najnujnejše, saj je bilo potrebno vsak dinar skrbno unovčiti.

Šolo je Julka obiskovala pri Sveti Trojici. K pouku je hodila z velikim veseljem. Tudi če je zapadlo obilo snega, je vedno šla v šolo, čeprav je takrat pouk navadno odpadel, saj je manjkalo preveč učencev. Najraje je imela slovenščino, saj je z največjim veseljem brala

in pisala. Ko se je vračala iz šole, so jo domači zaradi obilice dela, ki jo je čakala, že od daleč spodbujali k hitrejšemu koraku. Slišala je lahko: "Malo hitreje stopi, se mudi krompir pobirat," ali pa "Njivo je potrebno okopati." Ker so vsi otroci morali pridno pomagati doma, je bil to tudi zadosten razlog za opravičen izostanek od pouka. Učenci so običajno manjkali v času okopavanja in pobiranja krompirja ter kolin. Med vojno se spominja dneva, ko je bil

Julka z bratom Albinom in sestro Mileno

pouk nepričakovano zaključen. V razred so vkorakali Italijani in, meni nič, tebi nič, odpeljali učitelja. Šola je tako do konca vojne zaprla svoja vrata.

Mladost je bila tudi lepa. Otroci so na peči radi prisluhnili takim in drugačnim zgodbam, ki jim jih je pripovedoval stari oče. Julko so očarale tudi knjige. Branje knjig je bilo njeno glavno razvedrilo. Brala je predvsem ob nedeljah, ko je bilo nekoliko več časa, včasih je pa tudi med kuhanjem izkoristila vsako prost minuto, pa četudi je prebrala zgolj stran ali dve. Knjige so si vaščani sposojali drug od drugega. Mama je navdušeno bralko želela vpisati na tečaj za knjižničarko. Julka dane priložnosti ni izkoristila, saj je vedela, da je njena pridna roka doma prepotrebna.

Nekaj časa so pri hiši imeli tudi pravega hišnega ljubljence. Sosedova svinja je imela kar 13 mladičkov. Ker ni imela za vse dovolj hrane, je sosedu enega pujska podarila Julkini sestri Mileni. Milena je lepo skrbela zanj in ga pridno hranila s kravjim mlekom. Pujsek je bil zelo navezan na družinske člane in jih je

spremljal tudi na njivo. Žal so se pozimi otroci od že velikega pujsa morali posloviti.

Lepo ji je bilo za praznike. Mama je poskrbela, da se je takrat na mizi znašla marsikatera dobrot. Takrat se je jedlo bel kruh in še kaj od mesa. Za pusta je bila na mizi danka in prašičja glava, za veliko noč pa nista smela manjkati pleče in želodec.

Čudovite spomine ima tudi na dolge pogovore s sosedovimi dekleti. Rade so se šle "fučkanje". Hodile so tudi v kino v Velike Bloke. Po filmu je navadno sledil ples.

Leta 1960 se je Julka poročila s Francetom iz Nove vasi. Ker bi mama po Julkini poroki os-

tala sama doma, saj je bil en sin pri vojaki, ostali otroci pa so se šolali, se je Julka odločila, da bo še nekaj časa živela pri njej. France je v tistem času obnovil hišo v Novi vasi, kjer sta z Julko začela ustvarjati svojo družino.

V zakonu sta se jima rodila dva otroka. Prva je na svet prirojala hčerka Erna, čez nekaj let pa je družino razveselil še sin France. Julkin mož je delal na žagi, ona pa je doma pazila na otroke, gospodinjala, možu pomagala pri skrbi za živali in obdelovala polje. Doma so vedno vzredili kakšnega prašiča, sprva so imeli še dva vola, kasneje pa ju je pri delu na polju in v gozdu nadomestil konj.

Z bratom Albinom in sestro Mileno se vsako leto z družinami poveselejo na Rožančem in obujajo spomine.

Želimo ji še mnogo zdravih in srečnih let.

**Alenka Ponikvar Gornik in
Dunja Volf Ponikvar**

Zakaj se ne bi počutili boljše?

URAVNOTEŽENA PREHRANA, GIBANJE, POČITEK IN SPROSTITVE SO KLJUČNE STVARI, DA SE POČUTIMO IN IZGLEDAMO BOLJŠE.

Nekdo izmed vas bo zagotovo rekel: »Jaz se super počutim! Zjutraj se nekoliko utrujen sicer zbudim, ampak po jutranji kavici je potem bolje ... in komaj čakam, da pridem v službo in še tam s sodelavci eno kavico spijemo, potem pa na delo ... Malce me sicer boli glava, ampak nič zato, saj še malo, pa bo malica ... Po malici pa bi šel najraje počivat ...«

Velikokrat takole zgledajo naši dnevi.

s tem, da je z leti kakšen kilogram več in da imam holesterol in povišan krvni tlak, se po navadi kar sprjaznimo, saj imamo to v družini ... S tem se srečujem dnevno, ko se z ljudmi pogovarjam o prehrani in počutju. Velikokrat rada rečem, da podedujemo tudi prehranjevalne navade.

O prehrani je bilo že marsikaj povedanega, v teoriji že vsi kar veliko vemo, vendar je praksa tista, ki nam velikokrat ne gre najbolje.

Za dobro počutje je potrebno upoštevati le šest osnovnih pravil prehrane, zraven pa vključiti tudi gibanje in telovadbo!

JESTI 5-6 OBROKOV NA DAN

Kako? Nimam časa, zjutraj, takoj ko vstanem, res ne morem nič spraviti po grlu navzdol, mi je slabo ... V službi pa res ne morem pred stranko jesti, cela pisarna bo imela vonj .... Po šesti uri zvečer ne smem jesti, da se ne zredim ...

In naš dan se začne z zajtrkom. Zajtrk je obrok, pol ure, ko vstanemo, vse, kar je kasneje, je že malica.

Potrebno si je pripraviti obroke vnaprej, sploh če smo v službi. Kadar smo zaposleni, nam »zbeži« čas in potem nam pade sladkor v krvi in iščemo tiste nezdrave prigrizke ali pa kavo na kavo.

Ni pomembno samo to, da jemo večkrat na dan, ampak tudi kaj in kdaj kaj pojemo. Vse to je pa odvisno od posameznikovega življenja. Razlika je, ali je nekdo športnik, fizični delavec, nosečnica ali pa je upokojenec, ki nima več veliko fizičnega dela ...

Si predstavljate, da bi mamica podojila svojega novorojenčka samo dvakrat na dan? Ta vzorec prehranjevanja na 2-3h smo potem čez osnovno šolo, srednjo šolo, službo kar nekoliko ovrgli ... in seveda, telo je naš najboljši stroj, ampak če ga ne negujemo, pravilno hranimo, pridejo čez čas določene posledice.

Imeti beljakovine, ogljikove hidrate in zdrave maščobe v vsakem obroku

Naše telo potrebuje vsak dan vsa hranila. Ne en dan samo eno stvar, drug dan samo drugo.

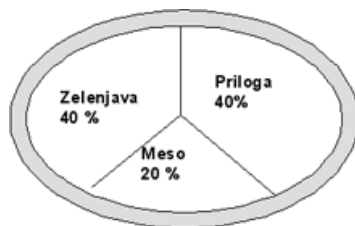
To je podobno, kot če bi v naš avto en dan dodali bencin, drugi dan pa diesel. Koliko časa bi se lahko vozili z njim?

Naše telo je nekoliko bolj trpežno, vendar vedno se moramo vprašati, kaj to na dolgi rok pomeni. Če je že v priporočilih diete napisano, da je potrebno po določenem času prekiniti z njo, ali je potem sploh zdrava ta dieta.

Naj bo tudi izbor živil kakovosten in izogibajmo se tako imenovane pogreje in pojeje hrane.

PRILAGODITI VNOS OGLJIKOVIH HIDRATOV

Ogljikovi hidrati so naša energija. Če jih je preveč in jih ne porabimo, jih telo shranjuje v zalogo. In ta zaloga se nabira ravno tam, kjer nočemo – okoli pasu, čez zadnjico, čez stegna ... V primeru, da je OH premalo, pa se lahko poškodujejo naše mišice, smo utrujeni, brez

energije ipd.

Vnos OH prilagodimo tako, da se vprašamo, kaj bomo počeli naslednje 2-3h. Če nas čaka fizično naporno delo ali športna aktivnost, potem lahko pojemo tudi krožnik testenin. V primeru, da gremo pred televizor, pa telo ne potrebuje toliko energije in zato bo krožnik testenin v tem primeru čisto odveč.

Seveda prilagodimo vnos OH tudi našemu cilju – izgubljanje, pridobivanje ali zdravo vzdrževanje kilogramov.

ENERGIJSKA BILANCA

Energijska bilanca je zelo enostavna. Če želim izgubljati telesno težo, moram jesti manj kalorij, kolikor jih porabim. Če želim pridobivati telesno težo, moram jesti več zdravih kalorij, kolikor jih porabim. V primeru, da želim vzdrževati svojo telesno težo, pa je potrebno jesti toliko kalorij, kolikor jih porabim.

PREHRANSKA DOPOLNILA

Tu bi lahko ogromno povedali, vendar že sama Svetovna zdravstvena organizacija (SZO) že od leta 2000 opozarja, da je potrebno prehranska dopolnila dodajati v našo prehrano, od leta 2005 pa, da so le-ta nujno potrebna. Narejene so tudi študije, ki so pokazale, da je sadje in zelenjava precej osiromašena vitaminov in min-

eralov. Ja, domače jabolko je še vedno najboljše, vendar tudi zemlja in ozračje nista več takšna kot nekaj let nazaj.

In katera prehranska dopolnila izbrati?

Od posameznika do posameznika je odvisno, kaj je tisto, česar mu primanjkuje. Vendar karkoli vzamemo, naj bo na naravni osnovi, saj le-to lahko naše telo dejansko vsrka.

VODA

Voda je osnovna sestavina vseh naših celic, tkiv in telesnih tekočin. Praktično noben proces v našem telesu ne poteka brez vode. Na dan je potrebno spiti na 25 kg telesne teže 1 liter vode. Torej 50 kg težka oseba potrebuje 2 litra vode. Zdaj, ko prihajajo topli dnevi, se več potimo in potrebujemo tudi več vode. Ravno tako športniki in nosečnice potrebujejo več vode. In govorim o čisti vodi, brez vonja in okusa, ali pa nesladkan čaj oz. stisnjena limona v vodi, seveda brez sladkorja zraven.

Verjamem, da se je marsikdo vprašal, ali voda z okusom in sokovi ne štejejo.

Če si samo predstavljamo, kaj bi se zgodilo, če bi se tuširali s sokom ali vodo z okusom.

Verjetno bi imeli na sebi še več umazanije kot pred tuširanjem. Ravno tako je znotraj našega telesa. Telo potrebuje vodo brez vonja in okusa, da lahko vsi procesi potekajo nemoteno.

Mogoče bo nekdo rekel, da sploh ne čuti žeje, vendar ga boli glava, ima težave s prebavo, ima slabo koncentracijo, je utrujen, ima slabo kožo, neprijeten vonj ... Vse to so znaki pomanjkanja vode v našem telesu.

In nikar od danes do jutri priti iz 0,5 l vode na 3 l popite vode na dan. Najbolje je, da gremo počasi, namesto enega kozarca vode zjutraj popijemo dva in popoldan ravno tako enega več, kot bi sicer. In postopoma, mogoče v roku enega ali dveh mesecev, pridemo na idealno količino popite vode.

V življenju se moramo velikokrat odločati, v katero smer bomo šli. Če se odločimo, da se želimo počutiti boljše, je lahko eden od naslednjih korakov pogovor s svetovalcem za prehrano, ki vam bo v pomoč pri doseganju vaših ciljev, saj je način, kako se staramo, le v 30 % zapisan v naših genih, kar v 70 % pa je vse v naših rokah.

Uravnotežena prehrana, upoštevanje 6 osnovnih pravil ter gibanje pa zagotovo vodijo v dobro počutje vsak dan.

*Mateja Kljun dipl. babica,
svetovalka na področju prehrane*

Drug drugemu dar za vse življenje

Gorazd Rot iz Nove vasi in Petra Volovšek iz Grobelnega na Štajerskem sta se prvič srečala virtualno na portalu družinskega zavoda Iskreni.net. Ker oba delata v Ljubljani, so se njune prve vezi tkale na Ljubljanskem gradu, romantičnih sprehodih in dolgih pogovorih ob svečki. Bila je pomlad, vse je cvetelo in se na novo rojevalo, tudi njuna ljubezen. Že na začetku sta čutila, da je to to. Oba sta drug v drugem videla nekoga, ki razume, čuti in izžareva nekaj več. Tako sta kmalu ugotovila, da si nista podobna le po barvi las in modrih očeh, temveč tudi v svoji notranjosti.

Za Petro je Gorazd moški, ki iz nje izvablja najboljše in jo s svojo duhovitostjo vedno spravlja v smeh. Kot računalničar je tehnično zelo podkovan, natančen in točen. Vedno išče nove rešitve. Množica računalnikov, zvočnikov, kablov in drugih naprav bi Petro sprva skoraj prestrašila, vendar ji Gorazd s svojo opremo, lučkami in izbrano glasbo mimogrede pričara romantično vzdušje, ki kar vabi, da zaplešeta. Poleg Petrinega iskrivega smeha, ki bi ga prepoznal kjerkoli, Gorazd pri njej občuduje njeno vero, sočutje in globoko intuicijo.

Uživata v vsem, kar počneta skupaj, pa naj bo to kuhanje, kjer mimogrede izumita kakšen recept, pospravljanje ali nakupovanje. Zelo rada plešeta in plavata, rolanje in kolesarjenje na Blokah pa je zaradi neokrnjene narave zanju prav rajsko.

Trenutno bivata v Ljubljani, urejata pa si stanovanje na Blokah, kjer nameravata v prihodnje živeti. Petra bo po srcu vedno ostala Štajerka in se bo z njim z veseljem vračala na Grobelno, ko bosta seveda našla čas. Gorazd namreč dela v telekomunikacijskem podjetju, Petra pa je prevajalka za angleščino in francoščino na notranjem ministrstvu, ob tem pa dela še kot zakonska in družinska terapevtka v Postojni. Vmes izvede še kak jezikovni tečaj za odrasle in še bi se kaj našlo. Ima ogromno energije in idej, ki se jih ne boji uresničiti.

Ker se zavedata, da zrel odnos ne more živeti iz zaljubljenosti, sta si ves čas prizadevala za skupno rast. Na vprašanje, kaj jima pomeni poroka, odgovarjata takole: »Zakonska zveza je za naju vrednota, izpolnitev najglobljega hrepenenja po pripadnosti, ljubljenosti, sprejetosti in varnosti. Poroka je bila za naju pika na i tega, kar sva ves čas živela, ter blagoslov in obljuba, na kateri bova gradila naprej. Pri besedi »da«, ki sva si jo izrekla, želiva tudi ostati, se k njej vedno znova vračati, jo osmišljati in živeti vsak dan znova, tudi, in morda še posebej takrat, ko bo težko.«

Na poroko, ki ima zanju predvsem velik sim-

bolni pomen, sta se pripravljala celo leto. Že meseca oktobra sta na soboto od 3h zjutraj stala v vrsti pred poročnim salonom, da bi kupila izbrano obleko za Petro. Bilo je mrzlo, a v njunih srcih toplo. Že takrat sta si rekla, da bo njuna poroka nekaj posebnega. Misija je uspela, bila sta prva in bodoča nevesta je dobila obleko, ki si jo je želela. Dodajala sta košček za koščkom in prišel je dan, ki je bil zares samo njun.

Nekaj dni pred poroko so vaščani Gorazdu postavili mlaje in se poveselili z njim.

Na poročno soboto, 30. aprila, je Gorazd želel čim prej dobiti svojo nevesto, zato je k njej prišel kar tri četrt ure prezgodaj. Pot do iz-

kar so nama povedali tudi svatje. Krona vsega je bil za naju poročni obred v cerkvi, kjer je v najin odnos vstopil še Tretji in ga posvetil.«

Petra je prepričana, da za tiste, ki jim pomeni le list papirja, poroka ni smiselna. Pravi: »Poroka je najprej notranja odločitev, da boš v odnosu, da sprejemaš tega človeka z vsem, kar je, da ga boš ljubil in spoštoval vse življenje. S tem se ne privežeš na drugo in postaneš suženj, ampak te to osvobaja za ljubezen, v kateri lahko zakonca skupaj rasteta in postajata eno telo. Čudovito je biti poročen!«

Mladoporočenca sta se pravkar vrnila s poročnega potovanja po Franciji, kjer sta se

voljenke ni bila lahka, a se je Gorazd dobro izkazal s svojo iznajdljivostjo. Nevesta se je poslovila od svojih domačih. Sledila sta civilni in cerkveni obred v sosednjem Šentjurju, kjer je Petra hodila v šolo in vodila skavte. Posebej so se ju dotaknili poročna obljuba, ki sta si jo izrekla, blagoslov, ki sta ga prejela od njunih družin in iskrene želje svatov. V navzočnosti vesele družine sta s posebnim žarom zaplesala prvi ples kot novopečena zakonca.

Svoj poročni dan opisujeta takole: »Tako lepo nama je bilo, ker sva bila ves čas zelo povezana, z nasmehom sva se gledala, besede niso bile potrebne. Čutila sva, da je iz naju žarelo,

potepala po Loreni, Alzaciji in Vogezih ter se po francosko razvajala v slikovitih mestecih in vasicah.

Zdaj gresta novim dogodivščinam naproti. Upata, da bosta ohranila in z modrostjo oplemenitila žar njunega poročnega dne. Zgodbo zaključujeta z mislijo: »To je bil res najin najlepši dan, praznik najine ljubezni, ki sva ga želela deliti s sorodniki in prijatelji. Ostajajo nama čudoviti spomini in nikoli ne bova pozabila, kdo sva: Petra in Gorazd, mož in žena, drug drugemu dar za vse življenje.«

Želimo jima vse dobro na njuni poti!

Alenka P. Gornik in Dunja V. Ponikvar

Debelost

Živimo v času, ko nam je vse dosegljivo. Po želji si lahko preskrbimo vedno in povsod najrazličnejše dobrine. Vsega imamo v izobilju, kar pa nas velikokrat vodi v prenasitenost. Zakaj se to dogaja? Zato, ker se z napredkom civilizacije izgublja naš naravni življenjski ritem. Spanje in budno stanje, delo in počitek, prehranjevanje in post niso več v naravnem ravnovesju. Mnogo preveč bedimo, delamo in jemo in se za ravnovesje že dolgo ne menimo več – dokler nas telo na neprijeten način z boleznijo ali izčrpanostjo k temu ne prisili.

Debelost je bolezen sodobnega časa. Pri debelosti gre za povečanje telesne teže na račun maščevja. Vsako povečanje telesne teže pa ne pomeni debelosti, saj se telesna teža lahko poveča tako na račun mišic (telesna aktivnost) kot pri nekaterih bolezenskih stanjih npr. zaradi nabiranja tekočin v telesu.

Razlikujemo dve obliki debelosti: hiperpalstično debelost, pri kateri je povečano število maščobnih celic in hipertrofično debelost, kjer so povečane že obstoječe maščobne celice. Število maščobnih celic je pri odraslem človeku stalno, zato menijo, da se v odrasli dobi razvije predvsem hipertrofična oblika debelosti. Izjema so skrajne debelosti, pri katerih pride tako do povečanja števila kot velikosti maščobnih celic.

Glavni razlogi za nastanek debelosti so: pomanjkanje gibanja in prekomerno uživanje hrane, dednost, presnovni procesi, družbeno-gospodarske razmere, psihološki razlogi ter neurejena in neredna prehrana.

NEVARNOSTI DEBELOSTI

Preobilna hrana je nevarna že pri otroku. Raziskave so pokazale, da lahko pride do motenj v homeostatičnih mehanizmih, ki uravnavajo telesno težo; zvečan apetit ostane, ko otrok odraste. Zdravljenje debelosti, ki izvira že iz otroških let, je pogosto brez uspeha. Pri otrocih se namnoži število maščobnih celic (adipocitov), kar je lahko pomembno za trdovratnost debelosti.

Pri odraslih ljudeh najdemo nekatere bolezni in bolezenske znake

v večjem odstotku kot pri normalno težkih osebah. To velja zlasti za sladkorno bolezen (tip II, pri kateri so maščobne celice manj odzivne na insulin), visok krvni tlak, ateroskleroza in z njo povezane bolezni srca in ožilja, pogostejše pa so tudi neznoge.

TEMELJI ZA ZDRAVLJENJE IN PREPREČEVANJE DEBELOSTI:

Temelj zdravljenja je zagotoviti negativno bilanco energije, dokler ne dosežemo željene teže, nato pa zadostuje vnos hrane, ki ustreza ničelni bilanci energije. Neuspeh shujševalnih diet je pogosto očiten: po prenehanju diete se telesna teža vrne vsaj na takšno, kakršno je imel bolnik pred začetkom diete, ali pa še večjo. Skrajne oblike debelosti zdravimo s kirurškimi posegi.

Debelost lahko zdravimo z zdravili ali drugimi izdelki, ki zmanjšajo apetit, zmanjšajo razgradnjo in prehod maščob iz prebavnega trakta v kri, povečajo razgradnjo telesnih maščob, povečajo porabo energije.

Klinične študije so dokazale učinkovitost na znižavanje telesne mase v kombinaciji CLA (konjugirana linolna kislina) in zelenega čaja. Mehanizem delovanja CLA: poveča porabo energije, zmanjša velikost maščobnih celic, poveča β-oksidacijo maščobnih kislin v skeletnih mišicah. Zeleni čaj pa poveča porabo energije, stimulira termogenezo, poveča metabolizem maščob, zmanjša apetit in zmanjša črevesno absorpcijo. Ostali pozitivni učinki flavonoidov zelenega čaja pa so še: antioksidativno delovanje, protitumorno delovanje, protimikrobno delovanje, zmanjšanje nevarnosti za bolezni srca in ožilja, vpliv na imunski sistem ...

Preprečevanje debelosti ja nabolj pomembno in moramo z njim začeti že v otroški dobi. Pri odraslih pa je pomembno, da se zavedajo, da lahko na svojo telesno težo trajno vplivajo bodisi s trajnim zmanjšanjem vnosa hrane, bodisi s povečano telesno aktivnostjo ali kombinacijo obeh. Za več informacij o hujšanju in zdravi prehrani, lahko povprašate v najbližjih lekarnah.

Silva Marolt

Diplomantki

NINA PAVLIČ

Nina Pavlič, rojena 8. 6. 1985, je diplomirala 9. 5. 2011 na medicinski fakulteti v Ljubljani in pridobila naziv doktorica medicine.

Za poklic zdravnice se je odločila že kot deklica, saj je vedela, da želi biti ena od tistih v belem in pomagati ljudem. Pripravištvu bo opravljala v celjski bolnišnici in tam potem tudi nadaljevala s specializacijo.

Peter Weber

PETRA JAKOPIN

V maju 2010 je uspešno zaključila študij in diplomirala Petra Jakopin iz Velikih Blok. Obiskovala je Fakulteto za humanistične študije Koper, smer geografija kontaktnih prostorov. V svoji diplomski nalogi se je posvetila kar domačemu kraju in jo naslovila »Sprememba rabe tal v zadnjih 200 letih v katastrski občini Velike Bloke«.

Geografija je Petro privlačila že v srednji šoli, za kar gre zasluga predvsem profesorici geografije, ki je dijakom znala snov predstaviti na zanimiv in privlačen način. Pri odločitvi, ali naj izbere Koper ali Ljubljano, pa pravi, da je pretehtalo morje in pa odličen predmetnik, ki ga je ponujala ko-

prska fakulteta. Poleg geografskih predmetov so si študij lahko popestrili tudi z izbirnimi predmeti z različnih področij (antropologije, slovenistike, zgodovine).

Petra je mnenja, da ima študij na Primorskem zagotovo svoje prednosti. Poleg razgleda na morje in prijetne klime so tukaj tudi manjši razredi, ki omogočajo boljšo komunikacijo tako med študenti in profesorji kot tudi med študenti samimi. Zanimive in poučne so bile terenske vaje in ekskurzije, ki jih je bilo prav zaradi majhnega števila študentov še posebej veliko. Obiskali in raziskali so prenekatere slovenske kraje in tudi koticke onkraj naših meja. Slabih spominov na študij nima in če bi se morala odločiti še enkrat, bi bila njena izbira enaka.

Trenutno Petra še išče zaposlitev, hkrati pa tudi razmišlja o nadaljevanju študija na področju fizične geografije, kjer jo še posebej privlači krasoslovje. Glede na to, da so v domačem kraju možnosti za zaposlitev skorajda neznatne, upa na službo nekje v prestolnici ali njeni okolici. Če pa se nekoč ponudi dobra priložnost za delo v tujini, pa jo bo vsekakor izkoristila.

*Alenka P. Gornik in
Dunja V. Ponikvar*

3. del

Prehrana dojenčka

Náš dojenček lepo raste in se razvija. Kmalu bo star pol leta in v tej starosti mu mlečna prehrana ne zadostuje več, ne po količini in ne po kakovosti. Povečajo se potrebe po vitaminih (predvsem vitaminu C in D), rudninah (železu), esencialnih maščobnih kislinah, vlakninah in balastu. Z dohranjevanjem dojenčka naučimo žvečiti, navajamo ga na nove okuse, gostoto hrane, nenazadnje pa predstavlja dohranjevanje tudi postopno odvajanje od prsi in s tem navajanje na način prehranjevanja odraslih.

Z dohranjevanjem začnemo med dopolnjenim 4. in 6. mesecem starosti. V tej starosti dojenček postane razvojno pripravljen na to, da začne osvajati veščine hranjenja. Dopolnilna hrana naj vsebuje vse zvrsti hrane: zelenjavo, sadje, žitarice, rumenjaki, meso in ribe. Otroku ponudimo najprej zelenjavne kašice, pripravljene iz korenja, kolerabice, cvetače, bučk, ki jim kasneje dodamo krompir in meso. Sledijo mlečno-žitne (riževi kosmiči) in sadno-žitne kašice. V 7. mesecu starosti uvedemo še jajčni rumenjak.

Za pripravo obroka uporabite samo zdravo, svežo in neoporečno zelenjavo in sadje. Če je možno, je najboljšje, da vse dobite na domačem vrtu. Tako boste zares prepričani, da dajejo svojemu otroku najboljše od najboljšega. V začetku zelenjavo in sadje skuhajte, dobro pretlačite ali spasirajte, kasneje lahko dajete tudi surovo. Najprej uvedete

zelenjavo, ker ima bolj nevtralen okus od sadja. Pri uvajanju sadnih oz. sadno-žitnih kašic pričnite z jabolkom ali hruško. Dojenčku kot prvo sadje ne ponudite banane, ker ima pretlačena v kašo presladek okus in lahko se vam zgodi, da boste imeli z uvajanjem novih živil nato težave. Dojenček jih bo odklanjal, ker si je zapomnil sladek okus banane in bodo imela zanj ostala živila premalo izrazit okus.

Žita so pomemben vir ogljikovih hidratov in jih v dojenčkovo prehrano začnemo uvajati predvsem zaradi njihove energijske hranljivosti, ko mlečni obrok dojenčku ni več dovolj za občutek sitosti. Žitarice brez glutena (riž, koruza, ajda) začnemo uvajati med dopolnjenim 4. in 6. mesecem starosti, žita z glutenom (pšenica, oves, ječmen, rž, pira) pa med 6. in 7. mesecem otrokove starosti. Ugotovili so, da dajanje žitaric z glutenom pred 4. in po 7. mesecu poveča tveganje za razvoj celiakije.

Vsako novo živilo dojenčku ponudite enkrat na dan, v majhnih količinah (eno do dve žlički), da se dojenček novemu okusu lahko privadi. Uvajajte jih v razmaku enega tedna, da v primeru preobčutljivostne reakcije lažje ugotovite, katero živilo jo je povzročilo. Tudi če dojenček novo hrano prvič odkloni, vztrajajte, saj jo navadno po več poskusih sprejme in se nanjo navadi. Zelenjavni obrok mu ponudite v času kosila, z namenom, da v naslednjih tednih

ob večanju količine z njo popolnoma nadomestite en mlečni obrok. Sadne in žitno sadne kašice mu ponudite za zajtrk ali malico. Da ne boste imeli v začetku zaradi hude lakote za mizo jok, dojenčku prvo lakoto potešite z mlekom, sledi nekaj žličk zelenjave ali sadja in nato obrok zaključite z mlekom. Izberite majhno žličko in jo nežno potisnite dojenčku med ustnice in pustite, da hrano z nje posesa. Kar nekaj mesecev bo trajalo, preden bo vaš dojenček pri hranjenju postal samostojen. Dojenčku dajte občutek, da hrano uživa zato, ker mu je všeč in ker tako sam hoče, ne pa zato, ker vi tako hočete. Ne prehitevajte otrokovih razvojnih možnosti, saj bo jedel z žlico, žvečil in se hranil sam še celo življenje, dojenček pa je le prvo leto svojega življenja.

Zdrava uravnotežena prehrana in zdrave prehrabene na-

vade, ki se oblikujejo že v zgodnjem otroštvu, so pomemben dejavnik, ki zmanjšuje obolenja za boleznimi srca in ožilja, zvišanim krvnim tlakom, sladkorno boleznijo in debelostjo v odraslem obdobju.

Sonja Kraševc
dipl. med. sestra

DeMiRa d.o.o.

Storitve z lahko in težko
gradbeno mehanizacijo,
kiperski prevozi

Ravne na Blokah 7a
1385 Nova vas
Tel./fax: 01 709 81 16

Nudimo vam storitve:

- kiperski prevozi
- izkopi z lahko in težko gradbeno mehanizacijo
- mešanje betona
- izgradnja zunanjih vodovodnih sistemov
- izgradnja gozdnih vlakov

*Spomin in vera ...
Edina, ki ostaneta
močna nad vsemi,
edina cveta, ki ne oveneta
in edina luč, ki ne ugasne ...*

Zahvala

Zapustila nas je

Marija Zakrajšek

po domače Koščakova mama iz Velikih Blok (1923–2011).

Zahvaljujemo se vsem sorodnikom, prijateljem, znancem in sosedom za izrečeno sožalje, prineseno cvetje, sveče, darove za svete maše in druge dobrodelne namene.

Hvala g. župnikoma Lojzetu Hostniku in Branetu Zadniku za besede upanja in lepo opravljen mašni obred. Hvala pogrebcm iz Velikih Blok in podjetju Ave. Hvala g. Dolesu za čutne besede slovesa od naše mame.

Zahvala tudi gospe dr. Usenik Slavi ter dr. Zlatku Pogoriliču za njuno pozornost in nudeno pomoč.

Iskrena hvala Mileni in sosedom za skrb in pozornost.

Hvala vsem in vsakomur posebej, da ste se poslovili od nje in jo v tako velikem številu pospremili na pot v večni mir.

Žaljuči: sinova Jože in Rajko ter hčerki Marija in Verena z družinami, brat France z družino in vsi njeni

*Vsa leta si delala, pošteno živela,
potem pa z ljubeznijo tiho odšla,
srce je omagalo, dih je zastal,
a spomin nate bo vedno ostal.
Težko je slovo od tebe, misel, da več te ni.
Hvala, mama, za vse dobro in za lepe skupne dni.*

Zahvala

V 88. letu nas je zapustila naša draga mama, sestra, teta, stara mama in prababica

Julijana Grže,

rojena Svet iz Nemške vasi.

Iskrena zahvala velja vsem sorodnikom, prijateljem, vaščanom in znancem, ki ste se od nje poslovili, izrekli sožalje in jo pospremili na zadnji poti. Hvala za darovano cvetje, sveče in sv. maše. Še posebej se zahvaljujemo gospe dr. Slavi Usenik za njeno skrb in pozornost, gospe Zalki Purkart za obiske na domu, gospodu župniku Lojzetu Hostniku za lepo opravljeno pogrebno slovesnost in darovano sv. mašo, pevskeemu zboru Tabor za petje ob slovesu ter pogrebni službi Ave. Hvala tudi vsem, ki ste se do sedmine ob večerih v tako velikem številu zbirali in zanjo molili.

Hvala vsem skupaj, tudi tistim, ki vas nismo posebej imenovali.

Še enkrat iskrena hvala vsem, ki ste našo mamo spoštovali, jo obiskovali ali preprosto imeli radi in jo boste skupaj z nami nosili v srcu.

Vsi njeni

Podeželje v mestu in dobrote slovenskih kmetij

Kmetijsko—gozdarska zbornica Slovenije v sodelovanju z Ljubljanskimi tržnicami že od leta 2005 organizira tradicionalne prireditve »Podeželje v mestu«, in sicer v Ljubljani (štirikrat letno) in tudi v Mariboru ter Kopru. Prireditve v Ljubljani so letos še 4. junija in 3. septembra 2011.

Tudi naše kmetije iz območja delovanja kmetijsko svetovalne službe Cerknica so sodelovale na Dobrotah slovenskih kmetij na Ptuj. Vse so dobile priznanja za kakovost. Čestitamo in vzpodbujamo vse zainteresirane k sodelovanju na Dobrotah v letu 2012 in seveda uspešno prodajo na lokalnih prireditvah ali kmetijah!

Milka Mele Petrič

*Prazen dom je in dvorišče,
naše oko zaman te išče,
ni več tvojega smehljaja,
utihnil je tvoj glas,
bolečina in samota sta pri nas.
Zato pot nas vodi tja,
kjer sredi tišine spiš,
a v naših srcih ti živiš.*

Zahvala

Za vedno smo se poslovili od našega dragega ata

Franceta Marolta,

šabidrovega ata s Studenca na Blokah.

Iz srca se zahvaljujemo vsem, ki ste ga spoštovali, imeli radi in ga z nami v tako velikem številu pospremili na njegovi zadnji poti. Hvala vsem, ki ste kakorkoli prispevali k pogrebni slovesnosti, darovali sveče in cvetje.

Zahvaljujemo se tudi dr. Usenikovi za vso pomoč in župniku za poslovljni obred.

Žaljuči: vsi njegovi

Praznovanje 40-letnice zaključka osnovne šole

Leta 1971 se je 21 osnovnošolcev poslovilo od šolskih klopi v Osnovni šoli Nova vas (takrat se še ni imenovala Osnovna šola Toneta Šraja Aljoše) in se v želji po znanju razkropila po širnem svetu. Letos je od takrat minilo že 40 let in po mnogih letih smo se ponovno našli skupaj. Srečanja se je udeležilo 14 sošolcev in sošolk, družbi sta se pridružili tudi učiteljici Bronislava Žurga in Kristina Hace. Obujali smo spomine, si ogledali slike v albumu in veselo klepetali. Za to priložnost je sošolka Boža Toni

v okviru internetnih strani <http://stareslike.wordpress.com> pripravila vse stare slike, za kar smo ji zelo hvaležni.

Ure druženja so minile kakor blisk in dogovorili smo se, da se najdemo najkasneje čez pet let, če že ne prej. Upam, da se nam na prihodnjem srečanju pridružijo tudi tisti, ki se tega niso mogli udeležiti iz takšnega ali drugačnega razloga. Se že vnaprej veselimo ponovnih snidenj!

Mojca Najzer, Mateja Sterle

Po 40-ih letih spet skupinska fotografija

Obloški Tonček o Modicu in vagi

V PRIČAKOVANJU KRONE

Magnat Modic je imel precejšnje število služinčadi. Za vsak božič jih je povabil na skupno kosilo in jim kljub stiskaštvu pri plačilu primaknil kakšno krono. Krona je bila v takratni monarhiji Avstriji soliden denar. Med hlapci je bil eden, ki je izredno rad stavil. Ko je videl, da je Modic kar dobre volje, mu je predlagal, da gresta staviti za eno krono. Če bo Modic na vprašanje, ki ga bo zastavil hlapec, odgovoril pravilno, bo hlapec dal Modicu eno krono.

»No, kar vprašej!« je pristal Modic.

»Povejte mi, v čem sva si naš prestolonaslednik Franc Ferdinand in jaz podobna?«

»Dajno, štrama!« je odgovoril Modic. »Kako boš ti podoben našemu prestolonasledniku!«

»O, pa sva si! Lejte gospod Modic, oba čakava na krono.«

Modic je s težavo moral dati krono.

»Hvala,« je rekel hlapec in vprašal, če gresta še staviti. Modic je pristal, ker je računal, da bo krono dobil nazaj.

»Zdaj pa mi še to povejte, v čem sva si prestolonaslednik in jaz različna?« je hudomušno vprašal hlapec.

Modic je vse mogoče tuhtal, vendar ni vedel odgovora.

»Lejte, jaz sem krono že dobil, prestolonaslednik jo pa še čaka.« Modic je dal še to krono in upal, da bosta obe kroni kmalu pristali v njegovem gostilniškem predalu.

VAGA JE ZDAJ GREDA ZA

ROŽICE

Na semanj dan so prodane vole večinoma tehtali. Na vagi pa je obstal nad 1000 kilogramov težak vol. Vsi so ga občudovali in imeli vsak svojo oceno. Eden od sejmarjev je pripomnil: »To ni nič posebnega. Če mi daste za en »štefan« (dva litra vina), jaz sam dvignem njegov zadnji konec.«

Sejmarji so pristali in zbrali denar za vino. Ta, ki je to predlagal, je nato stopil do vola in dvignil njegov rep.

Tudi denar od te stave je pristal v predalu Modičeve gostilne.

Če je nekdanja vaga v rožicah, bodite tudi Bločani v rožicah ob dvajsetletnici naše države.

Čestitke in pozdrav!

Vaš Obloški Tonček

Suha in topla letošnja pomlad

Če začnem kar z letošnjim marcem, prvim spomladanskim mesecem. Bil je pravi sušec. V začetku je zapadlo 10 cm snega, ki je obležal le sedem dni. Imeli smo samo 6 deževnih dni, zato smo dobili padavin le 60 l/m². Tudi april je bil suh. Enkrat je snežilo (2 cm snega), deževalo je v osmih dneh, vendar je bilo v tem mesecu še manj padavin kot v marcu. Le meseca maja smo dobili močnejše padavine, tako je spet Zofka (15. maja) prispevala k povprečni majski višini padavin 145 l/m².

V vseh treh mesecih je bilo veliko sonca. Povprečno je bilo

vsak mesec kar šestindvajset sončnih dni. Tudi temperature so bile za Bloke kar visoke. April je bil najtoplejši, odkar v Novi vasi stoji meteorološka hišica (od leta 1956) in se vsakodnevno beleži temperatura. Tudi maj je bil dokaj topel. Vmes so bile tudi kratkotrajne ohlavitve, takrat so se temperature nekajkrat, zlasti v marcu, spustile pod ničlo, zato je bila kar nekajkrat slana. Kakšne hujše pozebe ni bilo.

Kaj bo poleti? Kar bo, pa bo! Le veselo na počitnice, pa kamor koli že.

France Škrabec

Agrocenter NOVA VAS

Nova vas 6, Nova vas, tel. 01 7098 075

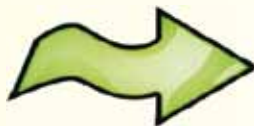

Akcijske cene

GRADBENEGA MATERIALA

(cement, maltit, modularna opeka,...)

Pri nakupu kmetijskega in
gradbenega
repromateriala
v naših agrocentrih,
vam nudimo

BREZPLAČEN PREVOZ S HIAPOM!

Landini

TPS LABINPROGRES

JOHN DEERE

**Pester izbor
MOTORNIH KOSILNIC!**

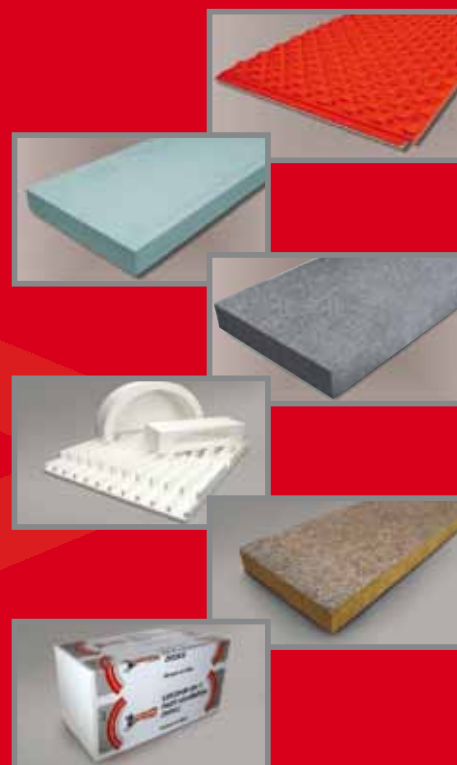
**Pester izbor
vodoinštalaterskega
materiala,
elektro materiala in
materiala za
centralne sisteme.**

Delovni čas: ponedeljek - petek: 07.00 -19.00, sobota: 07.30 - 13.00

>>> CELOVITE REŠITVE NA PODROČJU TOPLOTNE IN ZVOČNE IZOLACIJE

Kakovostne rešitve toplotne in zvočne izolacije za področje
gradnje energetske varčnih zgradb.

Poznani in cenjeni smo tudi na področju pakiranja, embalaže
in zaščite izdelkov ter številnih drugih aplikacijah iz stiropora.

TELEFON +386 1 7050 300
TELEFAKS +386 1 7050 330
E-MAIL: INFO@NOVOLIT.SI
HTTP://WWW.NOVOLIT.SI

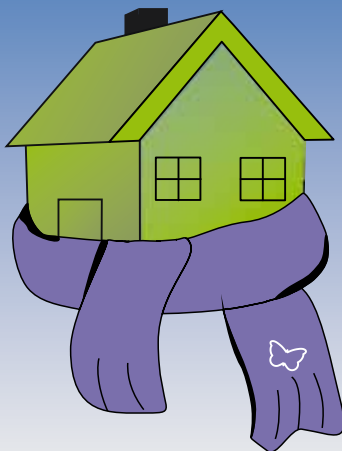
NOVOLIT, PODJETJE ZA
PROIZVODNJO IZOLACIJSKIH
IZDELKOV D.O.O. • NOVA VAS 56
SI-1385 NOVA VAS NA BLOKAH

PRED VLAGO, MRAZOM IN VROČINO VARUJE

FRAGMAT

Toplotne izolacije

- EPS toplotnoizolacijske plošče
- XPS toplotnoizolacijske plošče
- večslojne toplotnoizolacijske plošče
- EPS toplotnoizolacijski elementi
- lahki izolacijski beton POLITERM

Hidroizolacije

- bitumenski premazi, mase in lepila
- strešna lepenka in sekund. kritine
- bitumenski hidroizolacijski trakovi
- bitumenske emulzije
- bitumenske paste
- hidroizolacijske folije Fatrafol
- kaširane toplotne izolacije

Talno ogrevanje

- plošče za sistem talnega ogrevanja
- cevi za talno ogrevanje
- razdelilniki za vezavo cevi, omarice

Opaži za betoniranje

- opaži za betoniranje stebrov

FRAGMAT TIM, Laško, tel.: 03 734 45 00
FRAGMAT TIM, Ljubljana, tel.: 01 540 53 79

www.fragmat.si

1991 **20** 2011
FRAGMAT
praznujemo skupaj s Slovenijo